

Europeiska unionens officiella tidning

C 9 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtioandra årgången

15 januari 2010

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

Europaparlamentet

SESSIONEN 2008–2009

Sammanträdena den 9 oktober 2008

ANTAGNA TEXTER

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 316 E, 11.12.2008.

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Torsdag 9 oktober 2008

(2010/C 9 E/01)

Kraftfullare åtgärder mot odeklarerat arbete

Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om kraftfullare åtgärder mot odeklarerat arbete (2008/2035(INI)) 1

(2010/C 9 E/02)

Främja social integration och bekämpa fattigdom

Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom, inom EU (2008/2034(INI)) 11

(2010/C 9 E/03)

IASCF

Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om den översyn av IASB:s offentliga redovisningsskyldighet och sammansättning som genomförts av IASCF – Förslag till förändring 26

(2010/C 9 E/04)

Situationen i Vitryssland

Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om situationen i Vitryssland efter parlamentsvalet den 28 september 2008 28

SV

(2010/C 9 E/05)	Avbrytandet av WTO:s Doharunda Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 Europaparlamentets resolution om avbrytandet av WTO:s Doharunda och framtiden för utvecklingsagendan från Doha	31
(2010/C 9 E/06)	Problemet med vattenbrist och torka i Europeiska unionen Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om problemet med vattenbrist och torka i Europeiska unionen (2008/2074(INI))	33
(2010/C 9 E/07)	Arktiskt styre Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om arktiskt styre	41
(2010/C 9 E/08)	Tillämpning av social lagstiftning om vägtransporter Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om tillämpning av sociallagstiftning i samband med vägtransporter (2008/2062(INI))	44
(2010/C 9 E/09)	Lamfalussy-uppföljning – Framtida övervakningsstruktur Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 med rekommendationer till kommissionen om uppföljningen av Lamfalussyprocessen: framtida tillsynsstrukturer (2008/2148(INI))	48
	BILAGA TILL RESOLUTIONEN DETALJERADE REKOMMENDATIONER FÖR INNEHÅLLET I DET BEGÄRDA FÖRSLAGET	52
(2010/C 9 E/10)	Tillsammans för hälsa: Strategi för EU: 2008–2013 Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om ”Tillsammans för hälsa: Strategi för EU 2008–2013” (2008/2115(INI))	56

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Torsdag 9 oktober 2008

(2010/C 9 E/11)	Samarbete för kommunikation om Europa Europaparlamentets beslut av den 9 oktober 2008 om godkännande av den gemensamma förklaringen om samarbete för kommunikation om Europa (2007/2222(ACI))	65
	BILAGA SAMARBETE FÖR KOMMUNIKATION OM EUROPA	66
(2010/C 9 E/12)	Parlamentets användning av unionens symboler (ny artikel 202a) Europaparlamentets beslut av den 9 oktober 2008 om att i Europaparlamentets arbetsordning införa en ny artikel 202a om parlamentets användning av unionens symboler (2007/2240(REG))	67

III Förberedande rättsakter

Europaparlamentet**Torsdag 9 oktober 2008**

(2010/C 9 E/13)	Protokoll till avtalet EG/Schweiz om fri rörlighet för personer (Bulgariens och Rumäniens deltagande) *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 oktober 2008 om förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska gemenskapens och dess medlemsstaters vägnar av ett protokoll till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer angående Republiken Bulgariens och Rumäniens deltagande som avtalsslutande parter till följd av deras anslutning till Europeiska unionen (9116/2008 – C6-0209/2008 – 2008/0080(AVC))	69
(2010/C 9 E/14)	Inrättande av Europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) * Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 oktober 2008 om förslaget till rådets beslut om inrättande av Europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) i enlighet med artikel 11 i rambeslut 2008/XX/RIF (KOM(2008)0332 – C6-0216/2008 – 2008/0101(CNS))	70
(2010/C 9 E/15)	Avtal EG/Ukraina angående bibehållandet av åtaganden om handel med tjänster * Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 oktober 2008 om förslaget till rådets beslut om ett avtal i form av en skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina angående bibehållandet av de åtaganden om handel med tjänster som ingår i partnerskaps- och samarbetsavtalet (KOM(2008)0220 – C6-0202/2008 – 2008/0087(CNS))	74

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
- *** Samtyckesförfarandet
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen █.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ||.

Torsdag 9 oktober 2008

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Kraftfullare åtgärder mot odeklarerat arbete

P6_TA(2008)0466

Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om kraftfullare åtgärder mot odeklarerat arbete (2008/2035(INI))

(2010/C 9 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 oktober 2007 med titeln "Kraftfullare åtgärder mot odeklarerat arbete" (KOM(2007)0628),
- med beaktande av sin resolution av den 21 september 2000 om kommissionens meddelande om odeklarerat arbete ⁽¹⁾,
- med beaktande av resolutionen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet av den 22 april 1999 om en uppförandekodex för ett förbättrat samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter i kampen mot gränsöverskridande bedrägerier när det gäller socialförsäkringsförmåner och sociala avgifter och odeklarerat arbete samt gränsöverskridande uthyrning av arbetskraft ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 1999/85/EG av den 22 oktober 1999 om ändring av direktiv 77/388/EEG beträffande möjlighet att på försök tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på arbetsintensiva tjänster ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 januari 2003 med titeln "Den europeiska sysselsättningsstrategin i framtiden: En strategi för full sysselsättning och bättre arbetstillfällen åt alla" (KOM(2003)0006),
- med beaktande av rådets beslut 2003/578/EG av den 22 juli 2003 ⁽⁴⁾ och rådets beslut 2005/600/EG av den 12 juli 2005 ⁽⁵⁾ om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik, särskilt riktlinjerna 9 och 21,

⁽¹⁾ EGT C 146, 17.5.2001, s. 102.⁽²⁾ EGT C 125, 6.5.1999, s. 1.⁽³⁾ EGT L 277, 28.10.1999, s. 34.⁽⁴⁾ EUT L 197, 5.8.2003, s. 13.⁽⁵⁾ EUT L 205, 6.8.2005, s. 21.

Torsdag 9 oktober 2008

- med beaktande av rådets resolution om omvandling av odeklarerat arbete till reguljär sysselsättning ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 januari 2006 inför Europeiska rådets vårmöte med titeln "Dags att lägga in en högre växel: Ett nytt partnerskap för tillväxt och sysselsättning" (KOM(2006)0030),
- med beaktande av rådets beslut 2006/702/EG av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 februari 2006 med titeln "Rapport om hur övergångsordningarna enligt 2003 års anslutningsakt har fungerat under perioden 1 maj 2004–30 april 2006" (KOM(2006)0048),
- med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2007 om anständigt arbete för alla ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 juli 2007 om en modern arbetsrätt för att möta 2000-talets utmaningar ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 oktober 2006 om genomförande av direktiv 96/71/EG angående utstationering av arbetstagare ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU (KOM(2007)0249),
- med beaktande av sin resolution av den 29 november 2007 om gemensamma principer för "flexicurity" ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 oktober 2007 om resultaten av det offentliga samrådet om kommissionens grönbok "En modern arbetsrätt för att möta 2000-talets utmaningar" (KOM(2007)0627),
- med beaktande av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning (2008–2010) (KOM(2007)0803),
- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) agenda för anständigt arbete,
- med beaktande av ILO:s grundläggande arbetsnormer och ILO:s konventioner och rekommendationer om arbetsmarknadsförvaltning och yrkesinspektion, som är internationella referenser som garanterar att bestämmelserna om arbetsvillkor och skydd av arbetstagarna tillämpas,
- med beaktande av ILO:s konvention nr 143 om migrerande arbetstagare (1975) och ILO:s tilläggsbestämmelser om migrerande arbetstagare, som anger alla de lämpliga åtgärder som krävs för att förhindra olaglig invandring där syftet är att hitta ett arbete och olaglig anställning av invandrare, samt med beaktande av bestämmelserna om administrativa, civilrättsliga eller straffrättsliga påföljder för olaglig anställning av invandrare,
- med beaktande av rådets rekommendation av den 22 december 1995 om harmonisering av åtgärder i kampen mot olaglig invandring och olagligt arbete och förbättring av kontrollåtgärderna på detta område ⁽⁷⁾,
- med beaktande av rådets rekommendation av den 27 september 1996 om kampen mot olaglig anställning av tredjelandsmedborgare ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT C 260, 29.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

⁽⁴⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 401.

⁽⁵⁾ EUT C 313 E, 20.12.2006, s. 452.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P6_TA(2007)0574.

⁽⁷⁾ EGT C 5, 10.1.1996, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT C 304, 14.10.1996, s. 1.

Torsdag 9 oktober 2008

- med beaktande av slutsatserna från det informella mötet mellan ministrarna med ansvar för sysselsättning och sociala frågor i Berlin den 18–20 januari 2007 om arbetskvalitet,
- med beaktande av rapporten från Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor om kampen mot odeklarerat arbete i EU ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 136 och 145 i EG-fördraget,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0365/2008), och av följande skäl:
 - A. Odeklarerat arbete är en komplex företeelse, som fortfarande ökar i flera medlemsstater, eftersom det påverkas av flera olika ekonomiska, sociala, institutionella och kulturella faktorer.
 - B. Odeklarerat arbete är ett särskilt oroande och ständigt närvarande fenomen på de europeiska arbetsmarknaderna som riskerar att påverka medlemsstaternas ekonomier och den europeiska sociala modellens finansiella hållbarhet genom att hindra ekonomisk tillväxt samt budget- och socialpolitik. Det odeklarerade arbetet snedvrider också konkurrensen på den inre marknaden eftersom det skapar en illojal konkurrens gentemot andra länder eller andra företag.
 - C. Odeklarerat arbete är den främsta bidragande faktorn till social dumpning och således en av nyckelfrågorna när det gäller moderniseringen av arbetsrätten i gemenskapen.
 - D. Oförsäkrat arbete leder till orättvis konkurrens mellan försäkrade och oförsäkrade arbetstagare, vilket leder till ytterligare försvagning av arbetstagarnas rättigheter.
 - E. De branscher där odeklarerat arbete är mest utbrett är de som är arbetskraftsintensiva, t. ex. jordbruket, byggindustrin, hushållstjänster, hotell- och restaurangbranschen, som kännetecknas av otrygga anställningar och dåliga lönevillkor.
 - F. Odeklarerat arbete gynnas också av industrins omorganisering i underleverantörskedjor, vilket leder till fler egenföretagare som ibland utför odeklarerat arbete.
 - G. Odeklarerat arbete uppmuntras ytterligare genom hög arbetslöshet, fattigdom och tillfälliga och otrygga anställningar, eftersom arbetstagare under sådana förutsättningar tvingas avstå från försäkringar eller andra rättigheter.
 - H. Det finns en koppling mellan olaglig invandring och odeklarerat arbete. Detta är ytterligare ett skäl till varför medlemsstaterna och kommissionen måste fortsätta att överväga en gemensam strategi för invandring och möjligheten att öppna mer lagliga migrationsvägar till unionen för tredjelandsmedborgare som vill arbeta.
 - I. Det är mer sannolikt att invandrare, eller åtminstone personer som befinner sig i en olaglig situation, blir odeklarerade arbetstagare och kommer att arbeta under dåliga arbetsförhållanden.
 - J. Medborgare från tredjeländer som är olagligt anställda är extra sårbara eftersom de riskerar att skickas tillbaka till sina ursprungsländer om de grips.

⁽¹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2008/13/en/1/ef0813en.pdf>.

Torsdag 9 oktober 2008

- K. Europaparlamentet uppmärksammar att många medlemsstater har kronisk brist på arbetstagare som kan och vill göra vissa, ofta okvalificerade, arbetsuppgifter, till exempel inom jordbruks- och trädgårdssektorn.
- L. Odeklarerat arbete är mycket vanligt bland personer som utför hushållstjänster. Många av dessa personer är invandrare som ofta befinner sig i en olaglig situation, och några av dem utnyttjas och blir offer för människohandel och slavarbete.
- M. Odeklarerat arbete ingår inte i skatteunderlaget och hotar därmed finansieringen och fördelningen av den sociala välfärden och samhällsservicen, och begränsar också medlemsstaternas förmåga att utveckla sociala tjänster.
- N. Odeklarerat arbete berövar försäkringskassorna viktiga inkomstkällor.
- O. Arbetstagare som ägnar sig åt odeklarerat arbete har ingen social-, sjuk- eller olycksfallsförsäkring och är således utsatta för betydande risker och ekonomiska förluster.
- P. Vid odeklarerat förvärvsarbete kan det inte kontrolleras om arbetsplatsen har nödvändigt säkerhets- och hälsoskydd. Detta innebär en stor hälsorisk för arbetstagaren och gör att arbetsgivaren kan undandra sig sitt ansvar.
- Q. För att effektivt kunna bekämpa svartarbete och olaglig anställning måste yrkesinspektioner, skattemyndigheter och arbetsmarknadens parter göra en samordnad insats för att stärka övervakningen och skärpa sanktionerna.
- R. Odeklarerat arbete har negativa följder för alla delarna i Lissabonstrategin, dvs. full sysselsättning, kvalitet och produktivitet i arbetet samt social sammanhållning.
1. Europaparlamentet välkomnar den strategi kommissionen följer och efterlyser en förnyad kamp mot odeklarerat arbete och den informella ekonomin, som, om än i olika grad bland medlemsstaterna, skadar ekonomin, ställer arbetstagarna utan skydd, missgynnar konsumenterna, minskar skatteintäkterna och leder till en orättvis konkurrens mellan företagen.
 2. Europaparlamentet är djupt oroat över hur omfattande det odeklarerade arbetet är, med toppnoteringar på 20 % eller mer av BNP i vissa medlemsstater.
 3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga att öka incitamenten för reguljärt arbete, vilket kan innefatta en ökning av den skattefria delen av inkomster och, för arbetsgivare, en minskning av indirekta arbetskostnader i samband med lagliga anställningar.
 4. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att göra odeklarerat arbete till en av unionen politiska prioriteringar, ett initiativ som kräver viktiga åtgärder på både gemenskapsnivå och nationell nivå.
 5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta reformerna av skattesystemen och de sociala trygghetssystemen för att på så sätt minska arbetsgivarnas skattebörda.
 6. Europaparlamentet konstaterar dock att det är svårt att omsätta EU:s politiska riktlinjer för odeklarerat arbete i väldefinierade rättsliga och institutionella instrument, som sedan kan leda till konkreta åtgärder i de enskilda medlemsstaterna.
 7. Europaparlamentet noterar att det finns en stark asymmetri mellan de instrument som gemenskapen kan använda till åtgärder för bra arbeten och de instrument som används till åtgärder för att garantera marknadsfriheterna.
 8. Europaparlamentet anser att kampen mot odeklarerat arbete kräver en mångsidig strategi som innefattar övervakning och kontroll, en ekonomisk och institutionell ram och sektorsvis och territoriell utveckling, och som inbegriper gemensamma åtgärder på flera nivåer och deltagande av alla berörda parter (offentliga myndigheter, arbetsmarknadens parter, företag och arbetstagare).

Torsdag 9 oktober 2008

9. Europaparlamentet uppmärksammar kopplingen mellan en fördröjd utveckling av ekonomin och produktiviteten och utbredningen av odeklarerat arbete. Åtgärder för att bekämpa odeklarerat arbete bör införlivas i den ekonomiska politik och sysselsättningspolitik som eftersträvas inom Lissabonstrategin. För att se till att strategin för att hantera odeklarerat arbete är effektiv och ger positiva resultat, bör exakta undersökningar genomföras där man analyserar de avgörande makroekonomiska faktorerna och förhållandet mellan marknader, produktionsmodeller och utbrett odeklarerat arbete.
10. Europaparlamentet anser därför att EU:s insatser i kampen mot odeklarerat arbete behöver bli både mera provokativ och vassare, för att garantera att moderniseringen av arbetsrätten i EU inte bara förblir en teori utan omsätts i en effektiv politik av hög kvalitet, och för att säkerställa att förbättrad kvalitet i arbetet kan uppnås på alla arbetsplatser i enlighet med målsättningen om "anständigt arbete".
11. Europaparlamentet anser att undanröjandet av odeklarerat arbete i stor utsträckning beror på hur pass effektiva arbetsnormerna och skatte- och socialförsäkringsreglerna är, vilket medför ett behov av att öka de ansvariga nationella myndigheternas resurser, stärka deras åtgärder och förbättra samordningen och informationsflödet mellan dem.
12. Europaparlamentet efterlyser en strategi för att bekämpa odeklarerat arbete baserad på en stark och effektiv samordning och administrativt samarbete mellan statliga kontrollorgan, yrkesinspektioner och fackföreningar, socialförsäkringsorgan och skattemyndigheter.
13. Europaparlamentet betonar att odeklarerat arbete definieras på olika sätt i de nationella rättssystemen och att en gemensam definition i alla medlemsstater skulle innebära att osäkerheten i statistiska undersökningar av fenomenet försvann. Definitionen i kommissionens rapport, där man skiljer mellan laglig och olaglig verksamhet, kan användas som utgångspunkt. Man måste dock ta hänsyn till att omfattningen av fenomenet skiljer sig mellan de olika medlemsstaterna till både kvalitet och kvantitet.
14. Europaparlamentet påpekar att de åtgärder som införts för att bekämpa odeklarerat arbete även kommer att belysa oegentligheter i samband med reglerade anställningsförhållanden som grundar sig på lagliga kontrakt.
15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bättre genomdriva arbetslagstiftningen och arbetsnormerna för att bekämpa odeklarerat arbete. Parlamentet uppmanar EU att spela en större roll för att främja mer och bättre samarbete och samordning mellan nationella yrkesinspektörer och socialinspektörer.
16. Europaparlamentet noterar att kampen mot den informella ekonomin inte kan vinnas utan lämpliga incitament och anser att medlemsstaterna inom ramen för resultattavlan för Lissabonstrategin bör meddela vilka framsteg som görs till följd av att den informella ekonomins omfattning minskar.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för att utveckla allmänt accepterade metoder för att mäta förekomsten av odeklarerat arbete grundade på en uppsättning uppgifter som indelats efter kön och sektor, med tanke på den mycket skilda omfattning i vilken män och kvinnor ägnar sig åt odeklarerat arbete inom många sektorer och den indirekta effekt detta har på lönegapet mellan män och kvinnor.
18. Europaparlamentet hävdar bestämt att det är nödvändigt att inrätta en plattform på gemenskapsnivå för att i nära samarbete med medlemsstaterna samla in viktig information för att skapa en tillförlitlig databas med uppgifter om situationen för odeklarerat arbete inom EU där jämställdhetsperspektivet och framför allt situationen för kvinnor beaktas.
19. Europaparlamentet understryker att kvinnor totalt sett visserligen inte är överrepresenterade inom odeklarerat arbete men att de i förhållande till män står för en betydligt större andel av de anställda inom vissa sektorer med traditionella "kvinnoyrken", såsom hushållssektorn, hotell- och restaurangbranschen samt hälso- och sjukvårdssektorn. Dessa sektorer kännetecknas av låg utbildning, svag anställningstrygghet, låg lön och liten eller ingen social trygghet, vilket gör att kvinnor mycket ofta hamnar i en särskilt utsatt situation.

Torsdag 9 oktober 2008

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att skapa en databas med de olika strategier och metoder som medlemsstaterna använder för att mäta odeklarerat arbete, i syfte att främja utbyte av bästa praxis och kunskapsöverföring och att utvärdera om de vidtagna åtgärderna är genomförbara och överförbara.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta såväl allmänna som sektorsspecifika åtgärder för att motverka odeklarerat arbete. Arbetsmarknadens parter bör delta fullt ut i dessa åtgärder och man bör särskilt inrikta sig på de mest drabbade sektorerna, som hotell- och restaurangbranschen, jordbruket, hushållstjänster och byggindustrin. Parlamentet uppmärksammar kommissionen och medlemsstaterna på den särskilda situationen för tjänster i hemmet, där det finns en betydande koncentration av kvinnor som är tredjelandsmedborgare och som i många fall inte är lagligt bosatta i EU.
22. Europaparlamentet uppmärksammar att odeklarerat arbete förebyggs när man i bilaterala och trilaterala avtal mellan medlemsstater och mellan arbetsmarknadens parter erkänner de aktuella nationella normerna och villkoren för arbetsskydd. Detta främjas även genom samarbete och informationsutbyte mellan arbetsmarknadens partner.
23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att minska de ekonomiska fördelarna med odeklarerat arbete genom att se till att deras skattesystem och sociala trygghetssystem är så enkla, öppna och tillgängliga som möjligt och att genom att bedriva en effektiv politik för att skapa fler och bättre arbetstillfällen.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå medlemsstaterna en lagstiftningsram för makor och makar eller familjemedlemmar som hjälper till inom familjeföretag, som garanterar att de är obligatoriskt anslutna till socialförsäkringssystemet, såsom parlamentet redan har begärt i sin resolution av den 21 februari 1997 om situationen för medhjälpande makor och makar till egna företagare ⁽¹⁾.
25. Europaparlamentet understryker att familjens skötsel utgör ett familjeföretag i sig och att man bör överväga att erkänna det atypiska arbetet inom familjen och att integrera detta i socialförsäkringssystemen.
26. Europaparlamentet anser att alla medlemsstaters reformer av den ekonomiska politiken, skatterna och de sociala trygghetssystemen bör integreras och ta hänsyn till de viktigaste orsakerna till odeklarerat arbete.
27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa starka incitament för arbetsgivare att omvandla odeklarerat arbete till reguljärt arbete, och anser att atypiska anställningsformer å ena sidan kan bidra till att få bort människor från olagligt arbete och å andra sidan till att öka arbetets stabilitet.
28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa hårda straff för arbetsgivare som, trots de incitament som erbjuds, fortsätter att utnyttja odeklarerat arbete.
29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda de politiska instrument de förfogar över med en kombination av förebyggande åtgärder och påföljder i syfte att omvandla odeklarerat arbete till reguljära anställningar, och om möjligt samordna användningen av dessa instrument för att uppnå större samstämdhet på hela den inre marknaden.
30. Europaparlamentet uppmärksammar den viktiga roll som arbetsmarknadens parter har spelat i många medlemsstater för att bekämpa odeklarerat arbete och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ge mer stöd och uppmuntran till arbetsgivarorganisationer och fackföreningar i denna kamp. Parlamentet noterar med oro att arbetstagare som utför odeklarerat arbete ofta inte skyddas av viktig hälso- och säkerhetslagstiftning och lagstiftning om minimilöner samt nekas möjligheten att gå med i en fackförening. Parlamentet uppmanar särskilt till bättre genomdrivande av befintlig lagstiftning om minimilöner i alla medlemsstater och uppmanar de medlemsstater som inte för närvarande har en rimlig minimilön att överväga att införa en sådan, i samspel med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis.

(1) EGT C 85, 17.3.1997, s. 186).

Torsdag 9 oktober 2008

31. Europaparlamentet vill, på grundval av erfarenheter som gjorts i flera medlemsstater, att nya kategorier av reguljärt arbete ska utvärderas och främjas, i samråd med arbetsmarknadens parter på lämplig nivå, så att de som utför odeklarerat arbete kan reglera sin verksamhet, i linje med de bästa befintliga och bevisat effektiva tillsynsrutinerna.
32. Europaparlamentet uppmärksammar systemet med tjänstekuponger i Belgien, Tyskland och Frankrike, där hushållen kan köpa hushållstjänster till ett lägre pris men ändå se till att sociala avgifter och skatter betalas genom kupongsystemet.
33. Europaparlamentet anser att regleringen av odeklarerade anställningar alltid bör omfatta en skyldighet att betala sociala avgifter, under förutsättning att medlemsstaterna skulle kunna förenkla de nödvändiga inbetalningarna för arbetsgivarna.
34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att beakta sektorsspecifika strategier i samband med insatser för att reglera odeklarerat arbete.
35. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att väcka talan inför EG-domstolen mot de medlemsstater som i sin lagstiftning ännu inte har införlivat ett automatiskt erkännande av kvalifikationer som förvärvats i de nya medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att omedelbart uppfylla sina skyldigheter.
36. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som tillämpar övergångsregler för arbetstagarnas fria rörlighet i EU att öppna sin arbetsmarknad för arbetstagare från alla de nya medlemsstaterna, eftersom alla begränsningar – även partiella – av tillträdet till arbetsmarknaden inte bara strider mot EU:s grundläggande principer och den europeiska andan, utan också ökar förekomsten av odeklarerat arbete och leder till regional obalans. Parlamentet anser att det är viktigt att tillämpa principen om lika rättigheter för arbetstagare och motverka illojal konkurrens och social dumpning.
37. Europaparlamentet anser att odeklarerat arbete bland arbetstagare som omfattas av den fria rörligheten kan bero på bristande kännedom om bestämmelserna. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att genomföra offentliga informationskampanjer för att öka medvetenheten om denna fråga bland arbetstagare och arbetsgivare.
38. Europaparlamentet anser att en förenkling eller minskning av de administrativa kraven och förfarandena, särskilt för små och medelstora företag, skulle minska förekomsten av odeklarerat arbete och främja EU:s näringsliv.
39. Europaparlamentet uppmanar behöriga nationella myndigheter att främja användningen av digital förvaltning (e-government) och registrering online och att utbyta bästa praxis i syfte att minska kostnaderna och arbetet i samband med registrering och administrativa förfaranden för företag, särskilt för små och medelstora företag, till exempel genom att minska antalet skatteblanketter, möjliggöra inmatning av uppgifter vid ett enda tillfälle och införa gemensamma betalningsblanketter och gemensamma kontaktpunkter (s. k. one-stop shops).
40. Europaparlamentet anser att effektiva kontroll- och sanktionsmekanismer måste inrättas på plats och att medlemsstaterna ska få tillräckligt handlingsutrymme för att kunna begränsa omfattningen av odeklarerat arbete.
41. Europaparlamentet anser att entreprenörerna måste betraktas som medansvariga för eventuella skatte- eller avgiftsrelaterade oegentligheter som begås av underleverantörer som de är direkt bundna till genom ett underentreprenadskontrakt.
42. Europaparlamentet understryker att antalet fall av odeklarerat arbete i underleverantörskedjan eventuellt kan minskas genom ett system med nationella bestämmelser som ställer krav på uppdragsgivarna och byggherrarna att handla ansvarsfullt och rättvist.
43. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, arbetsmarknadens parter och andra nyckelaktörer på arbetsmarknaden att uppmuntra tillämpningen av företagens sociala ansvar och andra liknande metoder för att bekämpa odeklarerat arbete.

Torsdag 9 oktober 2008

44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att följa innovativa metoder baserade på indikatorer och riktmärken som är särskilt anpassade till de olika näringsgrenarna för att bekämpa odeklarerat arbete och undergrävandet av skatteunderlaget. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja utbyten av bästa praxis mellan medlemsstaterna i kampen mot odeklarerat arbete.
45. Europaparlamentet påpekar att en politik som enbart är repressiv och som inte åtföljs av bättre samordning mellan medlemsstaterna skulle kunna leda till att det odeklarerade arbetet koncentreras till de sämst strukturerade länderna och de minst reglerade ekonomierna.
46. Europaparlamentet förespråkar bestämt att man ingår avtal på regional, nationell och lokal nivå som ger ett gradvist och sektorsvist svar på olagligt arbete och uppmuntrar åtgärder som ger effektiva lösningar som gynnar samhället som helhet.
47. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att föreslå medlemsstaterna och de arbetsmarknadsparter och ekonomiska parter som bidrar till att bekämpa odeklarerat arbete en "pakt för att göra svarta jobb vita" som syftar till att medge en gradvis övergång från odeklarerat till deklarerat arbete. Pakten är tänkt att gälla under en begränsad övergångsperiod då man inte utfärdar några sanktioner, men därefter bör sanktionssystemet skärpas.
48. Europaparlamentet vill se fler åtgärder mot svarta anställningar i alla företag, oberoende av var verksamheten bedrivs, och konstaterar att tillämpningen av rådets rambeslut 2005/214/RIF av den 24 februari 2005 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff⁽¹⁾ skulle kunna förbättra situationen.
49. Europaparlamentet kräver en bättre och mer effektiv efterlevnad av arbetsrätten och andra gällande arbetsnormer, som ett sätt att främja agendan för anständigt arbete och tillämpningen av gemenskapsrätten, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster⁽²⁾, från första utstationeringsdagen. I detta sammanhang bör man grunda sig på en lämplig tolkning av direktivet som vänder den aktuella tolknings-tendensen som jämnar ut behandlingen av arbetstagare i riktning mot grundläggande miniminormer.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över direktiv 96/71/EG och att i synnerhet stärka det administrativa samarbetet och informationsutbytet mellan de behöriga nationella myndigheterna (arbetsmiljömyndigheterna, skattemyndigheterna och socialförsäkringsorganen) i syfte att förhindra odeklarerat arbete och åtgärda situationen.
51. Europaparlamentet förespråkar närmare kopplingar mellan nationella yrkesinspektioner och åtgärder för att uppmuntra utbyte av bästa praxis på gemenskapsnivå för att tackla det odeklarerade arbetet.
52. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa skärpta inspektionsrutiner och hårdare kontroller, eftersom dessa har blivit slappare i ett antal länder.
53. Europaparlamentet hoppas att EU kan inta en mer framträdande roll när det gäller att främja bättre och mer omfattande samarbete och samordning mellan yrkesinspektionerna, genom att ge inspektionsorganen bättre ekonomiska och tekniska resurser, genom intensifierade åtgärder som möjliggör samarbete mellan yrkesinspektioner, och genom utveckling av informations- och kommunikationstekniska system för gemensamt utnyttjande i enlighet med lagar om personuppgiftsskydd. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att genomföra en undersökning av möjligheterna att inrätta en slags permanent gemenskapsstruktur för gränsöverskridande samarbete som skulle samla medlemsstaternas insatser för att bekämpa odeklarerat arbete.
54. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta bättre och utbyta mer information för att studera fenomenet med odeklarerat arbete, och vill att de anger erhållna resultat och oväntade resultat.

⁽¹⁾ EUT L 76, 22.3.2005, s. 16.

⁽²⁾ EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.

Torsdag 9 oktober 2008

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att studera hur de system som inrättats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ⁽¹⁾, inbegripet de gemensamma kontaktpunkterna, skulle kunna bidra till att bekämpa odeklarerat arbete.
56. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av en högnivåkommitté som kan hjälpa medlemsstaterna att fastställa och utbyta god praxis i fråga om övervakning och förbättring av lagstiftningen för utstationerade arbetstagare.
57. Europaparlamentet stöder en starkare reaktion på oförsäkrat arbete och åtgärder för att uppmuntra samarbete och utbyte av synpunkter och bästa praxis mellan fackföreningar inom EU.
58. Europaparlamentet anser att arbetsgivare, arbetstagare, eventuella brukare av odeklarerat arbete och alla sociala organisationer måste bli mer medvetna om de risker och kostnader som är förknippade med odeklarerat arbete och om fördelarna med att helt få bort eller reglera denna typ av arbete.
59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att lansera en informationskampanj riktad mot arbetsgivare och arbetstagare i syfte att fästa uppmärksamheten vid tillämpliga minimigemenskapsbestämmelser och de negativa effekter det odeklarerade arbetet får för de offentliga finanserna, de nationella sociala trygghetssystemen, en rättvis konkurrens, ekonomiska resultat och arbetstagarna själva.
60. Europaparlamentet efterfrågar fortlöpande kampanjer mot odeklarerat arbete med informations- och upplysningsåtgärder, både på gemenskapsnivå och på nationell och lokal nivå, där arbetsmarknadens parter, myndigheter, handelskamrar, arbetsförmedlingar, skolor, kommunstyrelser och olika kontroll- och tillsynsorgan deltar.
61. Europaparlamentet anser att sådana fortlöpande kampanjer bör komplettera de olika åtgärder som antas för att förankra en kultur som präglas av allmän laglydighet och främja bra arbeten och lagliga företag, och uppmanar medlemsstaterna, relevanta nationella myndigheter och civilsamhällets strukturer att förena sina krafter för att skapa förutsättningar som inte tolererar odeklarerat arbete och ändra allmänhetens inställning till sådant arbete.
62. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna behöver anslå mer offentliga medel för att öka allmänhetens medvetande, till exempel genom Europeiska socialfonden eller gemenskapsprogrammet för sysselsättning och social solidaritet (Progress). Parlamentet föreslår att verksamhet för att öka medvetenheten, vilket är i enlighet med de huvudsakliga målen för Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning, främst bör riktas mot påföljder, kostnader samt riskerna med odeklarerat arbete och fördelarna med deklarerat arbete. Arbetsmarknadens parter uppmanas att aktivt delta i detta arbete.
63. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att underteckna den internationella konventionen om skydd av alla migrerande arbetstagares och deras familjemedlemmars rättigheter.
64. Europaparlamentet anser att det för att bekämpa odeklarerat arbete behövs lokala program och EU-program som gör det möjligt att fullfölja politiken för ekonomiskt och socialt stöd och utveckling och samtidigt utöva övervakning och tillsyn.
65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma möjligheten att komplettera kampen mot odeklarerat arbete med en finansiell politik som stödjer regionala och lokala program.

(1) EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

Torsdag 9 oktober 2008

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta ett pilotverktyg åt medlemsstaterna baserat på den goda praxis som råder i vissa medlemsstater och på modeller såsom den som utvecklats inom ramen för "2 Plus"-projektet i Luxemburg (vilket samfinansieras med medel ur Europeiska socialfonden inom ramen för programmet Växtkraft Mål 3). Detta verktyg ska förhindra odeklarerat arbete genom att göra det oattraktivt med hjälp av följande åtgärder:

- En omfattande förenkling av arbetsgivarnas administrativa förfaranden, samtidigt som man ser till att de anställda omfattas av socialförsäkringssystemet.
- Ett skattesystem som är attraktivt för arbetsgivarna, särskilt genom ett skatteavdrag för bland annat tjänster i närområdet.
- Skattebefrielse för allt arbete som utförs mot en lön som är lägre än det lägsta belopp som medlemsstaten fastställer.

67. Europaparlamentet anser att man utifrån en vid tolkning av uttrycket "skapa arbetstillfällen" och betydelsen av "skapa reguljära arbeten" bör studera och utvärdera möjligheten att använda sig av statsstöd som inte behöver anmälas även för att bekämpa odeklarerat arbete. Parlamentet konstaterar att odeklarerat arbete inte motsvaras av en riktig anställning och att stöd till reglering av anställningen därför skulle kunna ses som ett "stöd för att skapa sysselsättning".

68. Europaparlamentet påpekar att kvinnors generellt sett svagare ställning på arbetsmarknaden ofta är en följd av de åtaganden de har gentemot familjen, vilka försvårar tillträdet till den officiella arbetsmarknaden och gör att de i högre grad accepterar underbetalt och odeklarerat arbete. Detta är ett håll mot rätten till ett anständigt arbete, en rätt som aktivt försvaras av Internationella arbetsorganisationen, särskilt för hemmafruar, invandrarkvinnor och de kvinnor som ibland kombinerar ett låglönat arbete med ett odeklarerat arbete. Detta får allvarliga konsekvenser för kvinnors karriärutveckling och pension såväl som för hur väl arbetsmarknaden fungerar och möjligheterna till att finansiera de sociala trygghetssystemen.

69. Europaparlamentet anser att en politik som räknar mamma- och föräldraledighet som arbetstid som ger rätt till lön skulle minska de allvarliga konsekvenserna av familjeåtaganden och gynna kvinnors karriärutveckling och en välfungerande arbetsmarknad.

70. Europaparlamentet efterfrågar finansiering av forskningsprojekt om hälsa och säkerhet i arbetet och förebyggande informationskampanjer för att sprida en kultur präglad av hälsa och säkerhet i arbetet, särskilt inom de branscher där olycksrisken är störst och där det är vanligast med odeklarerat arbete. Parlamentet anser att förhållandet mellan arbetsolyckor och olagligt arbete bör undersökas på grundval av uppgifter om dödsolyckor.

71. Europaparlamentet anser att en lämplig utbildningspolitik är ett första steg i kampen mot odeklarerat arbete.

72. Europaparlamentet föreslår en överenskommelse på nationell, regional och lokal nivå som inbegriper de sociala myndigheterna och arbetsgivarnas företrädare i syfte att uppnå ett åtagande att övervaka och stegvis undanröja odeklarerat arbete.

73. Europaparlamentet ställer sig positivt till kommissionens ansträngningar att föreskriva sanktioner mot de arbetsgivare som anställer tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU, men beklagar icke desto mindre att det saknas bestämmelser som syftar till att bekämpa utnyttjandet av tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i EU.

74. Europaparlamentet betonar de betydande konsekvenser som odeklarerat arbete har för kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU, och uttrycker sin oro över att repressiva åtgärder vidtas innan ett gemensamt regelverk och en gemensam politik om lagligt tillträde till arbetsmarknaden har fastlagts.

75. Europaparlamentet noterar de förbättringar som finns i förslaget till rådets direktiv om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (KOM(2007)0638), men beklagar ändå att det återstår en lång väg att gå innan rättigheterna i artiklarna 27–34 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna kan garanteras.

Torsdag 9 oktober 2008

76. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att minska de särskilda risker som invandrare som utför odeklarerat arbete löper.
77. Europaparlamentet anser att anställning av invandrare som uppehåller sig olagligt i ett land är ett komplext problem som inte kan lösas enbart genom att bestraffa arbetsgivarna, utan även kräver sektorsövergripande och vittomfattande åtgärder. Parlamentet anser särskilt att ILO-riktlinjerna måste följas, enligt vilka migrerande arbetstagare ska få hjälp med att tillvarata sina rättigheter.
78. Europaparlamentet anser att bekämpandet av odeklarerat arbete kräver en mångsidig strategi som måste ta hänsyn till behoven av att skydda och främja invandrade arbetstagares rättigheter, oavsett om de har invandrat lagligt eller olagligt, om de utnyttjas av sina arbetsgivare.
79. Europaparlamentet anser att kampen mot odeklarerat arbetet som utförs av olagliga invandrare inte kan bedrivas effektivt om man inte öppnar möjligheter till laglig invandring för att se till att Europeiska unionen kan få den arbetskraft från tredjeland som behövs, oavsett om arbetstagarna är högutbildade eller mindre kvalificerade.
80. Europaparlamentet anser att kampen mot den växande informella ekonomin, och särskilt mot utnyttjandet av migrerande arbetstagare i en olaglig situation, inte kan baseras enbart på återsändande av dessa. Det bör också finnas instrument och mekanismer som förebygger och motverkar utnyttjandet av migrerande arbetstagare och som erkänner och respekterar de grundläggande mänskliga rättigheterna
81. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att brådska och underteckna och ratificera Europarådets konvention om åtgärder mot människohandel.
82. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fastställa eller förstärka lämpliga lagstiftningsåtgärder för att uppmuntra invandrare som utnyttjats att anmäla sin situation, vilket skulle göra det mycket lättare att effektivt bekämpa det odeklarerade arbetet.
83. Europaparlamentet rekommenderar kombinerade rutiner inom områdena finans, skatter och yrkesinspektion för att bekämpa odeklarerat arbete.
84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja administrativt samarbete och utbyten av bästa praxis för att på gemenskapsnivå bekämpa den informella ekonomin.
85. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Främja social integration och bekämpa fattigdom

P6_TA(2008)0467

Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom, inom EU (2008/2034(INI))

(2010/C 9 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av kommissionens meddelande om modernisering av det sociala skyddet för ökad social rättvisa och ekonomisk sammanhållning; en satsning på aktiv integration av de personer som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden (KOM(2007)0620),
- med beaktande av kommissionens meddelande om samråd kring insatser på EU-nivå för att främja aktiv integration av de personer som har svårast att komma in på arbetsmarknaden (KOM(2006)0044) och den sammanfattande rapporten från kommissionens tjänsteavdelningar om resultatet av detta samråd,

Torsdag 9 oktober 2008

- med beaktande av rådets rekommendation 92/441/EEG av den 24 juni 1992 om gemensamma kriterier för tillräckliga resurser och socialtjänstförmåner i de sociala trygghetssystemen ⁽¹⁾ och rådets rekommendation 92/442/EEG av den 27 juli 1992 om överensstämmelse mellan mål och åtgärder för de sociala trygghetssystemen ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens yttrande om en skälig lön (KOM(1993)0388),
- med beaktande av de nationella reformprogrammen inom ramen för Lissabonstrategin, de nationella rapporterna om strategier för socialt skydd och social integration för perioden 2006–2008 och uppdateringar från 2007 som lagts fram av medlemsstaterna,
- med beaktande av den gemensamma rapporten om social trygghet och social integration 2008 (KOM(2008)0042) och den gemensamma sysselsättningsrapporten 2007/2008, antagen av rådet den 13–14 mars 2008,
- med beaktande av rapporten från arbetsgruppen inom Kommittén för socialt skydd om fattigdom bland barn och välfärd inom EU från januari 2008,
- med beaktande av FN:s internationella konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter från 1966,
- med beaktande av artiklarna 3, 16, 18, 23, 25, 26 och 29 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolutioner A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/47/196, A/RES/49/179, och A/RES/50/107,
- med beaktande av dokumenten från FN:s ekonomiska och sociala råd E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29, E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25 och E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor från 1979,
- med beaktande av FN:s millennieutvecklingsmål från 2000, särskilt målen att utrota fattigdom och hunger (första målet), uppnå allmän grundskoleutbildning (andra målet), främja jämställdhet mellan könen (tredje målet) samt främja miljöskydd (sjunde målet).
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter från 1989, och dess fakultativa protokoll om försäljning av barn, barnprostitution och barnpornografi,
- med beaktande av FN:s internationella konvention om skydd för alla migrerande arbetare och deras familjemedlemmar från 1990,
- med beaktande av FN:s internationella handlingsprogram om åldrandefrågor från 2002,
- med beaktande av FN:s konvention om funktionshindrades rättigheter från 2006 och dess fakultativa protokoll,
- med beaktande av ILO-konventionerna nr 26 och 131 om fastställande av minimilöner,
- med beaktande av FN:s och ILO:s dagordning för anständigt arbete,
- med beaktande av kommissionens meddelande om anständigt arbete för alla: EU:s bidrag till agendan för anständigt arbete i världen (KOM(2006)0249) och parlamentets resolution av den 23 maj 2007 om anständigt arbete för alla ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EGT L 245, 26.8.1992, s. 46.

⁽²⁾ EGT L 245, 26.8.1992, s. 49.

⁽³⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

Torsdag 9 oktober 2008

- med beaktande av slutsatserna från det informella mötet mellan arbetsmarknads- och socialministrarna i Berlin den 18–20 januari 2007 om "bra arbete",
- med beaktande av artiklarna 34, 35 och 36 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som särskilt reglerar rätten till socialbidrag och bostadsbidrag, en hög nivå av skydd för människors hälsa och tillgång till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse,
- med beaktande av 1989 års gemenskapsstadga för arbetstagares grundläggande sociala rättigheter och Europarådets reviderade europeiska sociala stadga från 1996,
- med beaktande av de europeiska arbetsmarknadsparternas rekommendationer i rapporten *Key Challenges Facing European Labour Markets: A Joint Analysis of European Social Partners* (De huvudsakliga utmaningarna på den europeiska arbetsmarknaden: en gemensam analys av de europeiska arbetsmarknadsparterna) av den 18 oktober 2007,
- med beaktande av rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung ⁽¹⁾ och parlamentets resolution av den 28 april 2005 om romernas situation i Europeiska unionen ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juni 2003 om tillämpningen av den öppna samordningsmetoden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Kartläggning av den sociala verkligheten – Delrapport till Europeiska rådets vårmöte 2007" (KOM(2007)0063) och parlamentets resolution av den 15 november 2007 om kartläggning av den sociala verkligheten ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Mot en EU-strategi för barnets rättigheter" (KOM(2006)0367) och parlamentets resolution av den 16 januari 2008 ⁽⁶⁾ om denna fråga, särskilt punkterna 94–117,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Ett förnyat engagemang för det sociala Europa: Förstärka den öppna samordningsmetoden för socialt skydd och social integration" (KOM(2008)0418),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utslagning (2010), (KOM(2007)0797, och parlamentets resolution om denna fråga, som antogs den 17 juni 2008 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin förklaring av den 22 april 2008 om avskaffande av hemlöshet ⁽⁸⁾,
- med beaktande av slutsatserna och rekommendationerna i FN:s generalsekreterares mycket viktiga studie om våld mot barn från 2006 låtit ta fram, enligt vilken ekonomiska ojämlikheter och socialt utanförskap hör till riskfaktorerna för barnmisshandel,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 9 juli 2008 "Ett nytt europeiskt socialt handlingsprogram"
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 18 juni 2008 "Aktiv integration",

⁽¹⁾ EGT L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EUT C 45 E, 23.2.2006, s. 129.

⁽³⁾ EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EUT C 68 E, 18.3.2004, s. 604.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P6_TA(2007)0541.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0012.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0286.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0163.

Torsdag 9 oktober 2008

- med beaktande av kommissionens meddelande "Mot en europeisk stadga om energikonsumenters rättigheter" (KOM(2007)0386),
- med beaktande av artiklarna 136–145 i EG-fördraget,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0364/2008), och av följande skäl:
 - A. Vid Europeiska rådets möte i Nice den 7–9 december 2000 fastställdes EU:s mål att nå en avgörande och mätbar minskning av fattigdom och social utslagning före 2010. Det bör göras större framsteg för att nå dessa mål.
 - B. Vid Europeiska rådets möte i Lissabon den 23–24 mars 2000 beslutade man att utrota barnfattigdomen i Europa till 2010.
 - C. Vid Europeiska rådets möte i Nice den 7–9 december 2000 uppmanades medlemsstaterna att följa upp 1992 års rekommendation om garanterade minimiresurser som ska tillhandahållas genom socialskyddssystemen.
 - D. I rådets rekommendation 92/441/EEG erkänns den grundläggande personliga rättigheten att erhålla tillräckliga resurser och socialt stöd för en människovärdig tillvaro.
 - E. I gemenskapsstadgan om arbetstagarers grundläggande sociala rättigheter som antogs 1989, erkänns en arbetstagarers rätt till "en skälig lön". År 1993 tog parlamentet och rådet upp behovet av samordnade politiska åtgärder när det gäller minimilöner för att införa denna rätt för arbetstagare till en lön "som är tillräcklig för att erbjuda dem en godtagbar levnadsstandard".
 - F. När unionens åtagande att bekämpa fattigdom och social utestängning inleddes 2001 befann sig 55 miljoner människor inom unionen i riskzonen för inkomstfattigdom (15 procent av befolkningen i EU-15). År 2005 hade denna siffra ökat till 78 miljoner (16 procent av befolkningen i EU-25).
 - G. De fortsatta löneskillnaderna mellan kvinnor och män gör det svårare för kvinnor att ta sig ur fattigdom.
 - H. Utan sociala transfereringar skulle antalet personer i unionen, särskilt kvinnor, i riskzonen för fattigdom öka från 16 % till 40 %, eller 25 % exklusive pensionsutbetalningar.
 - I. Kvinnors yrkeskarriärer, som är kortare, långsammare och sämre betalda än mäns, inverkar också på risken för fattigdom, särskilt för kvinnor över 65 år (21 %, dvs. 5 procentenheter mer än för män).
 - J. Barn och ungdomar utgör nästan en tredjedel av unionens befolkning och det finns 19 miljoner barn som befinner sig i riskzonen för fattigdom, och många av dem skiljs från sina familjer på grund av familjernas fattigdom. Det råder ett komplext samband mellan fattigdom, föräldraskap och barns välfärd i olika sociala sammanhang, inbegripet hur barn ska skyddas från all form av övergrepp.
 - K. Framförallt extrem fattigdom och social utestängning utgör ett brott mot samtliga grundläggande rättigheter.
 - L. Social utestängning drabbar en stor del av unionens befolkning. En av fem har låg boendestandard och varje dag söker ca 1,8 miljoner människor logi i särskilda boenden för hemlösa, 10 procent bor i hushåll där ingen förvärvsarbetar, långtidsarbetslösheten närmar sig 4 procent, 31 miljoner arbetstagare eller 15 procent har extremt låga löner, 8 procent av arbetstagarna eller 17 miljoner människor lever i inkomstfattigdom trots att de arbetar, andelen elever som lämnar skolan i förtid är över 15 procent och den digitala klyftan kvarstår (44 procent av EU:s befolkning saknar dator- och Internetkunskaper).

Torsdag 9 oktober 2008

- M. Fattigdom och bristande jämlikhet drabbar i högre grad kvinnor. Den genomsnittliga inkomsten för kvinnor är bara 55 procent av männens. Äldre kvinnor drabbas i högre grad av fattigdom. Omöjligheten att få tillgång till högkvalitativa tjänster ökar på ett oacceptabelt sätt risken för kvinnor att drabbas av fattigdom.
- N. Regionala och lokala myndigheter har redan ett stort ansvar när det gäller att tillhandahålla allmänna offentliga tjänster och förmåner, men måste samtidigt ta hänsyn till sparkraven i de offentliga budgetarna.
- O. Investeringar i barn och ungdomar bidrar till att öka det ekonomiska välståndet för alla och att bryta fattigdomsspiralen. Det är viktigt att förebygga problem och att ingripa så snart de upptäcks för att värna om barns framtidsutsikter.
- P. Fattigdom och arbetslöshet har kopplats till dålig hälsa och begränsad tillgång till hälso- och sjukvård genom faktorer som dålig kosthållning, undermåliga levnadsförhållanden i missgynnade områden, olämpliga bostäder och stress.
- Q. Effekterna av bristande jämlikhet, fattigdom, social utestängning och avsaknad av möjligheter är knutna till varandra och kräver en sammanhängande strategi på medlemsstatsnivå som inte bara fokuserar på inkomster och välstånd utan även på frågor som sysselsättning, utbildning, hälsovård, informations-samhället, kultur, transport och kommande generationers möjligheter.
- R. Under perioden 2000–2005 steg inkomstskillnaderna i unionen (S80/S20) avsevärt från 4,5 till 4,9 enligt Europeiska unionens gemenskapsstatistik över inkomster och levnadsförhållanden (EU SILC) så att de rikaste 20 procenten av unionens befolkning 2005 hade en inkomst som var nära fem gånger högre är inkomsten för de återstående 80 procenten av befolkningen.
- S. Europaparlamentet anser att fängelsestraff utan adekvat rehabilitering ofta leder till ytterligare social utestängning och arbetslöshet.
- T. Av unionens totala befolkning i arbetsför ålder är 16 procent funktionshindrade. Arbetslösheten bland funktionshindrade, vilket inbegriper människor som lider av psykisk ohälsa, äldre och etniska minoriteter i unionen, är fortfarande oacceptabelt hög. 500 000 funktionshindrade bor fortfarande på större slutna institutioner.

En mer helhetsbaserad syn på aktiv social integration

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens strategi för aktiv social integration. Parlamentet anser att det överordnade målet för en aktiv social integrationspolitik måste vara att införa grundläggande rättigheter som ska ge människor möjlighet att leva i värdighet och delta i samhällslivet och på arbetsmarknaden.
2. Europaparlamentet anser att politiken för aktiv social integration på ett avgörande sätt måste försöka utrota fattigdom och social utestängning både för dem som har sysselsättning (de arbetande fattiga) och för dem som inte förvärvsarbetar. Parlamentet anser precis som kommissionen att en mer helhetsbaserad syn bör byggas på följande principer:
 - a) Tillräckligt inkomststöd för att förhindra social utestängning: Medlemsstaterna bör i enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen fastställa minimiinkomstsystem, tillhörande förmåner och socialbidrag som är lättillgängliga och tillhandahåller tillräckliga resurser, och låta dessa åtföljas av en strategisk plan för en aktiv integrationspolitik, för att lyfta människor ur fattigdom och förebygga social utestängning (med beaktande av att politiken för aktiv integration främjar större rättvisa mellan sociala skyddssystem och skapar särskilda följdåtgärder (till exempel rehabilitering, utbildning, rådgivning, barnomsorg, boende, språkkurser för invandrare samt stöd tjänster) som gör det möjligt för människor att leva ett värdigt liv).

Torsdag 9 oktober 2008

- b) Anknnytning till arbetsmarknaden: Åtgärder för aktiv integration bör inriktas på att främja en stabil och trygg högkvalificerad anställning, göra arbete mer attraktivt, skapa arbeten av hög kvalitet och främja kvaliteten i arbetet, tillhandahålla bra arbetsmiljöer, öka produktiviteten och det aktiva stödet för de mest missgynnade, tillhandahålla särskilda stödåtgärder och tjänster som ska öka anställningsbarheten och hjälpa människor att hålla sig kvar på arbetsmarknaden, utveckla företagsverksamhet och tillhandahålla stöd i arbetssökandet, högkvalitativ utbildning, yrkesutbildning och livslångt lärande, personlig rådgivning, särskilt stöd och subventionerad anställning till sårbara grupper med särskilda behov, exempelvis arbetstagare med funktionshinder.
- c) Koppling till bättre tillgång till kvalitativa tjänster: Tillgång, kostnadsnivå, öppenhet, insyn, universalitet och kvalitet när det gäller grundläggande tjänster – sociala tjänster, tjänster av allmänt (ekonomiskt) intresse – måste stärkas för att främja social och territoriell sammanhållning, garantera grundläggande rättigheter och skapa en dräglig tillvaro för alla, särskilt för sårbara och missgynnade grupper i samhället, exempelvis funktionshindrade, äldre, ensamstående föräldrar och familjer med många barn. Tjänsterna bör utformas på ett sätt som tar hänsyn till olika gruppers behov. Ytterligare privatisering av offentliga och sociala tjänster måste därför undvikas om det inte kan säkerställas att alla medborgare kan ha råd med och få tillgång till tjänster av hög kvalitet.
- d) Integrering av ett jämställdhetsperspektiv, motverkande av diskriminering och aktivt deltagande: Politiken för aktiv integration måste främja jämställdhet och bidra till att alla former av diskriminering elimineras i alla de aspekter av aktiv social integration som nämns ovan. Aktivt deltagande: God samhällsstyrning måste främjas liksom deltagande och integration av alla berörda parter genom att direkt engagera de personer som är drabbade av fattigdom, social utestängning och orättvisor på både nationell och europeisk nivå – särskilt människor som lever i extrem fattigdom – samt arbetsmarknadsparter, icke-statliga organisationer och medier i utvecklingen, förvaltningen, genomförandet och bedömningen av strategier.

3. Europaparlamentet anser att rådets rekommendation 92/441/EEG måste utvidgas och uppdateras mot bakgrund av resultaten från unionens kartläggning av den sociala verkligheten och den föreslagna helhetsstrategin för aktiv integration, och att det också i rekommendationen bör tas vederbörlig hänsyn till nya sociala risker som hänger samman med befolkningsutvecklingen och kunskapsbaserade ekonomin och tjänsteekonomin.

4. Europaparlamentet håller med kommissionen om att en mer helhetsbaserad syn på aktiv integration också bör ha en särskild inriktning på att utrota barnfattigdom, undanröja ojämlik tillgång till hälsovård och hälsoresultat, att hantera fattigdom och social utestängning som hör samman med statliga och privata pensionssystem och att tillhandahålla värdig långtidsvård av hög kvalitet.

Att garantera tillräcklig inkomst för att trygga ett värdigt liv för alla

5. Europaparlamentet påpekar att de flesta medlemsstater inom EU-27 har nationella minimiinkomstsystem, men att det finns ett antal som inte har infört sådana system. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att införa minimiinkomstsystem för att åstadkomma social integration och uppmunar dem med kraft att utbyta bästa praxis. Parlamentet konstaterar att medlemsstater som tillhandahåller socialbidrag är skyldiga att se till att medborgarna förstår vilka bidrag de har rätt till och att de har tillgång till dessa.

6. Europaparlamentet beklagar djupt att vissa medlemsstater inte verkar beakta rådets rekommendation 92/441/EEG, enligt vilken det är en grundläggande rättighet att erhålla inkomster och socialt stöd som är tillräckliga för en människovärdig tillvaro.

7. Europaparlamentet håller med kommissionen om att socialbidragsnivån i de flesta medlemsstater redan är så låg att risken för fattigdom är stor. Parlamentet vidhåller att det huvudsakliga syftet med minimiinkomstsystem måste vara att lyfta människor ur fattigdom så att de får möjlighet att leva ett värdigt liv. Parlamentet uppmunar kommissionen att utreda vilken effekt en villkorlös grundinkomst skulle ha i kampen mot fattigdomen.

8. Europaparlamentet uppmunar kommissionen att sammanställa en ingående rapport om huruvida välfärdssystemen i medlemsstaterna (bl. a. minimiinkomster och tillhörande förmåner, arbetslöshets-, invaliditets- och efterlevandeförmåner, lagstadgade och kompletterande pensionssystem, förtidspensioner) ger inkomster som ligger över unionens tröskel för fattigdomsrisk som är 60 procent av det nationella genomsnittet.

Torsdag 9 oktober 2008

9. Europaparlamentet anser att kommissionen bör överväga att fastställa en gemensam metod för beräkningen av minimiinkomst och levnadskostnader (en korg med varor och tjänster) för att säkerställa jämförbara mätningar av fattigdomsgränsen, samt definiera kriteriet för när sociala åtgärder blir nödvändiga.
10. Europaparlamentet påminner om att kvinnor löper större risk att drabbas av extrem fattigdom än män. Parlamentet framhåller att den ihållande trenden mot en feminisering av fattigdomen i dagens europeiska samhällen visar att de nuvarande sociala trygghetssystemen och alla olika strategier på det sociala och ekonomiska området samt på sysselsättningsområdet i unionen inte är anpassade efter kvinnors behov eller att hantera skillnaderna i kvinnors arbete. Vidare understryker parlamentet att fattigdomen bland kvinnor och deras sociala utestängning i Europa kräver specifika, multipla och genusanpassade åtgärder.
11. Europaparlamentet konstaterar att tillräckliga minimiinkomstsystem är en grundläggande förutsättning för en europeisk union baserad på social rättvisa och lika möjligheter för alla. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa en tillräcklig minimiinkomst för perioder av arbetslöshet eller mellan anställningar och att särskilt uppmärksamma de grupper av kvinnor som har ytterligare ansvar.
12. Europaparlamentet uppmanar rådet att enas om ett EU-mål för minimiinkomstsystem och bidragsfinansierade system för ersättning av inkomstbortfall, som ska ge ett inkomststöd på minst 60 procent av det nationella genomsnittet, och att dessutom enas om en tidtabell för att nå detta mål i alla medlemsstater.
13. Europaparlamentet anser att risken att drabbas av fattigdom är större för kvinnor än för män, särskilt bland äldre, eftersom de sociala trygghetssystemen ofta grundas på principen om kontinuerligt avlönat arbete. Parlamentet efterlyser en individualiserad rätt till minimiinkomst som inte är beroende av anställningsrelaterade bidrag.
14. Europaparlamentet anser att fattigdom bland personer i sysselsättning visar att arbetsvillkoren är orättvisa och kräver att insatser koncentreras på att lösa detta problem, så att lön i allmänhet och minimilöner i synnerhet – oavsett om de är lagstadgade eller finns i kollektivavtal – förhindrar inkomstfattigdom och garanterar en skälig levnadsstandard.
15. Europaparlamentet uppmanar rådet att enas om ett EU-mål för minimilöner (lagstadgade kollektivavtal på nationell, regional eller sektoriell nivå), som ska ge en ersättning på minst 60 procent av relevant (nationell, sektoriell osv.) genomsnittslön, och att dessutom enas om en tidtabell för att nå detta mål i alla medlemsstater.
16. Europaparlamentet framhåller att minimiinkomstsystem bör kompletteras med ett stödåtgärds paket för social integration. Paketet med åtgärder för social integration, exempelvis vad gäller boende, och stöd för utbildning, fortbildning, yrkesmässig omskolning och för livslångt lärande samt för en god ekonomisk hushållning samt inkomststödssystem bör bidra till att täcka kostnaderna för enskilda och hushåll på ett sätt som säkerställer de mest grundläggande behoven och tillgodoser behoven av livslångt lärande, särskilt för ensamstående, ensamstående föräldrar och stora familjer.
17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att granska sina ofta komplicerade och invecklade inkomststödssystem, oavsett deras särskilda utformning (bl. a. minimiinkomstsystem och tillhörande förmåner, bidragsfinansierade system för ersättning för inkomstbortfall) i syfte att göra dem lättillgängligare, effektivare och mer verkningsfulla.
18. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör tillhandahålla riktade kompletterande förmåner för missgynnade grupper (såsom funktionshindrade eller kroniskt sjuka, ensamstående föräldrar eller hushåll med många barn) som ska täcka extrakostnader för bl. a. personlig assistens, användning av särskild utrustning och vård och omsorg genom att bl. a. ha rimliga priser på mediciner för de mindre gynnade befolkningsgrupperna. Parlamentet understryker behovet av rimliga invaliditetspensioner och ålderspension.
19. Europaparlamentet konstaterar att inkomstfördelningen bland egenföretagare är ojämn och att en fjärdedel av egenföretagarna lever under fattigdomsgränsen och att entreprenörer därför behöver mer institutionaliserat stöd för att undvika fattigdomsfällan.

Torsdag 9 oktober 2008

Att utrota barnfattigdom: från analys till riktade åtgärder och tillämpning

20. Europaparlamentet framhåller vikten av en helhetsbaserad syn på barns materiella trygghet och välfärd på grundval av FN:s konvention om barnets rättigheter, så att familjerna ska ha tillräckliga inkomster för att kunna ge sina barn lämpliga boendevillkor, god kost samt tillgång till högkvalitativ hälsovård, sociala tjänster och utbildning, i syfte att garantera dem en harmonisk utveckling både på det fysiska och personliga planet. Parlamentet anser dock att barns grundläggande behov bör prioriteras framför medlemsstaternas finansiella överväganden.

21. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner, medlemsstaterna och organisationer i det civila samhället att se till att barns deltagande alltid organiseras på ett sätt som överensstämmer med principerna om säkert och meningsfullt deltagande.

22. Europaparlamentet uppmärksammar följande aspekter av en helhetsbaserad syn:

- a) Att erkänna att barn och ungdomar är medborgare och oberoende personer med rättigheter samtidigt som de är del av en familj.
- b) Att se till att barn växer upp i familjer med de resurser som krävs för att uppfylla alla aspekter av deras emotionella, sociala, fysiska och kognitiva behov samt att ge nödvändigt stöd till föräldrar som lever i extrem fattigdom så att de kan förvärva de medel som behövs för att kunna uppfylla sina skyldigheter som föräldrar, och att således förhindra att föräldrar som lever under ekonomiskt svåra förhållanden överger och placerar ut sina barn.
- c) Att ge tillgång till tjänster och möjligheter som är nödvändiga för alla barn i syfte att förbättra deras nuvarande och framtida välfärd, framför allt uppmärksamma barn med behov av särskilt stöd (etniska minoriteter, invandrare, gatubarn och barn med funktionshinder), så att de ska kunna förverkliga sig själva, samt att förebygga situationer av utsatthet, särskilt fattigdom som sträcker sig över flera generationer, även genom att se till att barn har tillgång till utbildning samt hälso- och sjukvård.
- d) Att låta barn delta i samhället, bland annat i beslut som rör deras åldersgrupp och som direkt påverkar deras liv samt i det sociala och kulturella livet, i nöjen och idrott.
- e) Att tillhandahålla ekonomiskt stöd till stora barnfamiljer för att stoppa befolkningsminskningen, och till ensamstående föräldrar med ett eller flera barn, samt vidta åtgärder som gör det lättare för dem att komma in på eller tillbaka till arbetsmarknaden, med tanke på att antalet familjer med en förälder blir allt fler och att de konfronteras med större problem än familjer med två föräldrar.
- f) Att erkänna den roll som familjer spelar för barnens välfärd och utveckling.
- g) Den mycket viktiga aspekten att hjälpa gatubarn, barn som utsatts för handel och underåriga utan medföljande vuxen att återförenas med sina familjer, och att i varje enskilt fall se till barnets bästa. Parlamentet betonar att återföreningen bör åtföljas av särskilda åtgärder för social återintegrering i de fall där den socioekonomiska situationen har fått barnet att dras in i olaglig inkomstbringande verksamhet som skadar barnets fysiska och moraliska utveckling, såsom prostitution och narkotikahandel. Parlamentet efterlyser en gemensam samordnad insats för att komma åt de verkliga orsakerna till extrem marginalisering och fattigdom bland gatubarn och deras familjer genom att förbättra deras tillgång till kvalitativa tjänster och motverka organiserad brottslighet. Parlamentet uppmanar rådet att enas om ett EU-övergripande åtagande baserat på parlamentets ovan nämnda resolution av den 16 januari 2008 "Mot en EU-strategi för barnets rättigheter" för att senast 2015 se till att inga barn tvingas vara gatubarn.
- h) Att uppmantra medlemsstaterna att erkänna att den onda cirkeln av extrem fattigdom, utsatthet, diskriminering och social utestängning försätter barn, särskilt gatubarn, i en farlig situation och att det krävs differentierade och individuella åtgärder för att komma till rätta med alla negativa omständigheter. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att ställa sig bakom en gemensam EU- insats för att få stopp på handel med barn, barnprostitution, narkotikamissbruk bland barn, våld mot barn och ungdomsbrottslighet.

Torsdag 9 oktober 2008

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta fattigdom bland barn och social utestängning i ett bredare sammanhang vid utformning av EU-politik, inbegripet frågor som invandring, diskriminering, skydd av barn mot alla former av misshandel och övergrepp, anhörigvård av barn och vuxna, jämställdhet, familjestöd, aktiv social integration, omvårdnad och utbildning från tidig ålder, livslångt lärande samt förenande av yrkesliv, privatliv och familjeliv.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att på ett effektivt sätt tillämpa principen om lika lön för likvärdigt arbete och att genomföra en särskild analys och reform av de sociala trygghetssystemen samt att utveckla EU-riktlinjer för att reformera de sociala trygghetssystemen utifrån ett jämställdhetsperspektiv, inbegripet en individualisering av rätten till socialförsäkring, genom att anpassa den sociala tryggheten och socialtjänsterna till de förändrade familjestrukturerna och se till att de sociala trygghetssystemen på ett bättre sätt kommer till rätta med kvinnors utsatta situation och tillgodoser de mest sårbara kvinnornas behov.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra riktmärkning och övervakning i den öppna samordningsmetoden, att fastställa gemensamma indikatorer och att samla in jämförbara uppgifter av hög kvalitet samt långsiktig statistik om barns situation som täcker alla aspekter av en helhetsbaserad syn på att bekämpa barnfattigdom och social utestängning, inbegripet boendet för familjer och barn för att kunna övervaka barn välfärd.
26. Europaparlamentet uppmanar Eurostat att etablera en koppling med den uppsättning indikatorer som håller på att tas fram på begäran av Europeiska unionens byrå för de grundläggande rättigheterna i syfte att övervaka EU-åtgärdernas effekter på barnens rättigheter och välfärd. Parlamentet pekar på behovet av att kommissionen, byrån för de grundläggande rättigheterna och medlemsstaterna tillsammans anstränger sig för att samarbeta med relevanta FN-organ, internationella organisationer och forskningscenter för att förbättra insamlingen av jämförbara statistiska uppgifter om barnens situation inom unionen, vilket anges i parlamentets ovannämnda resolution av den 16 januari 2008. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta alla åtgärder som behövs för att följa rekommendationen i rapporten från kommittén för socialt skydd av den 17 januari 2008, om att medlemsstaterna bör se över de olika uppgiftskällor som finns tillgängliga på nationell och regional nivå om barn i utsatta situationer.
27. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att införa förebyggande system som kan upptäcka kritiska situationer, exempelvis då föräldrarna är nära att förlora hemmet eller när barnen plötsligt tas ur skolan, eller fall där föräldrarna har fallit offer för övergrepp under sin egen barndom. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bedriva en aktiv politik som hindrar barn från att sluta skolan i förtid genom system som stödjer utsatta grupper.
28. Europaparlamentet uppmanar med kraft de medlemsstater som ännu inte har gjort så att ge sina lokala myndigheter befogenhet att inrätta och driva system för att stödja barn i svårigheter, för att skapa så effektiva system som möjligt.
29. Europaparlamentet håller med kommissionen om att man bäst bekämpar fattigdom bland barn genom att inrikta sig lika mycket på mångfalden av moderna familjestrukturer som på barnets rättigheter.
30. Europaparlamentet ber kommissionen att arbeta för en välavvägd kombination av politiska åtgärder med lämpliga resurser och tydliga mål som tar hänsyn till den särskilda situationen i medlemsstaterna och prioriterar tidigt ingripande.
31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i större utsträckning lära sig av varandra och att övervaka framgångsrika och mindre framgångsrika åtgärder för att bekämpa barnfattigdom och social utestängning.
32. Europaparlamentet betonar vikten av att en integrerad och helhetsbaserad familjepolitik inte bara ska omfatta aktiv integration utan också ska ta itu med alla aspekter av barns och familjers välfärd och utrota barnfattigdom och social utestängning i unionen.
33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta bästa metoder om barns deltagande och att verka för att barn ska kunna påverka beslut som rör deras egen framtid eftersom barnperspektivet härigenom tillämpas på bästa sätt.

Torsdag 9 oktober 2008

34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens och medlemsstaternas engagemang när det gäller konventionen om barnets rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att upprätta ett klart samband mellan agendan för barnets rättigheter och agendan för att bekämpa barnfattigdom och utestängning eftersom barnfattigdom strider mot grundläggande mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att beakta de rekommendationer som kommittén för konventionen ger som svar på genomföranderapporterna från staterna som är parter i protokollet och de alternativa rapporterna från icke-statliga organisationer när de utarbetar sina strategier för social integration.

35. Europaparlamentet påpekar att ensamstående föräldrar inte bör försättas i en sämre situation än par med barn när det gäller tjänster och ersättningar.

36. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att utarbeta nationella strategier för att minska och utrota barnfattigdom med hjälp av en differentierad strategi som beaktar de olika nivåerna av fattigdom beroende på region och barnens ålder.

37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att alla barn och familjer, inbegripet de fattiga och socialt utestängda, har tillgång till sociala omsorgstjänster av hög kvalitet och att det finns en klar förståelse för hur fattigdom påverkar familjer, inbegripet den ökade risken och följderna av övergrepp mot barn och barnmisshandel.

Sysselsättningspolitik för en arbetsmarknad som främjar social integration

38. Europaparlamentet instämmer med kommissionen i att sysselsättning är det bästa sättet att undvika fattigdom och social utestängning, men att det inte alltid är en garanti, eftersom 8 procent av arbetstagarna i unionen enligt officiell statistik befinner sig i riskzonen för fattigdom. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas därför att effektivt tillämpa direktiv 2000/78/EG.

39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att mer effektivt tillämpa befintlig gemenskapslagstiftning inom områden sysselsättning och sociala frågor.

40. Europaparlamentet framhåller att i unionen är 20 miljoner människor, främst kvinnor, arbetande fattiga, dvs. 6 % av den totala befolkningen, och 36 % av den arbetande befolkningen löper risk att drabbas av fattigdom. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att enas om ett system med minimilöner som en del av aktiv integration.

41. Europaparlamentet betonar att andelen deltidsarbete i unionen är 31 % för kvinnor och 7,4 % för män. Parlamentet understryker att deltidsarbete för kvinnor innebär ofta obetydligt och marginellt deltidsarbete med låg lön och otillräckligt socialt skydd. Kvinnor löper därför större risk att drabbas av fattigdom, särskilt äldre kvinnor, eftersom det ofta inte går att leva ett oberoende liv på den pension som man tjänat in på deltidsarbete.

42. Europaparlamentet anser att för en aktiv integration på arbetsmarknaden krävs följande åtgärder för de mest missgynnade grupperna:

- i) Stöd för personlig utveckling genom utbildning, yrkesutbildning, livslångt lärande, IT-kunskaper med ett kritiskt förhållningssätt, familjestabilitet, social integration innan anställningen börjar, erkännande av att individens ansvar för integration i samhället är av stor betydelse och därför bör stimuleras.
- ii) Största möjliga tillgång till information om och individanpassade vägar till trygg och stabil högkvalitativ sysselsättning i enlighet med människors behov och förmågor. Avlägsnande av hinder för att komma in på eller tillbaka till arbetsmarknaden, med särskild tonvikt på ensamstående föräldrar. En successiv och flexibel pensionering bör främjas för att öka de äldres inkomster och förhindra fattigdom.

Torsdag 9 oktober 2008

- iii) Stödåtgärder som främjar anställning och möjligheten att hålla sig kvar på arbetsmarknaden (t. ex. internutbildning och möjligheter till livslångt lärande) och utvecklande av en företagaranda och anställningsvillkor som underlättar för marginaliserade människor att komma in i arbetslivet och som ger dem möjlighet att en anställning med de missgynnade personernas insatser för att klara av sina respektive sociala svårigheter (t. ex. dåliga bostäder, omvårdnadsansvar och hälsoproblem).
- iiii) Uppföljning i samband med anställningar som upphör för personer som uppnått pensionsålder med avseende på frigörandet av deras tjänster.
43. Europaparlamentet anser att åtgärder för att göra arbete lönsamt bör lösa problemet med låglönefällan och de lågavlönade som fastnar i en ond cirkel med låg eller ingen lön, med vars hjälp individer rör sig mellan otrygga, lågavlönande, lågkvalitativa, lågproduktiva arbeten och arbetslöshet och/eller brist på sysselsättning; Behovet av flexibilitet när det gäller arbetslöshetsersättning och sociala förmåner måste behandlas som ett brådskande ärende. Parlamentet betonar att välfärdssystemen aktivt bör stimulera människor till att söka nytt arbete och att byte ska uppmuntras genom begränsningar av inkomstbortfallet och möjligheter till utbildning. Parlamentet uppmanar beslutsfattare att använda begreppet flexicurity i sina åtgärder för att göra arbete lönsamt.
44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ompröva "aktiveringsåtgärder" som grundas på alltför restriktiva regler och villkor för stödberättigande och som tvingar människor till lågkvalitativa arbeten som inte räcker till en dräglig levnadsstandard.
45. Europaparlamentet föreslår att man hittar en balans mellan människors personliga ansvar och socialbidrag så att var och en får möjlighet att leva ett värdigt liv och delta i samhällslivet.
46. Europaparlamentet uppmärksammar rådets ståndpunkt om att en aktiv arbetsmarknadspolitik bör främja "bra arbete" och social rörlighet uppåt samt fungera som en språngbräda mot en fast, lönsam anställning med ett adekvat socialt skydd, anständiga arbetsvillkor och skälig lön.
47. Europaparlamentet framhåller att den sociala ekonomin, företag inom den sociala ekonomin, den ideella sektorn och den offentliga sektorn har stor potential att skapa subventionerad sysselsättning och arbetsmiljöer åt sårbara grupper, och att denna potential bör undersökas och stödjas fullt ut av medlemsstaterna och gemenskapspolitiken (Europeiska socialfonden, regionalfonden och Sammanhållningsfonden).
48. Europaparlamentet håller med kommissionen om att de personer som av olika skäl inte kan arbeta (såsom allvarliga funktionsnedsättningar, ålder eller oförmåga, varaktig fattigdom och/eller diskriminering över generationerna, alltför stort familje- eller vårdansvar eller fattigdom i närområdet) måste genom en aktiv integrationspolitik få inkomststöd och stödåtgärder för att förebygga fattigdom och social utestängning så att dessa människor kan leva ett värdigt liv och delta i samhällslivet.
49. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inte enbart minska skattetrycket för låginkomsttagare, utan även för medelinkomsttagare, för att förhindra att arbetstagare fastnar i en låginkomstfälla och för att bekämpa odeklarerat arbete.
50. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten vid de sociala förändringar som pågår i Europa och som förändrar hushållens traditionella sammansättning. Parlamentet kräver att dessa förändringar beaktas i syfte att avlägsna hindren för tillträde till arbetsmarknaden för den part i ogifta samboförhållanden som inte är aktiv i arbetslivet.
51. Europaparlamentet anser att den sociala ekonomin och företag inom den sociala ekonomin måste tillhandahålla rimliga arbetsvillkor och ersättning och även främja strategier för jämställdhet och motverka diskriminering (såsom att minska löneklyftan mellan könen, respektera kollektivavtal och betala minimilöner och säkerställa likabehandling).
52. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör uppmuntras att behålla och införa arbetsbaserade lärlingssystem, trots en välkommen utveckling mot ett högre deltagande i högre utbildning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla en konsekvent politik om praktiktjänstgöring som ger minimigarrantier och skälig lön och att dessutom bekämpa den nuvarande tendensen att kamouflera arbete som obetalt praktikarbete.

Torsdag 9 oktober 2008

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla en sammanhängande strategi för utvecklingssystemen i hela unionen när det gäller yrkesvägledning på grundval av liknande coachingmetoder, så att ungdomar kan få fackutbildning inom de branscher de väljer för sin karriär. Parlamentet påpekar att utbildningssystemen bör grundas på ett ömsesidigt erkännande av examensbevis och yrkeskvalifikationer och omfatta språkutbildning för att undanröja språkbarriärer i unionen. Parlamentet anser att det i åtgärderna för omskolning bör finnas en balans mellan känslomässigt och yrkesmässigt välbefinnande så att omskolning inte uppfattas som ett handikapp eller hinder mot yrkesmässig utveckling.

54. Europaparlamentet framhåller att ungdomar, äldre och invandrare behöver integreras aktivt för att åstadkomma en integrerad arbetsmarknad. Parlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att omgående vidta en rad konkreta åtgärder för att bekämpa svartarbete, tvångsarbete för barn och otillåtet utnyttjande av arbetstagare och att ta itu med den missvisande sammanblandningen mellan ekonomiska invandrare och asylsökande och sammanblandningen av båda dessa fenomen med illegal invandring. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att föreslå lagstiftning för att förhindra illegala arbetsförmedlare (s. k. gangmasters) från att utnyttja sårbara arbetstagare och att skriva under och ratificera FN:s konvention om skydd av alla migrerande arbetstagare och deras familjer.

Att tillhandahålla kvalitetstjänster och garantera tillgång för sårbara och missgynnade grupper

55. Europaparlamentet välkomnar kommissionens uppfattning att lagstadgade och kompletterande sociala trygghetssystem, hälsovård och sociala tjänster av allmänt intresse måste ha en förebyggande roll och bidra till den sociala sammanhållningen, underlätta social integration och skydda de grundläggande rättigheterna. Parlamentet framhåller behovet av att säkerställa utvecklingen av högkvalitativ, tillgänglig och långsiktig vård till rimliga priser för behövande och stöd till vårdgivaren. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att kartlägga och försöka lösa problemen för vårdare av anhöriga, som ofta tvingas stå utanför arbetsmarknaden.

56. Europaparlamentet håller med kommissionen om att tjänster av allmänt intresse, inbegripet nätverkssektorer som transport, telekommunikation, energi och övriga offentliga försörjningstjänster samt finansiella tjänster, har en viktig roll att spela när det gäller att skapa social och regional sammanhållning och bör bidra till aktiv integration.

57. Europaparlamentet betonar att tillgång till varor och tjänster bör vara en rättighet för alla unionens medborgare och välkomnar därför kommissionens förslag om ett övergripande direktiv som kompletterar direktiv 2000/78/EG och omfattar alla former av diskriminering på de grunder som anges artikel 13 i EGFördraget vilket bör bidra till att bekämpa diskriminering inom andra områden än sysselsättning, inbegripet diskriminering på grund av funktionshinder, ålder, religion eller trosuppfattning eller sexuell läggning. Parlamentet anser även att ytterligare framsteg bör göras när det gäller att tillämpa de gemenskapsdirektiv om bekämpning av diskriminering som redan finns.

58. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga i vilken utsträckning man kan införa sociala standardavgifter för utsatta grupper (till exempel på områdena energi och kollektivtrafik) och skapa möjligheter för att få mikrokrediter så att aktiv integration, hälso- och sjukvård samt utbildning kan främjas för människor som har problem på det materiella planet.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka de samhällsomsfattande tjänsterna (t. ex. sektorerna inom telekommunikation och posttjänster) för att de viktigaste tjänsterna ska bli lättillgängligare och billigare och de riktade tjänsterna i allmänhetens intresse också ska omfatta utsatta och missgynnade grupper i samhället.

60. Europaparlamentet uppmanar rådet att enas om ett åtagande som omfattar hela EU i syfte att avskaffa hemlösheten före 2015 och uppmanar medlemsstaterna att utarbeta en integrerad politik för att tillhandahålla bra boende för alla till en rimlig kostnad. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att utarbeta "beredskapsplaner för vintern" som en del av en bredare strategi mot hemlösheten, och att inrätta förmedlingar som ska kunna tillhandahålla och ge tillgång till boende för diskriminerade grupper. Parlamentet föreslår att man samlar in jämförbara data om omfattningen av hemlösheten och dåliga bostäder. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en EU-ramdefinition av hemlöshet och att tillhandahålla årliga uppdateringar om de åtgärder som vidtagits och de framsteg som gjorts i EU:s medlemsstater för att avskaffa hemlöshet.

Torsdag 9 oktober 2008

61. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att minska barnfattigdomen med 50 procent före 2012, och att mäta sådana minskningar med indikatorer som inte enbart är ekonomiska som ett första steg för att utrota barnfattigdomen inom EU samt att tilldela tillräckliga resurser för att detta mål ska nås. Parlamentet anser att man i indikatorerna som används för att mäta denna minskning bör ta särskild hänsyn till barn i familjer som lever i extrem fattigdom.
62. Europaparlamentet framhåller vikten av att främja integrerade tjänster för att bemöta det mångfasetterade problem som fattigdom och social utestängning utgör, till exempel genom att se till kopplingen mellan fattigdom och hemlöshet, våld, hälsa och psykisk hälsa, utbildningsnivåer, social och samhällelig integration, bristande tillgång till informationsteknik och infrastruktur och den ökade "digitala klyftan".
63. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta en helhetsstrategi när det gäller hälsa och att utarbeta en integrerad social- och hälsopolitik för att bekämpa ojämlikheter i tillhandahållandet av sjukvård, förebyggande vård och hälsoresultat, särskilt när det gäller sårbara grupper och de som är svårast att nå.
64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja frivillig verksamhet eftersom den bidrar till en social integrering av människor som har förlorat kontakten med, eller inte längre är aktiva på, arbetsmarknaden.
65. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen inriktar sig på att göra tjänsterna mer tillgängliga (tillgång och rimlig kostnadsnivå) och på att förbättra kvaliteten på tjänsterna (användarinflytande, övervakning, resultatutvärdering, bra arbetsförhållanden, jämlikhet vid anställning och tillhandahållande av tjänster, samordning och integration av tjänster samt en lämplig fysisk infrastruktur).
66. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra samordningen av offentliga tjänster, särskilt kopplingarna mellan tjänster för barn och tjänster för vuxna. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att införa stödprogram för föräldrar inom områden där fattigdom leder till okunnighet i fråga om barnuppfostran och se till att det finns tillräckliga medel för jourtelefonlinjer för barn. Parlamentet understryker att offentliga tjänster för barn och familjer måste säkerställa att rätt strukturer, incitament, resultatutvärderingssystem, finansieringsformer och arbetskraft finns på plats, att arbetskraften som arbetar närmast familjerna har rätt kompetens, kunskaper och förtroende för att kunna förebygga och ingripa i ett tidigt skede, och att tjänsterna motsvarar användarnas behov, särskilt de mest utsatta familjernas behov.
67. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i högre grad uppmärksamma det faktum att nedskärningar i bidrag till särskilda förmåner såsom matpengar, gratis läromedel och elevtransporter samt till fritidsaktiviteter och utbildningsmöjligheter efter skolan kan leda till direkt social utestängning, särskilt för barn från socialt svaga familjer. Parlamentet betonar hur viktigt det är att medlemsstaterna erbjuder lika möjligheter så att alla barn kan integreras genom en aktiv idrottspolitik i skolorna och tillgång till informationsteknik. Parlamentet uppmanar kommissionen att inbegripa tjänster för barn såsom barnomsorg, skoltransporter och skolmåltider i förteckningen över sociala tjänster av allmänt intresse.
68. Europaparlamentet välkomnar avinstitutionaliseringen för funktionshindrade personer, men konstaterar att detta kräver ett övergripande samhällsbaserat stöd av god kvalitet och vård- och omsorgstjänster som främjar självständigt boende, rätten till personlig assistans, rätten till kontroll över den egna ekonomin och fullt deltagande i samhället.
69. Europaparlamentet understryker behovet av att medlemsstaterna främjar utveckling och tillämpning av omfattande lokala, regionala och nationella strategier för äldre.
70. Europaparlamentet anser att fler åtgärder bör vidtas både på medlemsstatsnivå och EU-nivå för att erkänna, forska om och komma till rätta med våld i hemmet och övergrepp mot barn och äldre.
71. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta en konstruktivare strategi för att bekämpa drogmissbruk, med tonvikt på utbildning och behandling av missbruk snarare än straffrättsliga påföljder.
72. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att prioritera offentliga hälsovårdsinsatser som syftar till att med kraft ta itu med orättvisor på folkhälsönivå, och när det gäller tillgången till hälsovård för många etniska minoritetsgrupper.

Torsdag 9 oktober 2008

73. Europaparlamentet konstaterar att alkohol- och drogmisbruk i samtliga medlemsstater kan leda till brottslighet, arbetslöshet och social utestängning. Parlamentet anser därför att det är oacceptabelt att fängelsystemet är det enda sättet för många personer att få behandling och rådgivning.

74. Europaparlamentet betonar att det finns funktionshinder av många olika slag, såsom rörelsehinder, nedsatt syn, nedsatt hörsel, psykisk ohälsa, kroniska sjukdomar och inlärningssvårigheter. Parlamentet påpekar att personer med flera funktionshinder har särskilt svåra problem, liksom personer som är utsatta för flera former av diskriminering.

75. Europaparlamentet kräver att man slutar stigmatisera personer som lider av psykisk ohälsa och personer med inlärningssvårigheter och i stället främjar psykisk hälsa och välbefinnande, förebygger psykisk ohälsa samt ökar resurserna för behandling och vård.

76. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa lagarna mot människohandel och diskriminering och framför allt att underteckna, ratificera och tillämpa Europarådets konvention om åtgärder mot människohandel.

77. Europaparlamentet uppmanar med kraft alla medlemsstater att garantera en människorättsbaserad asylpolitik i enlighet med FN:s flyktingkonvention om flyktingars rättsliga ställning och annan relevant människorättslagstiftning, och att samtidigt verka för att få ett slut på de asylsökandes bidragsberoende genom att låta dem arbeta och undersöka möjligheterna att utveckla fler legala invandringsvägar.

Att förbättra den politiska samordningen och engagera alla behöriga parter

78. Europaparlamentet beklagar att kommissionens gemensamma rapport om social trygghet och social integration från 2008 inte lägger tillräcklig strategisk fokus på att utrota fattigdomen och övervinna social utestängning.

79. Europaparlamentet håller med kommissionen om att man i strategin för aktiv integration måste främja integrerat genomförande på såväl EU-nivå som lokal, regional och nationell nivå där alla berörda aktörer deltar (arbetsmarknadens parter, icke-statliga organisationer, lokala och regionala myndigheter etc.) och ge missgynnade personer möjlighet att själva aktivt medverka när strategier utarbetas, hanteras, genomförs och utvärderas.

80. Europaparlamentet betonar nödvändigheten av att vidta flera enhetliga åtgärder på europeisk nivå i syfte att förhindra och straffa alla former av våld mot minoriteter, personer med funktionshinder och äldre med hjälp av konkreta åtgärder för att minska dessa samhällsgruppers sårbarhet, inbegripet på det materiella planet.

81. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att återigen lägga tydligt strategiskt fokus på utrotandet av fattigdom och främjandet av social integration inom ramen för den sociala dagordningen för perioden 2008–2012. Parlamentet uppmanar till ett mer explicit åtagande i nästa etapp av den öppna samordningsmetoden på områdena för social trygghet och social integration, för en ny, dynamisk och effektiv gemenskapsstrategi som fastställer meningsfulla mål och leder till effektiva instrument och övervakningsmekanismer som är inriktade på bekämpning av fattigdom, social utestängning och ojämlikhet. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att försöka lösa problemen med olika samordningsprocesser (Lissabonstrategin, EU:s strategi för hållbar utveckling, den öppna samordningsmetoden inom social trygghet och social integration) på ett sätt så att det i alla dessa tydligt framgår att fattigdom ska utrotas och social integration främjas på alla dessa politikområden.

82. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, kommittén för socialt skydd samt medlemsstaterna att fastställa särskilda jämställdhetsmål och mål för att motverka fattigdom och social utestängning, inbegripet ett antal politiska åtgärder för att stödja de grupper av kvinnor som löper större risk att drabbas av fattigdom och social utestängning, till exempel icke traditionella familjer och ensamstående föräldrar, invandrarkvinnor, flyktingkvinnor, kvinnor som tillhör etniska minoriteter, äldre kvinnor och kvinnor med funktionshinder.

Torsdag 9 oktober 2008

83. Europaparlamentet uppmanar arbetsmarknadens parter att fortsätta sitt redan påbörjade arbete med den gemensamma analysen för arbetsmarknadens parter och arbetsprogrammet 2006–2008 om integrationen av missgynnade personer på arbetsmarknaden. Parlamentet anser att det krävs en bättre styrning för att samordna den arbetsmarknadsrelaterade verksamheten som arbetsmarknadens parter driver med en bredare samhällsdialog (med bl. a. icke-statliga organisationer) om social integration på andra områden än sysselsättningsområdet.

84. Europaparlamentet håller med kommissionen om att med hänsyn till rekommendation 92/441/EEG och den öppna samordningsmetoden inom områdena för social trygghet och social integration måste det finnas lämpliga indikatorer och övergripande nationella system för insamling och analys av uppgifter (t. ex. statistiska uppgifter om genomsnittlig disponibel inkomst, hushållens konsumtion, prisnivå, minimilön, system för minimiinkomst och tillhörande förmåner). Parlamentet anser att uppföljning och utvärdering av genomförandet av strategierna för social integration och medlemsstaternas lägesrapporter bör visa huruvida den grundläggande rättigheten till tillräckliga resurser och socialt stöd för att människor ska kunna leva ett värdigt liv respekteras i alla medlemsstater, även på regional nivå.

85. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande "Ett förnyat engagemang för det sociala Europa: Förstärka den öppna samordningsmetoden för socialt skydd och social integration" (KOM(2008)0418), i vilket det föreslås att den sociala öppna samordningsmetoden ska stärkas genom att göra den mer synlig och förbättra arbetsmetoderna, samt genom att stärka interagerandet med andra politikområden. Parlamentet välkomnar särskilt kommissionens förslag om att fastställa mål för fattigdomsminskning (allmän fattigdom, barnfattigdom, fattigdom bland arbetstagare och ihållande långtidsfattigdom), för minimiinkomster genom pensioner, och för tillgång till kvalitativ hälso- och sjukvård (minskad spädbarnsdödlighet, förbättrad folkhälsa och ökad förväntad livslängd osv.).

86. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta effektiva åtgärder för att uppnå Barcelona-målen om barnomsorgstjänster. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta rekommendationer för hur man kan möta behovet av omsorgstjänster i Europa (dvs. organisera och finansiera barnomsorg och omsorg av andra behövande personer), bl. a. att fastställa mål och indikatorer för att tillhandahålla barnomsorg för 90 % av alla barn i hela EU, från födseln till den obligatoriska skolåldern, och tillräcklig omsorg av andra behövande personer till 2015. Parlamentet understryker att omsorgstjänsterna måste uppfylla kraven på rimligt pris, tillgänglighet och hög kvalitet så att omsorg om barn eller anhöriga inte längre medför en särskild risk för kvinnor att drabbas av fattigdom.

87. Europaparlamentet betonar att de som är längst bort från arbetsmarknaden i större utsträckning bör dra fördel av gemenskapsprogram såsom Europeiska socialfonden och initiativet Equal. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma hur strukturfonderna bidragit till målen i den öppna samordningsmetoden på grundval av indikatorer för social integration, och att uppmantra till användning av bestämmelserna i den nya förordningen om Europeiska socialfonden (ESF) och av medel från Progressprogrammet för att stödja åtgärderna för aktiv integration och undersöka möjligheterna att öronmärka ESF-medel eller upprätta en särskild budget för ett gemenskapsinitiativ på detta område. Parlamentet anser att detta också kommer att bidra till att nätverk för bästa praxis när det gäller att bekämpa fattigdom bildas och att utbytet av erfarenheter mellan medlemsstaterna uppmantras.

88. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbinda sig att agera aktivt inom ramen för det Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning, ett år som måste utgöra en viktig del i de långsiktiga insatserna för att bekämpa fattigdom.

89. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bidra till att barn på ett meningsfullt och säkert sätt kan delta i alla frågor som berör dem och se till att alla barn har lika möjligheter att delta.

*

* *

90. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Kommittén för socialt skydd.

Torsdag 9 oktober 2008

IASCF

P6_TA(2008)0469

Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om den översyn av IASB:s offentliga redovisningsskyldighet och sammansättning som genomförts av IASCF – Förslag till förändring

(2010/C 9 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets slutsatser av den 8 juli 2008, angående IASB:s (International Accounting Standards Board) styrning,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 24 april 2008 om internationella redovisningsstandarder (IFRS) och styrningen av International Accounting Standards Board (IASB) ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1358/2007 av den 21 november 2007 om ändring av förordning (EG) nr 1725/2003 om antagande av vissa redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002, med avseende på den internationella redovisningsstandarden IFRS 8 ⁽³⁾ om rapportering för operativa segment, och parlamentets resolution av den 14 november 2007 om utkastet till kommissionens förordning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 14 november 2007 om om utkastet till kommissionens förordning om ändring av förordning (EG) nr 809/2004 i fråga om redovisningsstandarder som tillämpas vid utarbetandet av historisk information i prospekt och om utkastet till kommissionens beslut om användningen bland värdepappersemittenter i tredjeländ av information som utarbetats enligt internationellt godkända redovisningsstandarder ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 24 oktober 2006 om redovisningsstandarder som används av emittenter i tredjeländer och deras överensstämmelse med IFRS-standarderna i enlighet med förslaget till genomförandeåtgärder avseende prospektdirektivet och direktivet om insynskrav ⁽⁶⁾, där de villkor som EU har fastställt för att nå konvergens och överensstämmelse mellan IFRS-standarderna och de amerikanska GAAP-standarderna anges,
- med beaktande av IASCF:s rapport från juli 2008 "Översyn av stadgan – IASB:s offentliga redovisningsskyldighet och sammansättning – Förslag till förändring",
- med beaktande av i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁷⁾,
- med beaktande av artikel 108.5 i arbetsordningen.

A. EU kräver att emittenter tillämpar internationella redovisningsstandarder i sina koncernredovisningar.

⁽¹⁾ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0183.

⁽³⁾ EUT L 304, 22.11.2007, s. 9.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2007)0526.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P6_TA(2007)0527.

⁽⁶⁾ EUT C 313 E, 20.12.2006, s. 116.

⁽⁷⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Torsdag 9 oktober 2008

1. Europaparlamentet noterar att IASCF har föreslagit att man ska inrätta en övervakningsgrupp, och anser att denna övervakningsgrupp bör få rekommendera kandidater till förvaltare/ombud samt ansvara för godkännandet av de utvalda förvaltarna/ombuden efter en överenskommen nomineringsprocess.
2. Europaparlamentet förordar att övervakningsgruppen involveras i fastställandet av agendan för IASB, så att transparens och redovisningsskyldighet kan garanteras. Den efterföljande processen för fastställande av redovisningsstandarder bör förbli fri från obehörig påverkan och genomföras under fullt samråd med alla intressenter, inklusive investerare.
3. Europaparlamentet tvivlar på att det är lämpligt att inrätta en övervakningsgrupp i detta läge, innan andra fasen av samrådsprocessen rörande förnyelsen av IASB:s styrning har tagit sin början, och utan någon klar uppfattning om vilken förbindelse som bör upprättas mellan övervakningsgruppen och IASCF i den senares stadga.
4. Europaparlamentet anser att övervakningsgruppen bör återspegla balansen inom ett av världens viktigaste valutaområden, kulturell mångfald, intressena hos de utvecklade ekonomierna och tillväxtekonomierna och hos de internationella institutioner som har ansvarsskyldighet gentemot myndigheterna. Gruppen bör också spela en aktiv roll när det gäller att främja transparens inom den ekonomiska redovisningen, att utveckla kapitalmarknaderna och verka för att dessa ska fungera effektivt samt när det gäller att undvika en procyklisk ekonomisk utveckling, garantera stabilitet på finansmarknaderna och förebygga systemrisker. Europaparlamentet anser att Baselkommittén för banktillsyn bör ingå i övervakningsgruppen. Parlamentet noterar och instämmer i förslaget att övervakningsgruppen från början ska bestå av
 - a) den ansvariga ledamoten från kommissionen,
 - b) ordföranden för kommittén för tillväxtekonomier inom den internationella organisationen för börstillsynsmyndigheter (IOSCO),
 - c) ordföranden för den tekniska kommittén inom IOSCO (eller dess vice ordförande eller IOSCO:s utsedde ordförande, när IOSCO:s tekniska kommitté leds av ordföranden för en av EU:s börstillsynsmyndigheter, ledamoten från Japans Financial Service Agency eller ordföranden för USA:s Securities and Exchange Commission (SEC)),
 - d) ledamoten från Japans Financial Service Agency,
 - e) ordföranden för USA:s SEC, och
 - f) ordföranden för Baselkommittén för banktillsyn.
5. Europaparlamentet beklagar att man inte blev rådfrågad om inrättandet av en internationell rådgivningsgrupp för redovisningsfrågor.
6. Europaparlamentet anser att de organ som utövar tillsyn över EU:s finansmarknader också bör vara representerade i övervakningsgruppen. Parlamentet understryker att ingen organisation bör vara representerad i övervakningsgruppen av mer än en ledamot.
7. Europaparlamentet framhåller de komplexa institutionella ramarna för övervakningsgruppen, och understryker att gruppen måste ha effektiva samarbetsmekanismer så att den kan fungera och fullgöra sina viktigaste förpliktelser. I detta sammanhang insisterar parlamentet på att ledamöterna i övervakningsgruppen har tillräcklig behörighet, så att de kan hållas politiskt ansvariga.
8. Europaparlamentet är bekymrat över att några av de föreslagna ledamöterna i övervakningsgruppen inte kräver att inhemska emittenter tillämpar IFRS. Parlamentet anser att man ska kunna ingå i övervakningsgruppen först efter att ha åtagit sig att införa IFRS som nationell standard. Parlamentet understryker att inget land bör vara representerat i övervakningsgruppen av mer än en ledamot.
9. Europaparlamentet noterar att IASCF även föreslår att IASB ska utökas med två ledamöter till totalt 16 ledamöter. Parlamentet anser att en sådan utökning är acceptabel eftersom det kan leda till ett mer balanserat IASB, särskilt om IASCF:s förslag ändras så att de viktigaste globala valutaområdena behandlas på samma sätt.

Torsdag 9 oktober 2008

10. Europaparlamentet efterlyser en avsiktsförklaring mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen, som definierar hur lagstiftarna ska kopplas till övervakningsgruppens arbete, om en sådan grupp inrättas på detta stadium.

11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska centralbanken och Europeiska värdepapperstillsynskommittén samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Situationen i Vitryssland

P6_TA(2008)0470

Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om situationen i Vitryssland efter parlamentsvalet den 28 september 2008

(2010/C 9 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om situationen i Vitryssland, särskilt resolutionen av den 22 maj 2008 ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens förklaring av den 21 november 2006 om att Europeiska unionen är beredd att förnya sitt förhållande till Vitryssland och dess folk inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken,
- med beaktande av uttalandet från ordförandeskapet för rådet på EU:s vägnar av den 26 augusti 2008 om frigivningen av Sergei Parsiukevitj och Andrei Kim,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 15–16 september 2008 om Vitryssland,
- med beaktande av de preliminära resultaten från OSSE:s valobservatörsuppdrag i Vitryssland från den 29 september 2008,
- med beaktande av uttalandet från ordförandeskapet för Europeiska unionens råd om parlamentsvalet i Vitryssland av den 30 september 2008,
- med beaktande av artikel 103.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Efter att de vitryska myndigheterna mellan den 16 och 20 augusti 2008 frisläppt de politiska fångarna Aljaksandr Kazulin, Sergei Parsiukevitj och Andrei Kim finns det inte längre kvar några internationellt erkända politiska fångar i Vitryssland.
 - B. EU har sett frisläppandet av de politiska fångarna som ett väsentligt steg framåt mot att Vitryssland antar de grundläggande värderingarna om demokrati, respekt för mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen. Frigivningen var också ett av villkoren för att se över de restriktiva åtgärder som för närvarande gäller vissa ledande politiker i Vitryssland och för att gradvis återuppta förbindelserna med Vitryssland.
 - C. President Alexander Lukasjenka gick den 10 juli 2008 ut med ett upprop om att valet skulle gå öppet och demokratiskt till, och han upprepade detta vid ett framträdande i TV den 29 augusti 2008, där han lovade att valet skulle bli det mest rättvisa hittills.
 - D. Parlamentsvalet som skulle hållas den 28 september 2008 sågs av EU som ytterligare ett tillfälle för Vitryssland att visa respekt för demokratiska värderingar och europeiska normer i fråga om demokrati och mångfald.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0239.

Torsdag 9 oktober 2008

- E. EU välkomnade i detta sammanhang observatörerna från OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR) och betonade hur viktigt det var att de garanterades tillgång till alla etapper i valprocessen, inbegripet rösträkningen. I synnerhet underströks vikten av att tillgodose oppositionens rättigheter, både vad gäller rätten att ställa upp i valet som att delta i valnämnder och få tillgång till medieutrymme.
- F. Om valet hade gått till på ett bra sätt skulle EU ha varit berett att inleda en översyn av de restriktiva åtgärderna mot vitryska ledare och att ta positiva och konkreta steg mot ett gradvis återupprättande av förbindelserna med Vitryssland.
- G. Uppmaningen från vitryska United Democratic Forces (Förenade demokratiska fronten), till regeringen att inleda en öppen dialog om valprocessen klingade ohörd. Oppositionens kandidater hyste farhågor om hur rättvis valprocessen skulle bli och saknade förtroende för såväl själva röstningsförfarandet som för hur rösträkningen väntades gå till.
- H. I de preliminära slutsatserna från OSSE:s valobservatörsuppdrag angavs att valet den 28 september 2008, trots några smärre förbättringar, ägde rum under strängt kontrollerade former, föregicks av en knappt synbar valrörelse och kännetecknades av en brist på öppenhet i rösträkningen och insamlingen av resultat från olika vallokaler. Därmed uppfyllde valet inte internationellt erkända demokratiska normer.
- I. Oppositionen tog inte en enda av de 110 platserna i parlamentet och fördömde valet som en fars. Man fruktar att president Lukasjenkas "flört" med demokratin nu är över och uppmanar EU och USA att inte erkänna valresultatet.
- J. Lidzija Jarmosjyna, ledare för Vitrysslands centrala valnämnd, förklarade att valet hade varit "fritt och rättvist".
- K. Längre fram på valdagen protesterade omkring 800 oppositionsanhängare i Minsk.
1. Europaparlamentet uttrycker sin tillfredsställelse över att de politiska fångarna Aljaksandr Kazulin, Sergei Parsiukevitj och Andrei Kim frigivits. Parlamentet förväntar sig dock också att de kommer att kunna åtnjuta alla de medborgerliga rättigheter som tillerkänns samtliga vitryska medborgare av Republiken Vitrysslands konstitution.
 2. Europaparlamentet beklagar att det påtagliga framsteg för Vitrysslands demokratiska utveckling som EU hade hoppats på, för det vitryska folkets skull, inte blev verklighet. Trots vissa smärre förbättringar uppfyllde det vitryska parlamentsvalet den 28 september 2008 inte internationella normer.
 3. Europaparlamentet anser att den demokratiska legitimiteten för det parlament som valdes i Vitryssland kan ifrågasättas.
 4. Europaparlamentet finner det oroväckande att inrikesministeriet betecknade det massmöte som arrangerats av oppositionen den 28 september 2008 i Minsk som grovt ordningsstörande och oroas också över rapporter om att uppgifter om mötet kommer att lämnas in till riksåklagaren för rättslig bedömning. Parlamentet uppmanar de vitryska myndigheterna att respektera de grundläggande rättigheterna om mötes- och yttrandefrihet, såsom de erkänns i Vitrysslands konstitution.
 5. Europaparlamentet påpekar att EU har noterat att flera oppositionsaktivister som verkar för demokrati nyligen frigavs och att man hyste förhoppningar om förbättringar i organiseringen av valet. Att man återigen misslyckats att anordna fria och rättvisa val kommer dock som ytterligare ett bakslag för Vitryssland, och landets förbindelser med EU kommer även i fortsättningen att lida stor skada.
 6. Europaparlamentet uppmanar den vitryska regeringen att bekräfta sina uttalanden om att vilja förbättra samarbetet med EU och att skapa mer gynnsamma förutsättningar för att inleda diskussioner mellan EU och Vitryssland.

Torsdag 9 oktober 2008

7. Europaparlamentet uppmanar den vitryska regeringen att i detta sammanhang ta steg mot verkligt demokratiska val i framtiden, i överensstämmelse med internationella demokratiska normer, genom att införa förändringar i vallagen och valprocessen, såsom att

- a) skapa rättvisa villkor och lika möjligheter för alla kandidater, så att de kan genomföra en verklig valrörelse,
- b) se till att alla partier som deltar i valen företräds i valnämnderna på samtliga nivåer, särskilt i lokala valnämnder,
- c) se till att alla möjligheter till valfusk undanröjs,
- d) avskaffa det förtida röstningsförfarandet, eller åtminstone garantera att förtida röster behandlas enligt ett särskilt förfarande, åtskilda från de vanliga rösterna, och att resultatet från den förtida röstningen redovisas separat i valprotokollen.

8. Europaparlamentet uppmanar med kraft den vitryska regeringen att respektera mänskliga rättigheter genom att

- a) genomföra nödvändiga förändringar i den vitryska strafflagen och avskaffa artiklarna 193, 367, 368 och 369-1, av vilka några, särskilt artikel 193, nämns av Amnesty International och ofta missbrukas för förtryck,
- b) avstå från hot om åtal, inbegripet för vägran att göra militärtjänst i Vitryssland, mot studenter som stängts av från sina universitet på grund av sitt ställningstagande och som tvingats att fortsätta sina studier utomlands,
- c) undanröja alla hinder för registrering av icke-statliga organisationer i Vitryssland,
- d) förbättra behandlingen av och stärka respekten för etniska minoriteter – inbegripet att erkänna det legitima valda vitryska organet Polackernas förbund, lett av Andželika Borys – kultur, kyrkor, utbildningssystem samt det historiska och materiella arvet,

för att bringa landets självvalda isolering från resten av Europa till ett slut och för att förbindelserna mellan EU och Vitryssland ska kunna förbättras på ett avgörande sätt.

9. Europaparlamentet erinrar om att Europeiska unionen den 21 november 2006 förklarar sig beredd att förnya sitt förhållande till Vitryssland och dess folk inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken, så fort landets regering visade prov på respekt för demokratiska värderingar och för det vitryska folkets grundläggande rättigheter.

10. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att fortsätta dialogen med Vitryssland och att ta fram en strategi gentemot landet. Denna strategi bör präglas av en strikt positiv villkorlighet, grundad på ett stegvis tillvägagångssätt och försedd med riktmärken, tidsplaner, en översynsklausul samt tillräckliga ekonomiska resurser.

11. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att överväga en selektiv översyn och ett eventuellt tillfälligt upphävande av de befintliga restriktiva åtgärderna, i syfte att gynna vanliga medborgare och främja utvecklingen av ett fritt samhälle.

12. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att inte häva viseringsförbudet för dem som är direkt inblandade i kränkningar av demokratiska normer för val och av mänskliga rättigheter. Parlamentet efterlyser ett sex månader långt tillfälligt, delvis upphävande av denna sanktion för andra tjänstemän, under förutsättning att den restriktiva massmedielag som antogs i slutet av juni 2008 ändras innan den genomförs fullständigt, och att detta sker under den aktuella sexmånadersperioden.

13. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att vidta ytterligare åtgärder för att underlätta och liberalisera viseringsförfarandena för vitryska medborgare, eftersom sådana insatser är avgörande för att EU ska kunna uppnå huvudsyftet med sin Vitrysslandspolitik, nämligen att underlätta och öka kontakterna mellan människor och att göra landet till en demokrati. Parlamentet uppmanar dem i detta sammanhang med kraft att överväga om det skulle gå att sänka kostnaderna för vitryska medborgares viseringar till Schengenområdet, eftersom detta är det enda sättet att förhindra att Vitryssland och dess medborgare blir alltmer isolerade. Parlamentet uppmanar de vitryska myndigheterna att upphöra med att utfärda utresevisum till sina medborgare, särskilt till barn och studerande.

Torsdag 9 oktober 2008

14. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att överväga en selektiv tillämpning av finansieringsinstrumentet för den europeiska grannskapspolitiken (ENDI) ⁽¹⁾ och det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR) ⁽²⁾ för Vitryssland genom att ge mer stöd till det vitryska civilsamhället och särskilt att öka det ekonomiska stödet till oberoende medier, icke-statliga organisationer och vitryska studenter som studerar utomlands. Parlamentet välkomnar det ekonomiska stöd som kommissionen gett till det vitryska European Humanities University, i exil i Vilnius i Litauen. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att uppmana den vitryska regeringen att som ett tecken på god vilja och en positiv förändring låta European Humanities University i exil i Vilnius få tillstånd att återvända till Vitryssland och återupprättas under lämpliga former för att kunna utvecklas i framtiden i Minsk. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att ge ekonomiskt stöd till den oberoende vitryska TV-kanalen Belsat.
15. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att överväga åtgärder för att förbättra affärs-klimatet, handeln, investeringar, energi- och transportinfrastruktur samt gränsöverskridande samarbete mellan EU och Vitryssland, för att bidra till de vitryska medborgarnas välbefinnande samt till deras förmåga att kommunicera med och fritt resa till EU i detta sammanhang.
16. Europaparlamentet beklagar de vitryska myndigheternas beslut att gå på gång under de senaste åren vägra visering till ledamöter av Europaparlamentet och de nationella parlamenten. Parlamentet uppmanar de vitryska myndigheterna att inte lägga några nya hinder i vägen för att Europaparlamentets delegation för förbindelserna med Vitryssland ska kunna besöka landet.
17. Europaparlamentet välkomnar den vitryska nationens vilja att bevara landets oberoende och territoriella integritet.
18. Europaparlamentet välkomnar den ståndpunkt som de vitryska myndigheterna hittills intagit, trots enorma påtryckningar, om att inte erkänna de ensidigt utropade förklaringarna om oberoende i Sydossetien och Abchazien.
19. Europaparlamentet fördömer att Vitryssland som enda land i Europa har kvar dödsstraffet, något som strider mot de europeiska värderingarna.
20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, OSSE:s och Europarådets parlamentariska församlingar, sekretariatet för Oberoende staters samvälde samt till de vitryska myndigheterna.

⁽¹⁾ EUT L 310, 9.11.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 386, 29.12.2006, s. 1.

Avbrytandet av WTO:s Doharunda

P6_TA(2008)0471

Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 Europaparlamentets resolution om avbrytandet av WTO:s Doharunda och framtiden för utvecklingsagendan från Doha

(2010/C 9 E/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av WTO:s ministerdeklaration i Doha av den 14 november 2001,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om utvecklingsagendan från Doha,
- med beaktande av slutdokumenten från det årliga sammanträdet 2008 för den parlamentariska konferensen om WTO, enhälligt antagna den 12 september 2008 i Genève,
- med beaktande av artikel 103.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

Torsdag 9 oktober 2008

- A. Förhandlingarna vid WTO:s ministermöte för att avsluta Doharundan körde fast i slutet av juli 2008.
- B. Förhandlingarna bröt samman i Genève i juli 2008. Vissa framsteg gjordes i ett antal frågor, medan andra frågor som var viktiga för att alla formaliteter skulle fullgöras inte behandlades i ramavtalet.
- C. Vid förhandlingarna bör man framför allt ta hänsyn till utvecklingsländernas intressen – i synnerhet de minst utvecklade ländernas intressen – och sträva efter att få samtliga WTO-medlemmar att engagera sig i Doharundan.
- D. Ett misslyckande med att avsluta Doharundan skulle förvärpa den aktuella ekonomiska osäkerheten i världen och skulle kunna undergräva det multilaterala handelssystemets trovärdighet, med den följden att man gradvis skulle övergå till bilaterala och regionala handelsavtal.
1. Europaparlamentet är djupt besviken och oroat över det dödläge som uppstod vid WTO:s ministermöte i juli 2008.
 2. Europaparlamentet uppbered sitt fulla engagemang för en multilateral linje inom handelspolitiken och för ett WTO som kan garantera en heltäckande, ambitiös och balanserad lösning för den internationella handeln som till fullo respekterar FN:s millennieutvecklingsmål.
 3. Europaparlamentet är övertygat om att ett lyckat slutförande av Doharundan skulle kunna få en stabiliserande inverkan på den nuvarande ekonomiska och finansiella krisen.
 4. Europaparlamentet anser att WTO och andra internationella organisationer, oavsett vilka framsteg som görs i Doharundan, snarast måste ta tag i de nya globala utmaningar som rör handeln, exempelvis tryggad livsmedelsförsörjning, energi, handelsstöd och klimatförändringar.
 5. Europaparlamentet är fullt medvetet om svårigheterna med principen om ett gemensamt åtagande men erkänner de framsteg som hittills har gjorts i förhandlingarna. Med dessa som en betydelsefull och konsoliderad plattform borde man vid nästa möte kunna fortsätta Doharundan och nå fram till ett bra resultat.
 6. Europaparlamentet uppmanar såväl EU och Förenta staterna som de nya viktiga ekonomiska aktörerna i G20-gruppen att axla sitt ansvar i de aktuella förhandlingarna, fullt ut respektera "Doharundans" anda och göra allt de kan för att nå en uppgörelse så snart som möjligt. Än en gång vill parlamentet understryka vikten av att skilja mellan utvecklingsländer och tillväxtländer.
 7. Europaparlamentet uppmanar Indien och Förenta staterna att ta fram en politisk lösning på problemet med tillämpningsvillkoren för särskilda skyddsmekanismer, så att man säkerställer en rimlig balans mellan målsättningarna att främja handeln och trygga livsmedelsförsörjningen. Tanken är att man ska göra det möjligt att i Genève fortsätta förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha när det gäller andra olösta frågor.
 8. Europaparlamentet uppmanar industriländerna och de avancerade utvecklingsländerna att följa EU:s initiativ "Allt utom vapen" och erbjuda de minst utvecklade länderna ett 100-procentigt tull- och kvotfritt marknadstillträde. Parlamentet betonar också vikten av handelsstöd.
 9. Europaparlamentet anser att behoven i utvecklingsländerna, särskilt de minst utvecklade länderna, bör prioriteras i Dohaförhandlingarna och att utvecklingsfrågan måste stå i centrum för alla överväganden.
 10. Europaparlamentet anser att svårigheterna med utvecklingsagendan från Doha visar på behovet av att så snart rundan är slut snabbt ta tag i frågan om en reform av WTO för att göra organisationen effektivare och öppnare, öka dess demokratiska legitimitet, ansvarighet, insyn och inkluderande karaktär och bättre integrera den i det globala styrsystemet i stort. Dessutom måste parlamentsledamöter utöva ännu noggrannare och effektivare kontroll av den internationella handeln.
 11. Europaparlamentet framhåller på nytt behovet av riktat tekniskt bistånd och kapacitetsuppbyggnad för att hjälpa utvecklingsländerna att engagera sig ordentligt i utvecklingsagendan från Doha.

Torsdag 9 oktober 2008

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att inom ramen för Lissabonfördraget upprätta ett avtal som garanterar att parlamentet kan delta fullt ut i EU:s internationella handelsförhandlingar.
13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament och till WTO:s generaldirektör.

Problemet med vattenbrist och torka i Europeiska unionen

P6_TA(2008)0473

Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om problemet med vattenbrist och torka i Europeiska unionen (2008/2074(INI))

(2010/C 9 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 juli 2007 om problemet med vattenbrist och torka i Europeiska unionen (KOM(2007)0414) (nedan kallat meddelandet),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽¹⁾ (nedan kallat vattendirektivet),
- med beaktande av den konsekvensbedömningsrapport och de undersökningar som utarbetats av Institutet för europeisk miljöpolitik (IEEP) och Europeiska miljöbyrån (EEA),
- med beaktande av sin resolution av den 4 september 2003 om kommissionens meddelande om förvaltning av vatten i utvecklingsländer och prioriteringar för EU:s utvecklingssamarbete ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 maj 2006 om naturkatastrofer (bränder, torka och översvämningar) – jordbruksaspekter ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för regional utveckling och jordbruksutskottet (A6-0362/2008), och av följande skäl:
 - A. Problemet med vattenbrist och torka inskränker sig inte geografiskt till Europeiska unionen utan har internationella återverkningar och är ett globalt problem. Internationella vattenkonflikter pågår redan och det finns en tilltagande risk för att de blir vanligare.
 - B. Vatten är en nödvändig förutsättning för liv och en allmän nyttighet som inte får reduceras till en simpel handelsvara. All vattenpolitik bör bygga på rättvis tillgång till vatten för alla, inklusive framtida generationer.
 - C. Vattenbrist och torka utgör ett stort problem som har en socioekonomisk och miljömässig inverkan på EU. De sammanlagda ekonomiska konsekvenserna av torkan under de senaste 30 åren uppskattas på EU-nivå till 100 miljarder euro.
 - D. Vattenbrist och torka påverkar redan olika delar av EU. Omkring en femtedel av EU:s befolkning lever i länder som har hårt belastade vattenresurser.

⁽¹⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 76 E, 25.3.2004, s. 430.

⁽³⁾ EUT C 297 E, 7.12.2006, s. 363.

Torsdag 9 oktober 2008

- E. Den ökenspridning som i olika hög grad påverkar medlemsstaterna utarmar den naturliga miljön och leder till markförstörelse och därmed till att marken förlorar sitt värde som åkermark.
- F. Vattenbristen och torkan är inte lika stor i alla EU-regioner. Situationen är värst i de sydliga medlemsstaterna.
- G. Problem som vattenbrist och torka tar sig mycket olika uttryck i regionerna. Ett regionalt synsätt är därför den bästa grunden för att hantera dessa problem.
- H. Vattenbrist och torka har förekommit allt oftare och blivit allt värre under de senaste 30 åren. Klimatförändringarna kommer sannolikt att förvärra situationen och bidra till en ökning av extrema vattenrelaterade situationer inom och utanför EU, vilket förmodligen kommer att påverka såväl vattenresursernas kvalitet som deras kvantitet.
- I. Vattenanvändningens utveckling är ohållbar, och EU fortsätter att slösa bort 20 procent av sitt vatten på grund av ineffektivitet.
- J. Intensiv torka i kombination med mindre regn ökar risken för skogsbränder, vilket visas av de förödande bränder som nyligen härjade i södra Europa.
- K. Det finns ingen uttömmande, tekniskt och vetenskapligt korrekt bedömning av vattenmängden i EU. Tillgången på regionala uppgifter och uppgifter rörande säsongsvariationer är mycket begränsad.
- L. Vattenbrist kan bero på naturliga orsaker, mänsklig aktivitet eller en kombination av båda, antingen genom överanvändning av de naturliga reserverna eller genom försämrade vattenkvalitet. Misshushållning med vatten är en av orsakerna till ökenspridningen.
- M. Turism skapar ytterligare efterfrågan på vatten, särskilt under sommaren och i kustregionerna i södra Europa.
- N. Att medborgarna får ökad kunskap och god information i olika former, exempelvis genom informations- och utbildningskampanjer, är av avgörande betydelse för att underlätta en förändring av beteende och praxis samt framväxten av en vattenbesparande och vattneffektiv kultur.
- O. Offentlig vattenförsörjning är en grundläggande samhällsservice som är knuten till folkhälsan och som inte får avbrytas.
- P. Vattenbrist och torka är ett komplext miljöproblem och bör därför regleras i nära anknytning till och med beaktande av andra miljöfrågor.
- Q. Jordbruket som produktionssektor lider allvarligt av följderna av vattenbrist och torka. Samtidigt spelar jordbruket en viktig roll för en hållbar förvaltning av de tillgängliga vattenresurserna.
- R. Ett multifunktionellt jordbruk inom EU spelar en viktig roll för att bevara landskap, biologisk mångfald och rent vatten. Det behöver därför ekonomiskt stöd för vissa åtgärder men även vetenskapliga råd om vattenförvaltning.
- S. Vattenbrist och torka bidrar i stor utsträckning till prisstegringen för jordbruksråvaror. Det är nödvändigt att garantera en stabil livsmedelsförsörjning.

Torsdag 9 oktober 2008

- T. Jordbruket kräver stora mängder vatten. Eftersom jordbruket är beroende av vatten måste det ingå som en ansvarsfull aktör i en integrerad regional vattenförvaltning som syftar till att få till stånd en balanserad vattenanvändning, förhindra slöseri med vatten, anpassa planeringen av landskap och odlingar samt skydda vattnet från föroreningar.
- U. Torkan bidrar också till spridningen av vissa fyto-sanitära katastrofer och resulterar i avsevärt mindre skördar.
- V. I kommissionens fjärde rapport om ekonomisk och social sammanhållning (KOM(2007)0273) identifieras klimatförändringar, i synnerhet torka och vattenbrist, som en ny utmaning med långtgående territoriella följder som sammanhållningspolitiken måste ta itu med och som hittills har påverkat 11 procent av EU:s befolkning och 17 procent av dess territorium.
1. Europaparlamentet välkomnar meddelandet och stöder den första uppsättning praktiska åtgärder som föreslagits, men beklagar att dess omfattning begränsas enbart till EU-nivå och medlemsstatsnivå. Parlamentet påminner om att vattenbrist och torka är ett problem med en internationell dimension och att åtgärder behöver vidtas med hänsyn till detta.
 2. Europaparlamentet betonar att avrinningsområdets regionala och nationella gränsöverskridande karaktär kan ha allvarlig gränsöverskridande inverkan på regioner som är belägna uppströms respektive nedströms. För att se till att tillgängliga vattenresurser utnyttjas på ett hållbart och rättvist sätt måste därför såväl medlemsstaterna som regionala och lokala myndigheter samarbeta i frågor som rör vattenbrist och torka. Parlamentet anser att de specifika problemen i samband med vattenbrist och torka gör att det krävs samordnade åtgärder såväl på EU- och medlemsstatsnivå som på regional och lokal myndighetsnivå.
 3. Europaparlamentet beklagar att man i meddelandet bara främjar allmänna mål och endast föreslår ett begränsat antal konkreta åtgärder och ingen konkret tidtabell för genomförandet av dessa i regioner som hotas av vattenbrist och torka. Parlamentet beklagar att det saknas realistiska mål och tidsramar för att uppnå dem och att behovet av nära samarbete med nationella, regionala och lokala myndigheter inte framhävs. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett löpande program, framför allt en framstegsrapport 2009 och en översyn och utveckling av EU:s strategi.
 4. Europaparlamentet lyfter fram regionernas betydelse som drivkraft för teknisk innovation på vattenområdet, med tanke på att vatteneffektivitet kommer att bli en allt viktigare konkurrensfaktor. Parlamentet uppmanar därför regionala myndigheter att överväga nationellt och internationellt samarbete mellan regioner, informationsutbyte och strategiska partnerskap i syfte att organisera en effektiv regional vattenförvaltning.
 5. Europaparlamentet uppmanar regionala och lokala myndigheter att utnyttja de stora möjligheter som strukturfonderna erbjuder och att investera i förbättrad eller förnyad befintlig infrastruktur och teknik (särskilt i regioner där vattenresurser går till spillo på grund av läckande vattenrör), inte minst genom ren teknik som underlättar effektiv vattenanvändning och som kan kopplas till integrerade system för vattenförvaltning, i första hand för att se till att vattenresurserna utnyttjas på ett mer effektivt sätt (genom att spara och återanvända resurserna) inom industri och jordbruk liksom av den enskilde konsumenten.
 6. Europaparlamentet vidhåller i detta sammanhang att man vid tilldelningen av medel för infrastrukturprojekt bör prioritera åtgärder för att utifrån befintliga behov förbättra förvaltningen och försörjningen av vatten av god kvalitet.
 7. Europaparlamentet påminner om att en efterfrågestyrd strategi bör prioriteras i hanteringen av vattenresurserna. Parlamentet anser emellertid att EU bör anta ett holistiskt synsätt på hanteringen av vattenresurserna, som kombinerar efterfrågestyrda åtgärder, åtgärder för att optimera befintliga resurser inom vattencykeln och åtgärder för att skapa nya resurser, och att detta synsätt måste integrera miljömässiga, sociala och ekonomiska överväganden.

Torsdag 9 oktober 2008

8. Europaparlamentet konstaterar att åtgärder på utbudssidan också bör övervägas i syfte att få till stånd den mest ekonomiska och miljöeffektiva lösningen som ger en optimal balans mellan utbud och efterfrågan och garanterar en oavbruten offentlig vattenförsörjning även vid torka, i enlighet med principen om hållbar utveckling. Parlamentet anser att man bör uppmuntra åtgärder för att skapa en effektiv hierarki för olika former av vattenanvändning och att lösningen på vattenbristproblemet inte bör vara att bygga omledningsanläggningar för att transportera vatten långa sträckor. Parlamentet betonar emellertid att åtgärder på utbudssidan är mycket viktiga för de regioner som är värst drabbade av vattenbrist och torka. Dessa åtgärder kan vara traditionella alternativ, som byggande av infrastruktur för att reglera vattenflöden, eller alternativa och innovativa lösningar som hållbar återanvändning av avloppsvatten eller avsaltning.

9. Europaparlamentet betonar den europeiska jordbruksbefolkningens roll i kampen mot markerosion och ökenspridning, och kräver att man erkänner de europeiska producenternas betydelse för att upprätthålla växtligheten i de regioner som drabbas av ihållande torka eller hotas av sandvindar. Parlamentet understryker de särskilda fördelar som fleråriga grödor, fruktträdgårdar, vingårdar, gräsmark, betesmark och skogar innebär för uttag av vatten.

10. Europaparlamentet understryker vattenförvaltningens betydelse i bergsområden och uppmanar kommissionen att uppmuntra regionala och lokala myndigheter att arbeta för solidaritet mellan nedströms och uppströms användare.

11. Europaparlamentet påminner om sambandet mellan klimatförändringar, vattenbrist och torka och integrerad markvård som syftar till att bibehålla och bevara lokala vattenresurser, och är djupt bekymrat över en möjlig inverkan på folkhälsan. Hänsyn bör tas till dessa faktorerers inverkan på vattenresurserna när man utarbetar en politik för att bekämpa klimatförändringarna. Parlamentet efterlyser en omfattande studie om kopplingen mellan utvecklingen av biobränslen och tillgången på vattenresurser. Parlamentet efterlyser dessutom en särskild bedömning av anläggningar med hög vattenförbrukning. Parlamentet understryker behovet av att föra in vattenfrågan i alla politikområden och att skapa en verklig helhetsstrategi i denna fråga, som inkluderar EU:s alla finansiella och rättsliga instrument. Parlamentet understryker att företrädare för alla politiska nivåer (nationell, regional och lokal) bör vara delaktiga i processen.

12. Europaparlamentet anser att det är viktigt att skapa en koppling mellan vattenbrist och torka och klimatförändringar och deras specifika strategier, med tanke på att anpassningen till klimatförändringarna måste prioriteras vid genomförandet av vattendirektivet.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att erkänna att avskogning och obegränsad urbanisering bidrar till den ökande vattenbristen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna att se till att frågor som rör vattenresurser ingår i planeringen av markanvändning, särskilt i samband med utvecklingen av ekonomisk verksamhet i känsliga avrinningsområden, även på öar och i de yttersta randområdena. Parlamentet framhåller att tillgången till vattenresurser, oavsett för vilket syfte de utnyttjas, måste regleras i enlighet med principen om rättvisa vattentaxor och därmed uppmuntra företag i synnerhet att använda vatten på ett effektivare sätt.

14. Europaparlamentet betonar att översynen av gemenskapens budgetprioriteringar i högre grad bör betona miljöfrågor och i synnerhet politiska riktlinjer som bekämpar effekterna av klimatförändringarna, inklusive torka och vattenbrist, och garanterar att de tilläggsresurser som behövs finns tillgängliga.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta den sektorsövergripande kopplingen mellan å ena sidan klimatförändringarnas sociala och ekonomiska inverkan på markanvändningen och å andra sidan energikostnaderna till följd av klimatförändringarna. Parlamentet påpekar vidare att EU:s utvärdering av effektiv vattenanvändning alltid måste göras med hjälp av objektiva ekonomiska indikatorer.

16. Europaparlamentet konstaterar att vattenbrist och torka får direkta konsekvenser för den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen. Parlamentet vidhåller att detta bör beaktas ordentligt vid utarbetandet av framtida sammanhållningspolitik och att alla nödvändiga budgetåtgärder och instrument bör göras tillgängliga i detta syfte.

17. Europaparlamentet påpekar att de komplexa miljöfrågor som diskuteras i meddelandet är avgörande för en regions ekonomiska situation, konkurrenskraft och utvecklingsmöjligheter.

Torsdag 9 oktober 2008

18. Europaparlamentet erkänner vattendirektivets betydelse som en ram för att uppnå "hög status" för alla europeiska vatten och främja interregionalt samarbete, hållbar vattenanvändning och skydd av tillgängliga vattenresurser samtidigt som man bidrar till att mildra effekterna av översvämningar och torka. Kommissionen och alla medlemsstater uppmanas att genomföra dessa bestämmelser till fullo och att se till att åtgärder för att bekämpa vattenbrist och torka inte får några negativa följder för vattenkvalitetsmålen.
19. Europaparlamentet framhåller vikten av att förtydliga definitionen av "utdragen torka" (inom ramen för vattendirektivet) och dess konsekvenser för att uppnå miljömålen i vattendirektivet under och efter torkperioder. Parlamentet påpekar att vattenbrist och torka är besläktade men olika problem och att olika strategier därför bör antas för respektive problem.
20. Europaparlamentet betonar att det finns en stark koppling mellan torka, markerosion, ökenspridning och skogsbränder.
21. Europaparlamentet anser att de förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som krävs enligt vattendirektivet även bör innefatta hantering av torka och annan hydrometeorologisk katastrofhantering samt krishantering anpassad till de konkreta behoven hos avrinningsområden som hotas av vattenbrist och torka, inklusive gränsöverskridande samordning, allmänhetens deltagande och förvarningssystem som verkar på olika nivåer, dvs. europeisk, nationell, regional och lokal. Parlamentet påpekar att man måste undvika att hindra flodernas naturliga flöde i ett försök att minimera översvämningar och efterlyser mer omfattande konsekvensbedömningar när man stoppar vattendrags naturliga flöden.
22. Parlamentet understryker skogarnas roll i vattencykeln och vikten av en balanserad blandning av skog, ängsmark och åkermark för en hållbar vattenförvaltning. Parlamentet lyfter särskilt fram den viktiga roll som åkermark med ett högt organiskt innehåll samt anpassat växelbruk spelar. Parlamentet varnar för att den ökande markanvändningen är ett hot mot jordbruket, livsmedelsförsörjningen och en hållbar vattenförvaltning.
23. Europaparlamentet påpekar att ökenspridningen är starkt knuten till skogsnäringen. Parlamentet begär att skogsplantering i högre grad ska användas för att begränsa och mildra extrema yt- och grundvattenflöden och bekämpa markförstöring och erosion.
24. Europaparlamentet rekommenderar att det inom gemenskapens civilskyddsmekanism skapas möjlighet till ingripanden vid krisituationer som har orsakats av extrem torka.
25. Europaparlamentet framhåller behovet av att gå igenom alla tillgängliga grundvattenkvantiteter i EU och de bestämmelser som styr användningen av dessa. Det främsta målet med detta är att se till att grundvattenresurserna används på ett rationellt sätt i enlighet med respektive lands behov.
26. Europaparlamentet konstaterar att kommissionens meddelande inte tar upp de problem som uppstår i många regioner till följd av att avloppsvattnet inte renas.
27. Europaparlamentet framhåller att behovet att skydda grundvattenresurserna inte får glömmas bort om dessa ska ingå i en övergripande förvaltning av vattenresurserna.
28. Europaparlamentet uppmanar rådet, medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna att då de utarbetar handlingsprogram för andra sektorer beakta de omständigheter som presenteras i meddelandet, i syfte att förhindra kontraproduktiva effekter på skyddet av vattenresurserna.
29. Europaparlamentet framhåller att erfarenheterna världen över visar att avledning av floder skadar de ekologiska och hydromorfologiska förhållandena på ett sätt som inte går att reparera och kan innebära att människor tvingas flytta och företag måste omlokaliseras, vilket stör den sociala och ekonomiska sammanhållningen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förhindra ytterligare förstörelse av sina avrinningsområden och att strikt iaktta de krav som anges i artiklarna 1 och 4 i vattendirektivet. Parlamentet uppmanar även kommissionen att endast bevilja EU-stöd till projekt som till fullo uppfyller dessa krav.

Torsdag 9 oktober 2008

30. Europaparlamentet kräver att rådet snarast fattar beslut om den föreslagna förordningen om inrättande av EU:s solidaritetsfond (KOM(2005)0108) i syfte att ge bättre definition av kriterier och stödberättigande händelser, inklusive torka, och därigenom se till att skador som orsakats av naturkatastrofer kompenseras snabbare och på ett mer effektivt och flexibelt sätt. Rådet uppmärksammas på att parlamentet antog sin ståndpunkt i denna fråga redan den 18 maj 2006 ⁽¹⁾.

31. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen i första hand prioriterar vattenbesparing som svar på vattenbrist och torka. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att se till att strukturfonderna inte används på ett sätt som står i motsättning till denna prioritering och att införa hållbar vattenförvaltning som ett villkor för tilldelning av projektstöd. Vidare uppmanar parlamentet kommissionen att, innan den tilldelar medel ur strukturfonderna, skaffa belägg för att lokala och regionala myndigheter tillämpar vattenbesparing och att de uppfyller sina skyldigheter enligt vattendirektivet.

32. Europaparlamentet anser att det måste skapas ett mellanregionalt och mellanstatligt samarbete för en integrerad vattenförvaltning, särskilt inom jordbruket, när ett vattendrag flyter genom mer än en medlemsstat.

33. Europaparlamentet påminner om att nästan 20 procent av vattnet i EU försvinner på grund av bristande vattneffektivitet och framhåller behovet av betydande investeringar för att öka de tekniska framstegen inom alla ekonomiska sektorer (med inriktning på de mest vattenintensiva användningsområdena och de sektorer där det finns störst möjligheter att spara vatten). Parlamentet konstaterar vidare att dålig vattenförvaltning är ett problem som påverkar vattenbristen och som kan förvärra situationen vid torka men som däremot inte i sig orsakar torka, som ju är ett naturfenomen.

34. Europaparlamentet konstaterar att vattenbrist och torka är problem som har ett nära samband med det komplex av frågor som rör slösaktigt vattenanvändning, och parlamentet föreslår därför kommissionen att se till att sparsam vattenanvändning införs som kriterium bland villkoren för att beviljas stöd från EU:s fonder.

35. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja teknik, innovation och utbyte av god praxis som är mindre vatten- och energiintensiv och ägnad att uppnå en effektivare vattenanvändning.

36. Europaparlamentet konstaterar att förlusterna till följd av läckage i tätorternas vattendistributionsnät kan överstiga 50 procent och uppmanar därför kommissionen att undersöka möjligheten att främja ett nätverk av städer för att stimulera till hållbar vattenanvändning via utbyte av god praxis som återanvändning, minskad vattenförbrukning och förbättrad vattneffektivitet och via gemensamma pilotdemonstrationsprojekt. Parlamentet uppmanar vidare de lokala myndigheterna att förbättra föråldrade distributionsnät.

37. Europaparlamentet betonar att 40 procent av det vatten som används inom EU skulle kunna sparas och efterlyser konkreta åtgärder och ekonomiska incitament för att främja en effektivare och mer hållbar vattenanvändning. Vidare vill parlamentet att mätutrustning för vattenförbrukningen installeras på bred front så att man kan främja vattenbesparande åtgärder, återanvändning och effektiv och rationell användning av vattnet. Parlamentet uppmanar de värst drabbade medlemsstaterna att använda en del av sina strukturfonder till projekt för förbättrad vattenanvändning och vattenbesparande åtgärder. Parlamentet uppmanar de myndigheter som förvaltar avrinningsområdena att utföra en kostnads-intäktsanalys för alternativa vattenförvaltningsåtgärder inom alla sektorer.

38. Europaparlamentet framhåller behovet av att bekämpa vattenslöseri och balansera vattenanvändningen, framför allt genom återanvändning, med tanke på vattnets många olika värden, exempelvis biologiska, sociala, miljömässiga, symboliska, kulturella samt landskaps- och turismrelaterade värden.

39. Europaparlamentet påminner om artikel 9.1 i vattendirektivet, som stipulerar att "medlemsstaterna skall beakta principen om kostnadstäckning för vattentjänster ... i enlighet framförallt med principen att förenaren betalar" och att de senast 2010 ska se till att "prispolitiken för vatten ger vattenförbrukarna tillräckliga incitament till effektiv användning av vattenresurserna ... [och att] de olika vattenanvändningsverksamheterna ... adekvat bidrar till kostnadstäckningen för vattentjänster".

⁽¹⁾ EUT C 297 E, 7.12.2006, s. 331.

Torsdag 9 oktober 2008

40. Europaparlamentet anser att politiken på vattenförvaltningsområdet måste baseras på principen om att förorenaren betalar men att den samtidigt måste åtföljas av åtgärder för att få ett slut på de betydande vattenförluster som sker till följd av trasig utrustning och olämpliga odlings- och jordbrukssystem.
41. Europaparlamentet betonar att en stor del av framstegen mot en effektivare vattenanvändning kan göras inom jordbrukssektorn i vissa länder. Parlamentet hoppas att man vid "hälsokontrollen" av den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att beakta detta problem och att man kommer att föreslå konkreta åtgärder som främjar en mer hållbar vattenanvändning genom incitament för att mobilisera bästa tillgängliga praxis och teknik, framför allt stöd till landsbygdsutveckling, genom tvärvillkor, tillämpning av principerna om att förorenaren respektive användaren betalar samt landsbygdsutvecklingsprogram. Parlamentet anser dessutom att EU bör stödja åtgärder för att förbättra vattenförvaltningen inom jordbruket genom att främja en modernisering av bevattningssystemen i syfte att minska vattenförbrukningen och genom att anslå mer resurser till forskning på detta område.
42. Europaparlamentet understryker den roll som miljöprogram inom den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare spelar för att ge incitament till ett jordbruk som främjar hållbarhet och rent vatten.
43. Europaparlamentet understryker att produktionen av biobränslen kommer att öka efterfrågan på stora kvantiteter vatten och framhåller vikten av att noga övervaka effekterna av användningen av biobränslen och regelbundet se över EU:s och medlemsstaternas biobränslepolitik.
44. Europaparlamentet påpekar att stora vattenanvändare (exempelvis kraftverk) inte förbrukar vatten utan släpper ut vattnet i vattencykeln efter att ha använt det i sina processer. Eftersom vattentemperaturen höjs har sådana anläggningar stor inverkan på tillgången till ytvatten liksom på ekosystemet och folkhälsan. Parlamentet understryker att det är nödvändigt att ta hänsyn till dessa effekter.
45. Europaparlamentet påminner om att konsumenterna har en viktig funktion om en hållbar användning av vattenresurserna i EU ska kunna uppnås. Därför uppmanas EU att inleda en offentlig informations- och utbildningskampanj för att medvetandegöra människor om vattenfrågan och uppmuntra dem att göra konkreta insatser.
46. Europaparlamentet påpekar för kommissionen att den genom att utforma en effektiv vattenprispolitik som speglar vattnets verkliga värde kan uppmuntra konsumenterna att vara mer sparsamma i sin vattenanvändning.
47. Europaparlamentet understryker den framträdande roll som regionala och lokala myndigheter och det civila samhällets organisationer kan spela i upplysningskampanjer och i anordnandet av utbildningsåtgärder.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaternas regioner och städer att uppmuntra utvecklingen av en vattenbesparingskultur inom EU genom att främja system för insamling av regnvatten och genom att anordna kampanjer för att medvetandegöra medborgarna om behovet av att spara vatten, exempelvis genom lämpliga utbildningsprogram. Parlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra utbyte av god praxis mellan regioner, städer och civilsamhällets organisationer, med fokus på åtgärder för att spara vatten (bland annat genom rening av regn- och spillvatten), effektivisera vattenförvaltningen och hantera riskerna med torka.
49. Europaparlamentet anser att kampanjer för att informera, medvetandegöra och fortbilda producenter måste främjas som ett aktivt bidrag till en hållbar förvaltning av vattenresurserna.
50. Europaparlamentet anser att ett märkningssystem för produkters vattenförbrukning, som redan finns för energieffektivitet, skulle vara ett användbart verktyg för att uppnå en mer hållbar vattenförbrukning, men betonar
- a) att ett sådant system bör vara frivilligt, och
 - b) att man måste ta hänsyn till befintlig märkning och befintliga märkningsprogram så att konsumenterna inte förvirras genom alltför mycket information.
51. Europaparlamentet begär att vattenförbrukningskriterier i möjligaste mån ska ingå i byggstandarder för fastigheter.

Torsdag 9 oktober 2008

52. Europaparlamentet uppmanar alla aktörer att ta fram ett frivilligt märkningssystem för hållbar vattenförvaltning och att utarbeta frivilliga vattenbesparingsprogram inom olika ekonomiska sektorer (exempelvis jordbruk, turism och tillverkningsindustri).
53. Europaparlamentet anser att vatten måste förbli en allmän nyttighet och en grundbult i länders suveränitet och att det därför måste finnas tillgängligt för alla till priser som ur miljösynvinkel och social synvinkel är rättvisa. Särskild hänsyn bör tas till den speciella situationen i varje land och till de olika jordbrukssystemen, liksom till den sociala roll som jordbruket spelar.
54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att under 2009 finansiera ett pilotprojekt för forskning, inspektion och övervakning i syfte att ta fram förebyggande åtgärder mot ökenspridning och stäppbildning i Europa och på så sätt förebygga erosion, jordflykt, jordbruksförluster och minskad biologisk mångfald och förbättra skyddet av jorden, öka dess bördighet samt stärka dess förmåga att hålla vatten och binda kol. Parlamentet uppmanar vikten av att ta fram tillförlitliga och tydliga uppgifter så att politiken verkligen kan bli effektiv.
55. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av det europeiska observationsorganet för torka och systemet för tidig varning och betonar vikten av en bred diskussion om dess grundläggande mål, budget och organisation.
56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att verka för att det europeiska observationsorganet för torka ska dra igång sin verksamhet inom ramen för Europeiska miljöbyrån, och betonar att kommissionen bör komplettera nationella uppgifter med standardiserad regional och lokal säsongsinformation om nederbörd och sektorsöverskridande förbrukning för att gynna ett välgrundat och strategiskt beslutsfattande.
57. Europaparlamentet betonar vikten av humusrik jord, ett anpassat växelbruk och en balanserad blandning av skog, gräsmark och odlade områden för en hållbar vattenförvaltning. Parlamentet varnar för att den ökande markanvändningen är ett hot mot jordbruket, livsmedelsförsörjningen och en hållbar vattenförvaltning.
58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa medlemsstaterna med återbeskogning av områden som drabbats av återkommande torka och bränder. Detta bör ske med hänsyn till områdenas bioklimat och ekologiska särdrag. Parlamentet hoppas att återställandet av landsbygds- och stadslandskapet kommer att behandlas som en fråga av särskild vikt, med vederbörlig hänsyn till specifika lokala särdrag.
59. Europaparlamentet anser att vattenbrist och regelbunden torka lett till att bränderna både blivit fler och värre, med följden att många arter som är specifika för skogarna i de sydeuropeiska länderna blir allt känsligare och riskerar att utrotas. I de sydeuropeiska länderna är skogarna ofta den viktigaste naturresursen.
60. Europaparlamentet understryker att den europeiska jordbruksmodellen bör planeras med beaktande av de oftast förekommande och mest akuta miljöfarorna, tillsammans med vattenbrist och torka, och att en effektiv krishanteringsmekanism härvidlag bör utgöra en viktig del av EU:s gemensamma jordbrukspolitik.
61. Europaparlamentet anser det nödvändigt att omvärdera skogens och jordbruksproduktionens betydelse för miljön i ljuset av klimatförändringarna. Det är av avgörande betydelse att de ökade växthusgasutsläppen uppvägs av större skogsarealer, vars bidrag som kolsänka måste beaktas i all politik som syftar till att minska utsläppen av växthusgaser.
62. Europaparlamentet stöder kommissionens åtagande om att på internationell nivå fortsätta att ta upp problemen med vattenbrist och torka, framför allt via FN:s konvention för bekämpning av ökenspridning och FN:s ramkonvention om klimatförändringar.
63. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Torsdag 9 oktober 2008

Arktiskt styre

P6_TA(2008)0474

Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om arktiskt styre

(2010/C 9 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det internationella polaråret (mars 2007–mars 2009),
- med beaktande av den åttonde arktiska parlamentarikerkonferensen i Fairbanks, Alaska, den 12–14 augusti 2008,
- med beaktande av kommissionens meddelande om en arktisk politik som förväntas komma under hösten 2008,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om den nordliga dimensionen av den 16 januari 2003 ⁽¹⁾, den 17 november 2003 ⁽²⁾, den 16 november 2005 ⁽³⁾ och den 16 november 2006 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av slutsatserna från konsekvensbedömningen om det arktiska klimatet från 2005,
- med beaktande av artikel 108.5 i arbetsordningen och av följande skäl:
 - A. Den 10 oktober 2007 publicerade kommissionen sitt meddelande "En integrerad havspolitik för Europeiska unionen" (KOM(2007)0575) ("blåboken").
 - B. Den 14 mars 2008 publicerade den höge representanten och kommissionen för rådet strategidokumentet "Klimatförändringarnas konsekvenser för internationell säkerhet".
 - C. Den arktiska regionens geopolitiska och strategiska betydelse tilltar, vilket symboliseras av att en rysk flagga i augusti 2007 placerades på havsbotten nedanför Nordpolen.
 - D. FN:s havsrättskonvention (UNCLOS) har ännu inte ratificerats av den amerikanska senaten. UNCLOS formulerades inte med specifik hänsyn tagen till nuvarande förhållanden med klimatförändring och dess unika konsekvenser med smältande is i de arktiska haven.
 - E. Vid den senaste arktiska parlamentarikerkonferensen samlades valda representanter från Europaparlamentet, Kanada, Danmark, Grönland, Island, Finland, Norge, Sverige, Ryssland och Förenta staterna för att diskutera frågor om sjösäkerhet, sjuk- och hälsovård, miljöskydd och hållbar utveckling.
 - F. Den arktiska regionen styrs för närvarande inte av några specifikt formulerade multilaterala normer eller bestämmelser eftersom man utgick ifrån att området aldrig skulle användas som en vattenväg eller i kommersiellt syfte.
 - G. Sjöfarten i de arktiska vattnen har ökat lavinartat under de senaste åren, vilket beror på det ökade intresset för oljeborrning till havs och det ständigt ökade antalet kryssningsfartyg, samt de möjligheter som Nordvästpassagen erbjuder.

⁽¹⁾ EUT C 38 E, 12.2.2004, s. 283.

⁽²⁾ EUT C 87 E, 7.4.2004, s. 411.

⁽³⁾ EUT C 280 E, 18.11.2006, s. 73.

⁽⁴⁾ EUT C 314 E, 21.12.2006, s. 258.

Torsdag 9 oktober 2008

- H. Den arktiska regionen kan innehålla omkring 20 % av världens oupptäckta olje- och gasreserver.
- I. Ilulissatdeklarationen antogs av de fem arktiska länderna (Danmark, Kanada, Norge, Ryssland och Förenta nationerna) i maj 2008.
- J. Kommissionen deltog fullt ut vid konferensen "The Arctic: Our Common Concern" som anordnades av det Nordiska ministerrådet i Ilulissat (Grönland) den 9–10 september 2008, och parlamentet beaktar ordförandens slutsatser från denna konferens.
- K. Denna konferens om Arktis fokuserade också på klimatförändringen i regionen, dess följder för den inhemska befolkningen och eventuella anpassningar till dessa följder.
- L. Den globala uppvärmningen i den arktiska regionen är mycket högre än i andra delar av världen, med en ökning av 2 °C under de senaste 100 åren i jämförelse med ett genomsnitt på 0,6 °C i resten av världen.
- M. Förändringarna i klimatförhållandena i de arktiska områdena innebär redan i dag att exempelvis inuiterna inte längre kan jaga på traditionellt sätt eftersom isen är för tunn för deras slädar, och att livsmiljöerna för vilda djur såsom isbjörnar, valrossar och rävar riskerar att försvinna.
- N. Tre arktiska länder är medlemmar i EU och ytterligare två arktiska länder hör till dem av EU:s nära associerade grannar som deltar på den inre marknaden genom EEA-avtalet, vilket betyder att hälften av antalet medlemmar i Arktiska rådet utgörs av EU-medlemmar och dess associerade stater.
1. Europaparlamentet känner stor oro inför hur klimatförändringen påverkar möjligheterna till ett hållbart liv för den inhemska befolkningen i regionen, både i fråga om den allmänna miljön (smältande isar, permafrost, stigande havsnivåer och översvämningar) och den naturliga livsmiljön (den krympande isen gör att isbjörnar får svårt att hitta mat) och understryker att internationella beslut om dessa frågor måste både involvera och ta hänsyn till alla människor och länder i Arktis.
 2. Europaparlamentet påpekar att under 1900-talet steg den arktiska lufttemperaturen med omkring 5 °C, en ökning som är tio gånger snabbare än den uppmätta globala medelyttemperaturen. Parlamentet understryker att uppvärmningen i Arktis förväntas öka med ytterligare 4–7 °C under de närmaste 100 åren. Parlamentet anser därför att tiden för att ställa diagnos har gått ut och att det nu handlar om att agera.
 3. Europaparlamentet betonar att arktiska arter och samhällen har utvecklat mycket specialiserade för att anpassa sig till de hårda villkor som gäller i områdena kring polerna, vilket har gjort dem särskilt sårbara för dramatiskt förändrade villkor. Parlamentet känner stor oro för valrossar, isbjörnar, sälar och andra havsdäggdjur som är beroende av havsisen för sin vila, mat, jakt och fortplantning, och som är särskilt hotade av klimatförändringen.
 4. Europaparlamentet välkomnar den slutförklaring som antogs av den åttonde arktiska parlamentarikerkonferensen i Fairbanks den 14 augusti 2008.
 5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att de nordligaste områdena är en del av EU:s politik om den nordliga dimensionen, men är övertygat om att medvetenheten om Arktis betydelse måste öka genom en separat arktisk EU-politik.
 6. Europaparlamentet understryker i detta sammanhang Arktis betydelse för det globala klimatet och hoppas att det nuvarande stödet för forskningsinsatserna i denna region kommer att fortsätta efter det internationella polaråret.

Torsdag 9 oktober 2008

7. Europaparlamentet ser med intresse fram emot kommissionens kommande meddelande om en politik för Arktis och hoppas att den kommer att utgöra en grundpelare i en meningsfull EU-politik för Arktis. Parlamentet uppmanar kommissionen att behandla följande frågor i sitt meddelande:
- Situationen beträffande klimatförändringen i regionen och anpassningen till denna.
 - Alternativa strategier som respekterar den inhemska befolkningen och deras försörjning.
 - Behovet av samarbete med våra arktiska grannar i gränsöverskridande frågor, särskilt sjösäkerhet.
 - Möjligheterna för en framtida gränsöverskridande politisk eller rättslig struktur som kan ge skydd för miljön och åstadkomma en hållbar och kontrollerad utveckling i regionen eller medla i politiska dispyter om resurser och vattenvägar i de nordligaste områdena.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föra upp energi och säkerhet i den arktiska regionen på sin agenda, och att i sitt kommande meddelande om Arktis särskilt föreslå lämpliga teman och gemensamma arbetsmetoder för EU och de arktiska länderna, särskilt inom områdena klimatförändring, hållbar utveckling, trygg energiförsörjning och sjösäkerhet.
9. Europaparlamentet framhåller att den arktiska regionen, med tanke på dess betydelse för världsklimatet och dess unika naturmiljö, kräver särskild hänsyn när EU utarbetar sin ståndpunkt inför det 15:e COP-mötet om FN:s ramkonvention om klimatförändringar i Köpenhamn 2009.
10. Europaparlamentet anser att det för sjöfarten i regionen (både i samband med turism och oljeborrning till havs) inte på långa vägar finns den sortens internationella minimiregler för säkerhet som gäller i andra internationella vatten, t. ex. skydd för människors liv eller för miljön, och uppmanar kommissionen att se till att de förändringar som måste göras i den internationella sjöfartsorganisationens (IMO) bestämmelser görs så fort som möjligt.
11. Europaparlamentet understryker energipolitikens externa aspekter och Arktis roll i utarbetandet av Europas energipolitik, såsom föreslogs vid Europeiska rådets möte i mars 2007.
12. Europaparlamentet stöder Arktiska rådets strävan att låta den arktiska regionen vara en fortsatt konfliktfri region som är öppen för internationellt forskningsarbete, så att regionens potential som framtida energileverantör ska kunna utvecklas fullt ut inom en hållbar miljöram.
13. Europaparlamentet är fortsatt oroat över den pågående jakten på naturresurser i Arktis, som kan leda till säkerhetshot för EU och allmän internationell instabilitet.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inta en proaktiv roll i Arktis genom att åtminstone som ett första steg inta observatörsstatus i Arktiska rådet, och anser att kommissionen bör etablera en separat enhet för arktiska frågor.
15. Europaparlamentet föreslår att kommissionen förbereder sig på att inleda internationella förhandlingar som syftar till ett internationellt fördrag för skydd av Arktis, med Antarktiskt fördraget, i dess lydelse genom Madridprotokollet från 1991, som förebild, men som tar hänsyn till den avgörande skillnaden att Arktis är befolkat och de rättigheter och behov som människorna och länderna i den arktiska regionen därigenom har. Parlamentet anser att utgångspunkten för ett sådant avtal åtminstone bör vara det obebodda område mitt i Norra ishavet som ingen har gjort anspråk på.
16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, regeringarna i medlemsstaterna, Norge, Island, Ryssland, Kanada och Förenta staterna, samt till de regionala samarbetsaktörerna.
-

Torsdag 9 oktober 2008

Tillämpning av social lagstiftning om vägtransporter

P6_TA(2008)0475

Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om tillämpning av sociallagstiftning i samband med vägtransporter (2008/2062(INI))

(2010/C 9 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av kommissionens rapport till rådet och Europaparlamentet av den 23 maj 2007 om vilka konsekvenserna blir av att förare som är egenföretagare utesluts från tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG av den 11 mars 2002 om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter (KOM(2007)0266),
- med beaktande av kommissionens 23:e rapport av den 12 oktober 2007 om tillämpningen under 2003–2004 av förordning (EEG) nr 3820/85 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter (KOM(2007)0622),
- med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG av den 11 mars 2002 om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG av den 15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG ⁽⁴⁾,
- med beaktande av EG-domstolens dom av den 24 september 2004 i de förenade målen C-184/02 och C-223/02, Konungariket Spanien och Republiken Finland mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd ⁽⁵⁾, där EG-domstolen fastställde att förare som är egenföretagare inte kunde uteslutas permanent från tillämpningsområdet för direktiv 2002/15/EG,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén över "Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Hållbara transporter för ett rörligt Europa – Halvtidsöversyn av EU-kommissionens vitbok från 2001 om den gemensamma transportpolitiken" ⁽⁶⁾,
- med beaktande av skrivelserna av den 21 juni 2007 respektive den 29 juni 2007 från ordföranden för utskottet för sysselsättning och sociala frågor till kommissionsledamot Vladimír Špidla och kommissionens vice ordförande Jacques Barrot, samt Jacques Barrots svar av den 3 oktober 2007,

⁽¹⁾ EGT L 370, 31.12.1985, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 80, 23.3.2002, s. 35.

⁽³⁾ EUT L 102, 11.4.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 102, 11.4.2006, s. 35.

⁽⁵⁾ REG 2004, s. I-7789.

⁽⁶⁾ EUT C 161, 13.7.2007, s. 89.

Torsdag 9 oktober 2008

- med beaktande av Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkors rapport "Impact of the working time directive on collective bargaining in the road transport sector" ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för transport och turism (A6-0357/2008), och av följande skäl:
 - A. Vissa medlemsstater har inte i tid lämnat in de uppgifter om inspektioner och genomförande under 2003–2004 som krävts enligt rådets förordning (EEG) nr 3820/85, vilket inneburit att framläggandet av kommissionens rapport om genomförande av förordningen inom nämnd tidsram (KOM(2007)0622) försenades med ett och ett halvt år.
 - B. Den genomsnittliga antalet fastställda överträdelser har fortsatt att ligga på en stabil nivå, trots att det totala antalet rapporterade överträdelser i vissa medlemsstater ökat kraftigt. Överträdelsena av bestämmelserna om raster och viloperioder har tenderat att öka, medan överträdelsena av bestämmelserna som rörde körtider minskade.
 - C. Nästa tvåårsrapport måste för första gången innehålla uppgifter om genomförandet av direktiv 2002/15/EG.
 - D. Det ligger i allmänhetens intresse att bestämmelserna om arbetstider, körtider och viloperioder tillämpas korrekt, både för mobila arbetstagare och förare som är egenföretagare.
 - E. Syftet med direktiv 2002/15/EG är att införa minimiregler för arbetstidens förläggning för att förbättra skyddet för hälsa och säkerhet för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter, att förbättra vägtrafiksäkerheten och att åstadkomma en tillnärmning av konkurrensvillkoren.
 - F. Direktiv 2002/15/EG trädde i kraft den 23 mars 2002 och medlemsstaterna hade tre år på sig (fram till den 23 mars 2005) att genomföra direktivets bestämmelser. En majoritet av medlemsstaterna har ändå inte lyckats införliva direktivet under den föreskrivna treåriga övergångsperioden.
 - G. Två år efter det att den fastställda övergångsperioden för införlivande av direktiv 2002/15/EG löpte ut finns det medlemsstater som ännu inte har införlivat samtliga bestämmelser i direktivet.
 - H. Förare som är egenföretagare utesluts åtminstone fram till den 23 mars 2009 från tillämpningsområdet för direktiv 2002/15/EG.
 - I. I sin rapport om vilka konsekvenserna blir av att förare som är egenföretagare utesluts från tillämpningsområdet för direktiv 2002/15/EG tar kommissionen upp fördelar och nackdelar både med att inkludera och utesluta förare som är egenföretagare, dock utan att komma fram till några definitiva slutsatser.
 - J. Parlamentet har upprepade gånger betonat att det är viktigt att ta itu med de oegentligheter inom sektorn som leder till att många arbetstagare placeras i kategorin med förare som är falska egenföretagare.
 - K. Det är viktigt att undanröja skillnaderna mellan medlemsstaterna och bidra till att garantera lojal konkurrens inom vägtransportsektorn, genom att inkludera förare som är egenföretagare.
 - L. Det är viktigt att tillämpningsområdet för förordning EEG nr 3820/85 förblir konsekvent med avseende på körtider och viloperioder, och att det inte görs någon åtskillnad mellan förarna.
 - M. Arbetstidsbegränsningen inom vägtransportsektorn får en väsentligt större positiv inverkan på vägtrafiksäkerheten om förare som är egenföretagare inkluderas.

⁽¹⁾ Internet: <http://www.eurofound.europa.eu/docs/eiro/tn0704039s/tn0704039s.pdf>.

Torsdag 9 oktober 2008

- N. Att inkludera förare som är egenföretagare påverkar överhuvudtaget inte deras kapacitet eller behov av att utföra uppgifter som rör företagets administration eller ledning, eftersom arbetstid enligt definitionen i direktiv 2002/15/EG endast omfattar verksamhet som är direkt förknippad med vägtransporter.
- O. De sociala aktörer som finns representerade i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har i stort sett enats om att inkludera förare som är egenföretagare för att se till att samtliga arbetstagare i sektorn behandlas lika, undvika att konkurrensen snedvrids och främja bättre arbetsförhållanden.
- P. EG-domstolen har mycket bestämt slagit fast att artikel 71 i EG-fördraget är en tillräcklig rättslig grund för tillämpning av direktiv 2002/15/EG på förare som är egenföretagare, just för att detta främjar målen om vägtrafiksäkerhet och tillnärmning av konkurrensvillkoren.
- Q. I ovan nämnda meddelande och rapport från kommissionen om vilka konsekvenserna blir av att förare som är egenföretagare utesluts från tillämpningsområdet för direktiv 2002/15/EG påpekas de oroande förseningar som fortfarande präglar vissa medlemsstaters införlivande och genomförande av direktiv 2002/15/EG, liksom annan sociallagstiftning inom vägtransportsektorn.
- R. Även om vissa medlemsstater fortfarande inte har införlivat direktiv 2002/15/EG bör det lämnas in rapporter vartannat år om tillämpningen av bestämmelserna, i enlighet med den tidsplan som anges i direktivet.
1. Europaparlamentet beklagar de avsevärda skillnader som består när det gäller tillämpningen och genomförandet av förordning (EEG) nr 3820/85. Parlamentet konstaterar att medlemsstaterna måste öka sina insatser för att garantera en effektiv och enhetlig tillämpning av de förbättrade sociala bestämmelserna.
 2. Europaparlamentet ser med oro på bristerna och förseningarna i vissa medlemsstaters införlivande och genomförande av direktiv 2002/15/EG. Parlamentet uppmanar dessa medlemsstater att snarast förklara och kommentera orsakerna till att direktivet inte har genomförts samt att ange vilka hinder som eventuellt återstår.
 3. Europaparlamentet påpekar att direktiv 2002/15/EG innehåller "minimikrav" och att dess införlivande inte får leda till en lägre skyddsnivå för arbetstagare eller sämre överensstämmelse med mer gynnsamma villkor i vissa medlemsstater som härrör från allmän arbetsrätt eller kollektivavtal.
 4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att påskynda införlivandeprocessen och att tillämpa sociallagstiftningen för vägtransportsektorn med största noggrannhet, för att på ett korrekt sätt tillgodose det allmänna intresset av vägtrafiksäkerhet och förarnas hälsa och säkerhet samt för att fastställa tydliga ramar för lojal konkurrens.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på föreskrivet sätt utarbeta rapporter om genomförandet av direktiv 2002/15/EG vartannat år, även om det finns medlemsstater som ännu inte har införlivat direktivet i sin nationella lagstiftning.
 6. Europaparlamentet är bekymrat över att det genomsnittliga antalet överträdelse förblir högt, särskilt på området för persontransporter, och förväntar sig att medlemsstaterna ska förbättra sitt verkställande av lagstiftningen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utöka de gemensamma initiativen för att uppmuntra till utbyte av information och personal i kombination med samordnade kontroller.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att agera mycket strängt mot medlemsstater som gör sig skyldiga till överträdelse av gemenskapens sociallagstiftning på vägtransportområdet, att föreskriva tvångsåtgärder vid underlåtande att uppfylla lagstiftningen och att arbeta förebyggande och vid behov vidta rättsliga åtgärder för att säkra att gemenskapslagstiftningen följs till fullo.
 8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att enligt det kommittéförfarande som fastställs i förordning (EG) nr 561/2006 senast i oktober 2008 föreslå riktlinjer för en enhetlig definition och klassificering av överträdelse.

Torsdag 9 oktober 2008

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid utarbetandet av sin officiella konsekvensbedömning, inför framläggandet av ett lagstiftningsförslag om ändring av direktiv 2002/15/EG i enlighet med artikel 2.1 i det direktivet, särskilt prioritera vägtrafiksäkerhetens sociala dimension samt förarnas och övriga trafikanters hälsa och säkerhet i förhållande till alla övriga aspekter.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin ovan nämnda officiella konsekvensbedömning ta hänsyn till de svåra arbetsförhållanden som lastbilschaufförer som kör genom Europa upplever på grund av otillräcklig tillgång till lämpliga rastplatser, trots att det i artikel 12 i förordning (EG) nr 561/2006 underförstått erkänns hur viktigt det är att det finns tillräckligt många säkra och trygga platser att stanna på för yrkesförare längs unionens motorvägar. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att följa upp pilotprojektet om säkra och bevakade parkeringsplatser som inletts av Europaparlamentet och ta hänsyn till de åtgärder som rekommenderas i Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande om "Europeisk trafiksäkerhetspolitik och yrkesförare – säkra och bevakade parkeringsplatser" ⁽¹⁾.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att när den utarbetar ovan nämnda officiella konsekvensbedömning fullt ut ta hänsyn till parlamentets ståndpunkt och argument när det gäller att till fullo inkludera förare som är egenföretagare i tillämpningsområdet för direktiv 2002/15/EG.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att när den utarbetar ovan nämnda officiella konsekvensbedömning ta hänsyn till det allmänna synsättet inom transportsektorn att det är lämpligt att inkludera förare som är egenföretagare. Parlamentet anser också att det är oerhört svårt att ur rättslig synvinkel identifiera och lagföra "falska" egenföretagare, utöver de praktiska och byråkratiska hinder som måste övervinnas för att detta koncept inte ska användas på bred front i syfte att kringgå arbetstidsbegränsningarna.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i tillräckligt god tid lägga fram de initiativ som krävs för att hela direktiv 2002/15/EG, med alla dess delar, ska kunna träda i kraft till fullo den 23 mars 2009 och dess tillämpningsområde utvidgas till att omfatta egenföretagare.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att konsekvensbedömningar snarast färdigställs så att en objektiv analys kan slutföras utan ytterligare fördröjningar av de ändringar som eventuellt bör beaktas.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över förfarandena för trafikinspektioner i varje medlemsstat och översända en rapport om detta till parlamentet. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över den befintliga lagstiftningen och föreslå ändringar om inspektionsförfaranden som begränsar den fria rörligheten för varor eller personer påvisas, i syfte att garantera enhetliga förfaranden för trafikinspektioner.
16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att betydligt snabbare presentera informationen och de genomföranderapporter som bygger på den, för att utifrån analyser av införlivandet eventuellt kunna ta itu med de nödvändiga rättsliga korrigeringsåtgärderna utan ytterligare förseningar.
17. Europaparlamentet har mot bakgrund av siffrorna om överträdelse återigen fått bekräftat att det finns ett akut behov av lagändringar. Parlamentet har med tanke på direktiv 2006/22/EG som trädde i kraft i maj 2006 och förordning (EG) nr 561/2006 som trädde i kraft i april 2007 därför förhoppningar om en strängare och mer enhetlig efterlevnad i framtiden.
18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.

⁽¹⁾ EUT C 175, 27.7 2007, s. 88.

Torsdag 9 oktober 2008

Lamfalussy-uppföljning – Framtida övervakningsstruktur

P6_TA(2008)0476

Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 med rekommendationer till kommissionen om uppföljningen av Lamfalussyprocessen: framtida tillsynsstrukturer (2008/2148(INI))

(2010/C 9 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ⁽⁸⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ⁽⁹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning) ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁽²⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 374, 31.12.1991, s. 7.

⁽⁵⁾ EGT L 135, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁶⁾ EGT L 125, 5.5.2001, s. 15.

⁽⁷⁾ EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

⁽¹⁰⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

Torsdag 9 oktober 2008

- med beaktande av kommissionens ändrade förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om livförsäkring om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (SOLVENS II) (omarbetning) (KOM(2008)0119),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet av den 27 september 2004 om förebyggande av ekonomiska oegentligheter i företagssektorn och finansiella oegentligheter (KOM(2004)0611),
- med beaktande av kommissionens rekommendation 2004/913/EG av den 14 december 2004 om att främja en lämplig ordning för ersättningen till ledande befattningshavare i börsnoterade bolag ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 juli 2007 om politiken på området finansiella tjänster (2005–2010) – vitbok ⁽²⁾, av den 4 juli 2006 om ytterligare konsolidering inom sektorn för finansiella tjänster ⁽³⁾, av den 28 april 2005 om den nuvarande situationen beträffande integrationen av de finansiella marknaderna i Europeiska unionen ⁽⁴⁾, och av den 21 november 2002 om tillsynsregler i Europeiska unionen ⁽⁵⁾,
- med beaktande av forumet för finansiell stabilitets rapport av den 7 april 2008 om att göra marknaderna och institutionerna mera motståndskraftiga (Enhancing Market and Institutional Resilience),
- med beaktande av rådets slutsatser om EU-arrangemang för finansiell stabilitet av den 14 maj 2008, och rådets slutsatser om närliggande frågor vid sina sammanträden den 3 juni 2008, 4 december 2007 och 9 oktober 2007
- med beaktande av artikel 192 andra stycket i EG-fördraget,
- med beaktande av artiklarna 39 och 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A6-0359/2008), och av följande skäl:
 - A. Det pågår en översyn av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG och ett förslag om kreditvärderingsinstitut väntas.
 - B. Kommissionen har inte behandlat ett antal uppmaningar från parlamentet, inbegripet dem som uttalades i ovan nämnda resolutioner och i bilagan till denna resolution ingår därför en förteckning med förslag om hur tillsynen över finansmarknaderna kunde förbättras.
 - C. Den finansiella tillsynen har inte hållit takt med marknadsintegreringen och utvecklingen av finansmarknaderna världen över och därför krävs det en uppdatering av nuvarande regelverk och tillsynssystem för att nya systemriskerna ska kunna åtgärdas, finansiell stabilitet fås till stånd, EU:s mål uppnås och bidrag ges till den globala finansiella styrningen.
 - D. Eventuella förslag från Europaparlamentet bör vara principbaserade och de rekommendationer som anges i bilagan bör utvecklas i samarbete med tillsynsmyndigheterna, finansmarknadens aktörer och övriga relevanta organ.
 - E. Det finns alltför många europeiska enheter som verkar i flera medlemsstater, men eftersom det finns ett flertal nationella myndigheter vilkas funktioner går in i varandra har helhetsbilden blivit svåröverskådlig och ansvarsfördelningen i fråga om tillsyn och krishantering oklar.
 - F. Den aktuella finanskrisen, som utlöstes av amerikanska bolån med hög risk (subprime) och produkter härledda från dem, har spridit sig över världen eftersom marknaderna idag är mer sammankopplade. Detta visar ännu tydligare att den existerande lagstiftningen och tillsynen av de finansiella marknaderna inte är tillräckligt integrerade, vare sig på EU-nivå eller internationell nivå, och därför välkomnas de aktuella reformerna.

⁽¹⁾ EUT L 385, 29.12.2004, s. 55.

⁽²⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽³⁾ EUT C 303 E, 13.12.2006, s. 110.

⁽⁴⁾ EUT C 45 E, 23.2.2006, s. 140.

⁽⁵⁾ EUT C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

Torsdag 9 oktober 2008

- G. Finanskrisen har lett till en kreditåtstramning vilket har medfört högre priser på lån för många marknadsaktörer. Dagens turbulens på finansmarknaderna kan bli en belastning för ekonomisk tillväxt och sysselsättning.
- H. Regleringen av förmedlingstjänster på kapitalmarknaden och nya finansinstrument, har både lett till vinster och utvecklats till nya systemrisker globalt sett.
- I. Ursprungs- och distributionsmodellen skapar visserligen ökad konkurrens och sprider riskerna, men denna modell har emellertid minskat incitamenten för att utvärdera och övervaka risker så att detta långtifrån gjorts med vederbörlig omsorg i vissa fall.
- J. Olämpliga förfaranden såsom otillräcklig riskhantering, oansvarig utlåning, överdriven belåning (hävsångseffekt), bristande omsorg och ett plötsligt tillbakadragande av likvida medel har kommit att utgöra betydande risker för finansiella institut och kan hota den finansiella stabiliteten.
- K. Innovativ teknik som utformats för att minska riskerna på mikronivå och i sig stod i överensstämmelse med gällande regler kan medföra riskkoncentration och öka systemrisken.
- L. Skadligt regleringsarbitrage bör förhindras.
- M. Banksystemets ökade gränsöverskridande karaktär i Europa och behovet av samordnade åtgärder vid negativa chocker, liksom behovet av att hantera systemrisker effektivt, kräver att skillnaderna mellan de nationella systemen i medlemsstaterna minskas i största möjliga utsträckning. Det finns ett behov av att vidta åtgärder utöver de studier som kommissionen redan har utfört i detta sammanhang och att så snart som möjligt ändra direktiv 94/19/EG för att skapa samma skyddsnivå för banksättningar inom hela EU i syfte att upprätthålla finansiell stabilitet och insättarnas förtroende och undvika snedvridning av konkurrensen.
- N. Öppenheten gentemot allmänheten, investerare och tillsynsmyndigheter måste säkerställas.
- O. De system för ersättning som återspeglar enskilda anställdas resultat och företagsresultaten bör inte uppmuntra till kortsiktigt risktagande på bekostnad av nödvändig försiktighet och resultat på lång sikt.
- P. Den affärsmodell som finansinstitut, kreditvärderingsinstitut, revisionsfirmor och advokatbyråer använder sig av kan skapa intressekonflikter, vilka måste hanteras och övervakas.
- Q. Försumlighet från kreditvärderingsinstitut i fråga om svåröverskådliga strukturerade produkter var, tillsammans med att marknadsaktörerna missförstod vad kreditvärderingar innebar, faktorer som medförde omfattande negativa externa effekter och osäkerhetsmoment på marknaden. Kreditvärderingsinstitut förfaranden måste ses över.
- R. De självregleringslösningar som föreslagits av kreditvärderingsinstituten är än så länge inte prövade i praktiken och troligen kan de inte tillräckligt väl fylla den framstående funktion de har inom finanssystemet.
- S. Marknadsintegration är visserligen bra i det stora hela, men bör åtföljas av ett lämpligt helhetsbetonat grepp på frågan om tillsyn där man även undviker onödig byråkrati och ser till att åstadkomma bättre lagstiftning.
- T. Europaparlamentet kräver att kommissionen ingående bör konsekvensbedöma lagstiftningsförslaget.
- U. EU behöver mer konsekventa och effektiva, tillbörligt genomförda, men inte alltför betungande reglerings- och tillsynsramar för att mildra risken för framtida finanskriser och för att säkerställa att lika villkor gäller över gränserna och för alla marknadsdeltagare. EU bör spela en ledande internationell roll och arbeta mera för att dess egna regler och tillsyn genomförs konsekvent och tillnärmas varandra.

Torsdag 9 oktober 2008

- V. EU:s existerande lagstiftning och tillsynsregler kräver en omfattande översyn tillsammans med åtgärder för att förbättra det globala tillsynssamarbetet, kapitaltäckning, transparens och förvaltning vilka är grundförutsättningar för effektiva och samordnade reglerings- och tillsynsarrangemang, samordnade i världsomfattande skala.
- W. Tillsynen bör anpassas efter särdragen i branschen och efter frågor som redan reglerats. Tillsynen över finansmarknaderna skiljer sig från stabilitetstillsynen över enskilda institutioner.
- X. I de framtida förslagen bör det tas hänsyn till förhandlingarna om Solvens II-förslaget samt till översynen av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG.
- Y. Vid samarbetet i tillsynsfrågor bör det tas hänsyn till att tillsynen över internationella koncerner har en dimension som berör tredjeländer, eftersom de flesta, om inte alla, större finanskoncerner i EU har intressen i tredjeländer.
- Z. Utgående från slutsatserna vid rådets möten den 3 juni 2008, 4 december 2007 och 9 oktober 2007 arbetas det redan i stor skala med ett program för målinriktade förbättringar i EU:s samarbete i tillsynsfrågor. Likaså utarbetas det både inom EU och ute i världen arbetsprogram för att vi ska förstå vad som orsakar turbulens på marknaderna och bemöta den lämpligt.
- AA. En expertgrupp bör inrättas hösten 2008 och bör omfatta olika aktörer (tillsynsmyndigheter, lagstiftare, branschföreträdare, osv.) och utarbeta en långsiktig tillsynsvision. Denna grupp bör få till uppgift att utarbeta en plan och färdplan för en mer radikal långsiktig reform som syftar till full integration mellan institutionerna. Om gruppen gick bortom finanstillsynens strukturer skulle den även kunna ta upp frågor som en gemensam regelbok för finanstillsyn, ett system för insättningsgaranti och ett gemensamt system för insolvenshantering som står i rimligt förhållande till ett integrerat finansiellt system och system för tillsyn.
1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av artiklarna 44, 47.2 55, 95, 105.6, 202, 211 eller 308 i EG-fördraget och före den 31 december 2008 förelägga parlamentet ett eller flera förslag till rättsakt om de frågor som behandlats i de detaljerade rekommendationer som bifogas.
 2. Europaparlamentet konstaterar att rekommendationerna respekterar subsidiaritetsprincipen och medborgarnas grundläggande rättigheter.
 3. Europaparlamentet anser att förslaget eller förslagens ekonomiska konsekvenser vid behov bör täckas av EU:s budgetanslag.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och bifogade detaljerade rekommendationer till kommissionen och rådet samt till medlemsstaternas parlament och regeringar.
-

Torsdag 9 oktober 2008

BILAGA TILL RESOLUTIONEN

DETALJERADE REKOMMENDATIONER FÖR INNEHÅLLET I DET BEGÄRDA FÖRSLAGET

1. Rekommendation 1 om grundläggande förutsättningar för effektiva reglerings- och tillsynsarrangemang

Europaparlamentet anser att den eller de rättsakter som ska antas bör syfta till att reglera:

1.1 Åtgärder för att förbättra EU:s ramlagar för finansiella tjänster

Ramen för kapitalkrav – i synnerhet följande åtgärder:

- a) se över reglerna för kapitalkrav genom att konsekvent och med hänsyn tagen till konjunkturutvecklingen skärpa reglerna i fråga om risk, likviditet och exponering för entiteter på de finansiella marknaderna, och säkerställa tillbörliga kapitalkrav för alla entiteter som verkar på de finansiella marknaderna samtidigt som man beaktar de systematiska riskerna,
- b) göra kapitalkravsramarna mera motståndskraftiga så man med deras hjälp kan hantera störningar på finansmarknaden och samtidigt respektera de nationella myndigheternas ansvar för krishantering,
- c) säkerställa att bestämmelserna i möjligaste mån motverkar konjunkturcyklerna,
- d) reformera ramen för att förbättra riskhanteringen, se till att matematiska modeller används adekvat och lämpligt samt överväga om man inte i flera fall än hittills bör pröva om antaganden håller den belastning som praktiken innebär,
- e) se till att lämpliga kapitalkrav gäller för komplexa finansprodukter och derivat,
- f) se till att det redovisas för poster utanför balansräkningen, strukturerade investeringsinstrument (Structured Investment Vehicles) och andra likviditetsfaciliteter och kräva att riskerna som dessa innebär utvärderas på bästa sätt, så att marknadsaktörerna vet om att det finns sådana instrument och hur de fungerar.

1.2 Åtgärder för att öka transparensen

- a) Värdepapperisering: Insyn, klarhet och rapportering om komplexa finansprodukter och värdepapperiseringsprocessen bör främjas med hänsyn tagen till aktuella initiativ i branschen. Det måste säkerställas att värdepapperiseringen och kreditvärderingsprocessen inte leder till en omotiverad ökning av det totala värdet av den värdepapperiserade produkten utöver de underliggande tillgångarnas värde.
- b) Komplexa finansprodukter: Man bör se till att det finns en kreditvärderingsinstitutet använder en enhetlig och tillbörlig värderingsterminologi som visar hur sådana produkter skiljer sig från varandra, särskilt när det gäller volatilitet, komplexitet och utsatthet för marknadsstress, varvid hänsyn ska tas till att investerarna måste utveckla sätt att bedöma soliditeten hos strukturerade produkter, utan att vara hänvisade uteslutande till kreditvärderingar.
- c) Redovisningsregler, värderingar och prissättning
 - i) Se till att införa tillbörlig redovisning av värdepapperiseringsinstrument så att företag och finansinstitut inte på konstgjord väg kan utelämnas till exempel viktigare SPV-bolag (Special Purpose Vehicles) och SIV-bolag (Structured Investment Vehicles) från sina balansräkningar.
 - ii) Man bör se till att reglerna för värderings- och prissättningsstandarder för komplexa finansprodukter är tillräckliga för att genomföras tillsammans med IASB och andra internationella organ med behörighet på området, framför allt inom ramen för IAS 39.
- d) Oreglerade marknader: Öppenheten på OTC-marknaderna måste öka och de främsta orsakerna till systemrisk (dvs. motpartsrisk) måste bemötas, och i tillbörliga fall bör man uppmana marknadsaktörerna att clara OTC-handel i clearingorganisationer.

Torsdag 9 oktober 2008

1.3 Styråtgärder

- a) Värdepapperisering: Kreditgivarna bör utvärdera och övervaka risker och garantera insyn i lånen eller av de värdepapper med säkerhet i panträtter som de själva tillhandahållit, för att göra det möjligt för investerarna att adekvat iakta vederbörlig omsorg.
- b) Ersättning: Finansinstituten bör offentliggöra sin ersättningspolicy, inklusive aktieoptioner, särskilt sina löne- och ersättningsprogram till direktörer. Finansinstituten bör dessutom se till att alla transaktioner som inbegriper förvaltningsförfaranden tydligt kan urskiljas i *redovisningen*. Tillsynsmyndigheterna bör i sina riskbedömningar inkludera påverkan från löne- och bonusprogram och från beskattningen så att de innehåller balanserade incitament och inte uppmuntrar till extremt risktagande.
- c) Gemensam ansvarsordning: En gemensam ansvarsordning bör inrättas med lämpliga böter och andra straff för underlåtenhet att följa lagstiftningen om finansiella tjänster. Ledande personer för finansinstitut bör i fall av försummelse av sina förpliktelser eller oriktig handel kunna avstängas eller förbjudas att arbeta, antingen inom finanssektorn i dess helhet eller inom relevanta delar av den.
- d) Kreditvärderingsinstitut: Regler för bl. a. intressekonflikter, kvalitetssäkringssystem och tillsyn bör inrättas, i överensstämmelse med de övervägda rekommendationer om hur kreditvärderingsarbetet kunde förbättras, vilka utfärdats av forumet för finansiell stabilitet (Financial Stability Forum), Internationella organisationen för värdepapperstillsyn, Europeiska värdepapperstillsynskommittén och expertgruppen för de europeiska värdepappersmarknaderna (ESME). Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt insyn i kreditvärderingsmetoderna, antagandena och stresstesten, att de tillsynsansvariga kan begära en granskning av kreditgivarens/kreditvärdighetsinstitutets korrespondens inom ett visst tidsavsnitt ("audit trail") och få upplysningar ifall modellerna föranleder avsevärd oro. Kreditvärderingsinstitut bör ge ökad information om särdragen hos komplexa låneprodukter, bolånerelaterade produkter och traditionella lån och tillämpa differentierade symboler för dessa. Samtidigt bör det ses till att kreditvärderingsinstituten ger ökad insyn i de metoder och kriterier som används vid enskilda värderingar av komplexa låneprodukter, bolånerelaterade produkter och traditionella lån.

2. **Rekommendation 2 om finansiell stabilitet och systemrisksåtgärder**

Europaparlamentet anser att den eller de rättsakter som ska antas bör syfta till att reglera:

- a) Finansiell stabilitet och systemrisksåtgärder: Man bör upprättas databaser och utveckla framåtblickande strategier och politik för makroprudentiell tillsyn och finansiell stabilitet, samt ett system för tidig varning. ECB, Europeiska centralbankssystemet och ESCB:s tillsynskommitté bör ta en aktiv roll i utarbetandet av ett sådant system och dess drift genom relevant, icke-offentlig och konfidentiell, aktuell och samlad mikroprudentiell information och uppgifter för att uppdraget ska kunna uppfyllas och systematisk risk förebyggas.
- b) EU:s åtgärder för krisförebyggande, krishantering och krislösning – i synnerhet följande åtgärder:
 - i) Det krisförebyggande arbetet och krishanteringen bör förbättras på EU-nivå där så krävs genom följande åtgärder:
 - Kontroll och bedömning av finansiella systemrisker på EU-nivå,
 - Inrättande av en tidig interventionsmekanism på EU-nivå för att hantera svaga och krisdrabbade banker när en inom EU gränsöverskridande finanskoncern berörs eller om EU:s finansiella stabilitet skulle vara hotad; denna mekanism bör vara exakt definierad och tydlig, tillåta snabba åtgärder och finansieras av finansinstituten,

Torsdag 9 oktober 2008

- Underlättande av gränsöverskridande överföringar av medel inom en koncern i extrema situationer genom hänsynstagande till koncernens enskilda enheters kreditgivare och direktiv 2001/24/EG.
 - Gränsöverskridande krishantering och klargörande av reglerna för statligt stöd vid gränsöverskridande kriser.
- ii) Krislösningsåtgärderna bör effektiviseras genom förbättring av EU:s bestämmelser om likvidation och inrättande av förfaranden för hur bördorna ska delas mellan de berörda medlemsstaterna i händelse av insolvens inom gränsöverskridande finanskoncerner.
- c) Det bör ses till att EU:s bestämmelser om insättningsgarantier ändras utan dröjsmål för att undvika arbitrage mellan garantinivåer i medlemsstaterna som kan ytterligare öka volatiliteten och underminera den finansiella stabiliteten istället för att öka säkerheten och insättarnas förtroende. De bör även garantera likvärdiga verksamhetsförutsättningar för finansinstitut. EU:s bestämmelser om insättningsgarantier bör ändras så att de främjar ytterligare utveckling av ett system som förfinansieras med hjälp av medel från finansinstitut. Återbetalningsnivån ska ökas avsevärt och icke professionella kunder bör tillförsäkras återbetalning inom en rimlig tidsperiod om ett finansinstitut skulle gå i konkurs, och detta bör även gälla vid gränsöverskridande verksamhet.
- d) Liknande bestämmelser bör främjas för försäkringsgarantier samtidigt som man konstaterar att försäkrings- och bankverksamhet är två olika saker.
- e) Säkerställande av mångfalden på marknaden och främjande av institut med långsiktig finansiering eller åtaganden för att diversifiera marknaden och likviditetsriskerna.

3. **Rekommendation 3 om tillsynsramar**

Europaparlamentet anser att den eller de rättsakter som ska antas bör syfta till att reglera, rationalisera, integrera och komplettera det nuvarande tillsynssystemet genom följande:

3.1 **Tillsyn av stora gränsöverskridande finanskoncerner**

- a) Före den 31 december 2008 bör det ha införts bestämmelser om att införa kollegier av tillsynsmyndigheter för de största gränsöverskridande finanskoncernerna eller holdingbolagen som driver verksamheter inom EU. Bestämmelserna bör innehålla tydliga kriterier för att urskilja de gränsöverskridande finanskoncerner eller holdingbolag för vilka kravet på sådana kollegier gäller. Vid omfattande deltagande från tredje land bör separata parallellstrukturer undvikas och tillsynsmyndigheterna från tredjelandet uppmanas att vara delaktigt i den mån det är rimligt och praktiskt möjligt.
- b) Kollegierna bör bestå av representanter från de nationella tillsynsmyndigheterna som ansvarar för tillsynen. Bestämmelserna bör innehålla tydliga principer för de nationella kontrollanterna som måste finnas representerade i de obligatoriska kollegierna. De bör även ta hänsyn till koncernens marknadsandelar i en medlemsstat, omfattning av deras gränsöverskridande överföringar och omfattning och värdet av fonderna för att konstatera vikten av koncernens verksamheter. Bland medlemmarna i kollegiet bör ingå tillsynsmyndigheterna i alla de medlemsstater där moderföretaget, anknutna företag och viktiga filialer verkar. Man bör också beakta behovet av tillsynsmyndigheter från tredjeländ där det är rimligt och praktiskt. Särskild uppmärksamhet bör ges de utmaningar som tillsynsmyndigheterna i snabbväxande ekonomier ställs inför. En samordnad tillsyn förutsätter att den ledande tillsynsmyndigheten förestår hela arbetet inom kollegiet, alltså fungerar som centralt kontaktställe för finanskoncernen och ombesörjer en lämplig uppgifts- och ansvarsfördelning inom kollegiet.
- c) I kollegierna bör normalt den ledande tillsynsmyndigheten från en medlemsstat där den centrala ledningen eller EU-huvudkontor för gränsöverskridande finanskoncerner eller holdingbolag är verksamma vara ordförande. Sekretariatet bör vara placerat hos och i huvudsak bemannas av den ledande tillsynsmyndigheten.
- d) Kollegiernas medlemmar och alla berörda tillsynsmyndigheter bör inom EU samla in, utbyta och ge varandra tillgång till relevant information och ordna med ett så stort informationsutbyte med tredjeländers tillsynsmyndigheter som möjligt.
- e) Kollegierna bör fatta beslut och använda omröstning med kvalificerad majoritet utifrån principer och mål som garanterar konsekvens, rättvis och tillbörlig behandling och lika spelregler.

Torsdag 9 oktober 2008

3.2 Strukturering av EU:s tillsyn – nivå 3-kommittéerna

- a) Senast den 31 december 2008 bör det ha införts en förordning om att stärka och tydliggöra nivå 3-kommittéernas ställning och behörighet. Kommittéerna bör få rättslig ställning som motsvarar deras skyldigheter och ska samordna och rationalisera de olika tillsynsorganens åtgärder på olika områden, förstärka deras uppgifter och se till att de har tillräckligt med personal och resurser.
- b) Utöver rådgivningsfunktionen bör nivå 3-kommittéerna utrustade med rätt verktyg och resurser, aktivt främja en enhetlig tillsyn och att det finns enhetliga regler för genomförande och kontroll av EU-lagstiftning. Nationella tillsynsmyndigheter bör bidra till utförandet av nivå 3-kommittéernas uppgifter och beslut. Denna funktion bör också medtas i de nationella tillsynsmyndigheternas mandat och dessa mandat ska ändras så att de liknar varandra mer.
- c) Nivå 3-kommittéerna bör presentera en årlig arbetsplan. Parlamentet, rådet och kommissionen ska godkänna kommittéernas årliga arbetsplaner och rapporter.
- d) Beslut kan fattas på basis av rättvisa och tillbörliga kvalificerade majoritetssystem, som beaktar den finansiella sektorns relativa storlek och varje medlemsstats BNP samt den finansiella sektorns systembelastning för medlemsstaten. Ett sådant förfarande bör utarbetas både för beslut gällande frågor om enhetlig tillsyn och för råd till kommissionen om lagstiftning och genomförandebestämmelser.
- e) Nivå 3-kommittéerna bör
 - i) utveckla förfaringsätt för tillhandahållande av uppgifter vid gränsöverskridande situationer,
 - ii) utfärda rekommendationer i fråga om problem rörande särskilda makrotillsynsmetoder,
 - iii) utfärda riktlinjer för att garantera koherens och koordinera kollegiernas tillsynsmetoder,
 - iv) utarbeta förfaranden för att medla i konflikter som kan uppstå mellan ledamöter i ett kollegium,
 - v) utforma gemensamma redovisningsstandarder och krav på uppgiftsinlämning för koncerner, helst enligt internationellt standardiserade rapporteringsformat så som Extensible Business Reporting Language,
 - vi) företräda EU inom internationella tillsynsmyndigheter såsom Internationella organisationen av institutioner för reglering av värdepappersmarknader,
 - vii) inrätta en panel för kontrollförfarandet en gång per år för vart och ett av kollegierna för att garantera enhetlighet i kollegieförfarandena. Denna kontrollpanel ska inrättas som en gemensam grupp bestående av tillsynsmyndigheterna och ECB:s tillsynskommitté, den senare ska tillföra ett makroprudentiellt perspektiv vilket är mycket viktigt för att garantera nära samarbete mellan tillsynsmyndigheterna och centralbanken och för att effektivt klara av krissituationer.
- f) Ordförandena för nivå 3-kommittéerna bör träffas regelbundet för att öka det sektoröverskridande samarbetet och samordningen mellan de tre kommittéerna. När så är möjligt bör förlikning användas för att lösa tvister i första instans, och de tvistande parterna komma överens om förlikningsman/förlikningsmän. Om detta inte lyckas bör en grupp, bestående av ordförandena för nivå-3 kommittéerna tillsammans med en oberoende ordförande och vice ordförande, ges rättsliga befogenheter att medla och, när så är lämpligt, ingripa för att lösa konflikter mellan tillsynsmyndigheter inom strukturen av kollegier och sektorsvisa nivå 3-kommittéer. Ordföranden och vice ordföranden för denna samordningsgrupp för nivå 3-kommittéerna bör nomineras av kommissionen och godkännas av parlamentet för ett femårsmandat.
- g) Tillsammans bör denna grupp
 - i) ansvara för samordningen mellan nivå 3-kommittéerna,
 - ii) tillhandahålla uppgifter och statistik,

Torsdag 9 oktober 2008

- iii) samarbeta med ECB:s tillsynskommitté och ECB för att samordna frågor rörande finansiell stabilitet,
 - iv) vid behov upprätta tillbörliga regler för hantering av konflikter som kan uppstå mellan nationella och/eller sektorvisa tillsynsmyndigheter som ingår i kollegier, eller mellan nivå 3-kommittéer,
 - v) främja en europeisk tillsynskultur inför framtiden som är stabil och hållbar och tillhandhåller en bättre sektoröverskridande och gränsöverskridande integration och samordning.
- h) De bör utarbeta en tillsynsstruktur som är stabil och hållbar och tillhandahåller bättre sektoröverskridande och gränsöverskridande integration och samordning.

3.3 EU:s tillsynsåtgärder för finansiell stabilitet

- a) Senast den 31 december 2008 bör det ha lagts fram ett förslag om upprättande av tillsynsåtgärder för finansiell stabilitet på EU-nivå. Dessa åtgärder bör garantera en effektiv insamling och analys av mikro- och makroprudentiell information för snabb identifikation av potentiella risker mot den finansiella stabiliteten. Dessa åtgärder bör även göra det möjligt för tillsynsmyndigheter och centralbanker i EU att reagera direkt och ta fram en insatsstyrka för snabba ingripande i krissituationer som medför systempåverkan för EU.
- b) Tillsynsåtgärderna bör och främst ha som målsättning att stärka de horisontella länkarna mellan den makroekonomiska och den monetära politiken och tillsynen av finansmarknaden. Det är i detta avseende nödvändigt att stärka Europeiska centralbankens roll. Samarbete och utbyte av information mellan nivå 3-kommittéerna och Europeiska centralbankssystemet, bör utvecklas.
- c) Policyorganet bör bl. a. ha som särskilda uppgifter
 - i) att inrätta ett ordentligt tillsynssystem för insamling och utbyte av uppgifter,
 - ii) att analysera och behandla dessa uppgifter,
 - iii) att utveckla rutiner för tillhandahållande och insamling av konfidentiella uppgifter,
 - iv) att ge tidiga varningssignaler om krafter som kan äventyra de finansiella systemens stabilitet,
 - v) att inrätta en mekanism för snabba ingripanden om den finansiella stabiliteten skulle vara hotad,
 - vi) att företräda EU inom internationella tillsynsorgan, såsom forumet för finansiell stabilitet, och att fastställa en motpart för EU i andra delar av världen.

Tillsammans för hälsa: Strategi för EU: 2008–2013

P6_TA(2008)0477

Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2008 om "Tillsammans för hälsa: Strategi för EU 2008–2013" (2008/2115(INI))

(2010/C 9 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av artikel 152 och artiklarna 163–173 i EG-fördraget,
- med beaktande av kommissionens vitbok av den 23 oktober 2007 "Tillsammans för hälsa: Strategi för EU: 2008–2013" (KOM(2007)0630),

Torsdag 9 oktober 2008

- med beaktande av rådets slutsatser av den 5–6 december 2007 om vitboken ”Tillsammans för hälsa: Strategi för EU 2008–2013”,
- med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 9 april 2008 om vitboken ”Tillsammans för hälsa: Strategi för EU: 2008–2013” ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut 1350/2007/EG av den 23 oktober 2007 om inrättande av ett andra gemenskapsprogram för åtgärder på hälsoområdet (2008–2013) ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 1–2 juni 2006 om gemensamma värderingar i Europeiska unionens hälso- och sjukvårdssystem ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2004/513/EG av den 2 juni 2004 om ingående av WHO:s ramkonvention om tobakskontroll ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 1–2 juni 2006 om kvinnors hälsa ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens vitbok av den 30 maj 2007 om ”En EU-strategi för hälsofrågor som rör kost, övervikt och fetma” (KOM(2007)0279),
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2006 om skydd för anställda inom hälsovårdssektorn i Europa mot infektioner som överförs via blodet till följd av skador orsakade av sprutor ⁽⁷⁾,
- med beaktande av WHO:s riktlinjer i ramstrategin ”Hälsa för alla under 2000-talet”,
- med beaktande av sin resolution av den 22 april 2008 om organdonation och transplantation: politiska insatser på EU-nivå ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 april 2008 om kampen mot cancer i den utvidgade Europeiska unionen ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2008 om gemenskapens arbetsmiljöstrategi 2007–2012 ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 juli 2007 om åtgärder mot hjärt- och kärlsjukdomar ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 september 2006 om förbättring av befolkningens psykiska hälsa – mot en strategi för psykisk hälsa i Europeiska unionen ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 172, 5.7.2008, s. 41.

⁽²⁾ EUT L 301, 20.11.2007, s. 3.

⁽³⁾ EUT C 146, 22.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 213, 15.6.2004, s. 8.

⁽⁵⁾ EUT C 146, 22.6.2006, s. 4.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 (EUT L 412, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ EUT C 303 E, 13.12.2006, s. 754.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0130.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0121.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0009.

⁽¹¹⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 561.

⁽¹²⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 148.

Torsdag 9 oktober 2008

- med beaktande av sin resolution av den 23 februari 2005 om den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004–2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin förklaring av den 27 april 2006 om diabetes ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0350/2008), och av följande skäl:
 - A. Hälsa är något av det viktigaste som finns. Vårt mål är hälsa för alla och vi måste garantera en hög hälsonivå.
 - B. I artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna förbjuds all diskriminering på grund av bland annat kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung och i artikel 35 anges att var och en har rätt till tillgång till förebyggande hälsovård och till medicinsk vård samt att en hög hälso-skydds nivå för människor ska säkerställas.
 - C. Den positiva konsekvensen av hälsoutvecklingen är att allt fler lever allt längre.
 - D. Ett ökat antal fall av cancer, diabetes, hjärt- och kärlsjukdomar, reumatiska sjukdomar, psykiska sjukdomar, övervikt och fetma, felaktig kost och näringsbrist samt hiv/aids, såväl som dålig miljö, återkomsten av vissa sjukdomar som förknippas med växande sociala klyftor och nya utmaningar, utgör ett allt större hälsohot i och utanför EU. Det leder till ett ökat behov av formella och informella vårdtjänster och rehabilitering efter sjukdom.
 - E. Nya hälsohot med gränsöverskridande dimensioner, som pandemier, och nya mönster för smittsamma sjukdomar, tropiska sjukdomar och bioterrorism, klimatförändringens och globaliseringens konsekvenser, framför allt när det gäller vatten- och livsmedelsförsörjningen, ökad fattigdom och migration, samt gamla hot som miljöförstöring blir allt allvarigare.
 - F. Hälsa- och sjukvårdssystemen är en viktig beståndsdel i den europeiska sociala modellen, och sociala tjänster och vårdtjänster av allmänt intresse har ett allmännyttigt uppdrag och bidrar på så sätt i hög grad till social rättvisa och social sammanhållning.
 - G. När befolkningen åldras förändras sjukdomsmönstren och behovet av formella och informella vårdtjänster ökar, samtidigt som sjukvårdssystemets hållbarhet ställs på prov. Särskild uppmärksamhet bör därför ägnas åt att få såväl den offentliga som den privata sektorn att stödja forskning och innovation. Det krävs även kraftfulla strategier för att stödja livets första stadier, särskilt i vissa medlemsstater.
 - H. Det finns stora klyftor inom hälso- och sjukvården både mellan och inom medlemsstaterna.
 - I. Medborgarna väntar sig i allt högre grad ett gemensamt och effektivt agerande i hälsofrågor.
 - J. Samtidigt måste man under strikt iakttagande av subsidiaritetsprincipen respektera medlemsstaternas behörighet på hälsoområdet och deras frihet att avgöra vilken typ av hälso- och sjukvård som de anser lämplig. Detta inkluderar respekt för olika förvaltningssystem och för de olika strategier som medlemsstaterna har valt för att integrera tillhandahållandet av offentliga och privata hälso- och sjukvårdstjänster.
 - K. Vid etiska problem är det fortfarande medlemsstaterna som har behörighet att avgöra vilka tjänster som ska ingå i hälso- och sjukvården.

⁽¹⁾ EUT C 304 E, 1.12.2005, s. 264.

⁽²⁾ EUT C 296 E, 6.12.2006, s. 273.

Torsdag 9 oktober 2008

- L. Arbetsmiljö är ett hälsoområde där EU har tydlig behörighet att agera.
- M. Det finns områden där medlemsstaterna inte kan agera effektivt på egen hand, och EU har tagit ställning för en gemensam hälsopolitik som kan skapa mervärde (t. ex. utbyte av information och god praxis).
- N. Att investera i hälsa är nödvändigt för människors utveckling och har en indirekt inverkan på ekonomins olika sektorer.
- O. Det är oklart hur många olika arbetsflöden och arbetsprogram som finns på hälsoområdet.
- P. Det finns fortfarande outforskade möjligheter inom förebyggande av sjukdomar.
- Q. I takt med att antibiotikaresistensen ökar blir antibiotika allt mindre användbart. Resistensnivåerna varierar i EU beroende på olika attityder till användningen och kontrollen av antibiotika (det förbrukas tre till fyra gånger så mycket antibiotika i vissa medlemsstater som i andra). Antibiotikaresistens är ett europeiskt problem där ett ökat resande, inklusive turism, ökar risken för spridning av resistenta bakterier. Olämplig användning av antibiotika bör därför övervakas och en försiktig användning uppmuntras. Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) är det organ som är bäst lämpat för att samordna dessa åtgärder.
- R. Fyrtio procent av hälso- och sjukvårdsutgifterna har samband med en ohälsosam livsstil (alkohol, tobak, inaktivitet och dålig kost).
- S. Effektivt främjande av hälsa och säkerhet på arbetet kan förebygga industriolyckor, begränsa uppkomsten av yrkessjukdomar och minska antalet personer med arbetsrelaterade permanenta funktionshinder.
- T. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG av den 29 april 2004 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet ⁽¹⁾ ger inte EU-medborgarna tillräckligt skydd mot exponering för reproduktionstoxiska ämnen i arbetet.
- U. Näringsbrist drabbar ett stort antal EU-medborgare, bland dem ungefär 40 procent av sjukhuspatienterna och 40–80 procent av boende på ålderdomshem, och kostar EU:s hälso- och sjukvårdssystem ungefär lika mycket som fetma och övervikt.
- V. Hälsa påverkas inte bara av alkohol, tobak, inaktivitet, kost och liknande externa faktorer. Mer uppmärksamhet bör därför ägnas åt många sjukdomars psykosomatiska aspekt och de bakomliggande orsakerna till att ett ökat antal personer drabbas av depression och andra psykiska störningar.
- W. Medlemsstaterna bör ytterligare främja hjälp till människor som drabbas av kroniska sjukdomar eller funktionshinder så att de i så stor utsträckning som möjligt kan integreras i samhället.
- X. Den ökade efterfrågan i många medlemsstater på tjänster inom hälso- och sjukvårdssektorn skapar ett akut behov av aktiva åtgärder för att rekrytera och behålla yrkeskunnig hälso- och sjukvårdspersonal och att tillhandahålla tjänster för att stödja släktingar och vänner som vårdar anhöriga utan ersättning.
- Y. Inom EU:s hälsostراتيجية bör mer uppmärksamhet ägnas åt långsiktig vård med användning av ny teknik, vård av personer som lider av kroniska sjukdomar, tillhandahållande av hälso- och sjukvård i hemmet för äldre och för människor med fysiska och psykiska funktionshinder och tjänster för de personer som vårdar dem, och i detta sammanhang bör synergier mellan hälso- och sjukvårdstjänster och sociala tjänster eftersträvas.

⁽¹⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 50. Rättad version i EUT L 229, 29.6.2004, s. 23.

Torsdag 9 oktober 2008

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens vitbok om en EU-strategi för hälsa 2008–2013 och stöder de värderingar, principer, strategiska mål och specifika åtgärder som anges i den.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över befintligt arbete på hälsoområdet för att avgöra vilka arbetsflöden som ger ett mervärde för EU och medlemsstaterna. Som en del av detta arbete bör kommissionen dessutom avgöra vilka arbetsmetoder och vilken praxis som tillför ett mervärde till medlemsstaternas arbete på hälsoområdet och vilka som behöver samordnas bättre.
3. Europaparlamentet anser att det på grund av de nya hälsohoten finns ett behov av att hantera hälsa som en politisk nyckelfråga i Lissabonstrategin. Det inbegriper behovet av att ge medborgarna tillgång till en god hälso- och sjukvård av högsta möjliga kvalitet så att man kan garantera en frisk och konkurrenskraftig arbetskraft.
4. Europaparlamentet beklagar att man i vitboken inte fastställer specifika kvantifierbara och mätbara mål vars uppfyllande skulle kunna ge konkreta resultat, och rekommenderar att sådana mål antas.
5. Europaparlamentet understryker att hälso- och sjukvården behöver stöd från effektiva strategier på alla områden och alla nivåer i medlemsstaterna och EU ("integrera hälsa i all politik") samt på global nivå.
6. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att man erkänner mäns och kvinnors rätt till att i större utsträckning få vara delaktiga i frågor som rör deras hälsa och den vård de bör få, samt barns rätt till ett obegränsat hälsoskydd enligt de allmänna principerna om universalitet, jämlikhet och solidaritet.
7. Europaparlamentet konstaterar att enligt WHO blir kroniska sjukdomar och särskilt slaganfall och hjärtsjukdomar allt vanligare i jämförelse med infektionssjukdomar.
8. Som en del av insatserna för att förebygga sjukdomar rekommenderar Europaparlamentet ett allmänt bruk av hälsokonsekvensbedömningar, eftersom man kan mäta konsekvenserna för människors hälsa av beslut från beslutande organ på olika nivåer, såsom lokala och regionala myndigheter och nationella parlament.
9. Europaparlamentet betonar att åtgärdsplanerna framför allt bör inriktas på att få bukt med orsakerna till vissa sjukdomar och behovet av att begränsa och förhindra epidemier och pandemier. Särskilda strategier bör utarbetas för könsspecifika hälsoproblem, till exempel prostatacancer hos män och livmodercancer hos kvinnor.
10. Europaparlamentet rekommenderar att ECDC:s mandat utvidgas till att även omfatta icke smittsamma sjukdomar.
11. Europaparlamentet föreslår att kommissionen sätter som prioriterat mål att minska de ojämlikheter i hälsa mellan och inom medlemsstaterna som går att undvika, liksom mellan olika sociala grupper och befolkningsgrupper, inklusive män och de som lider av psykisk ohälsa. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att fullt ut genomföra gemenskapslagstiftning som insynsdirektivet⁽¹⁾.
12. Europaparlamentet understryker att åtgärder för att minska ojämlikheter i hälsa bör omfatta riktade hälsofrämjande åtgärder, information till allmänheten och förebyggande insatser.
13. Europaparlamentet anser att man i betydligt högre grad bör satsa på sjukdomsförebyggande insatser och vaccinationsprogram, där effektiva produkter finns. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att utarbeta en ambitiös plan för förebyggande åtgärder för hela femårsperioden. Hälsorelaterade utgifter, i synnerhet utgifter för förebyggande och tidig diagnos av sjukdomar, är inte bara en kostnad utan också en investering som skulle kunna mätas i form av antalet hälsosamma levnadsår som en strukturindikator för Lissabonstrategin.
14. Hälsa är ett tillstånd av fullständigt fysiskt, mentalt och socialt välbefinnande och inte endast avsaknad av sjukdomar eller funktionshinder.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/105/EEG av en 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen(EGT L 40, 11.2.1989, s. 8).

Torsdag 9 oktober 2008

15. Europaparlamentet betonar att tillgången till tillförlitlig, oberoende och jämförbar information om hälsosamt beteende, sjukdomar och behandlingsalternativ är en förutsättning för en effektiv strategi för att förebygga sjukdomar.
16. Europaparlamentet betonar att strävan efter att förebygga sjukdomar inte får leda till ett samhällsklimat där man hindrar barn med kroniska sjukdomar eller funktionshinder från att födas. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja konkret stöd till föräldrar till barn med kroniska sjukdomar eller funktionshinder.
17. För att främja investeringar i hälsa betonar Europaparlamentet dessutom att det är viktigt att mäta hur effektiva investeringarna hittills har varit och offentliggöra resultaten.
18. Europaparlamentet betonar vikten av att genomföra välorganiserade, heltäckande och effektiva screeningprogram för att göra det lättare att tidigt upptäcka och behandla sjukdomar och därigenom minska dödlighet och sjuklighet knutna till dessa.
19. Europaparlamentet anser att medborgarnas rätt till hälso- och sjukvård och deras ansvar för den egna hälsan bör vara grundläggande i ett EU där höga normer för hälsa och livsmedelssäkerhet gäller under hela människans livstid. Parlamentet efterlyser ökade investeringar i forskning om bättre hälsokunskap för att ringa in de lämpligaste strategierna för att ta itu med frågan inom olika befolkningsgrupper, och uppmanar alla samhällsgrupper att välja en hälsosam livsstil.
20. Europaparlamentet betonar att begreppet "en hälsosam livsstil" (dvs. hälsosam kost, drogfrihet och tillräckligt med fysisk aktivitet) behöver kompletteras med en psykosocial dimension (dvs. en balanserad syn på arbete och familj). En hälsosam livsstil innebär god psykisk och fysisk hälsa, och dessa är även viktiga faktorer för en konkurrenskraftig ekonomi.
21. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen ska ägna särskild uppmärksamhet åt frågan om hållbara hälsosystem och, i detta sammanhang, även läkemedelsindustrins roll och ansvar.
22. Europaparlamentet välkomnar kommissionens föresats att definiera grundläggande hälsovärden och skapa ett system med hälsoindikatorer (på nationell och lägre nivå) samt att främja program för bättre hälsokunskap och program för att förebygga hälsoproblem.
23. Europaparlamentet betonar att förbudet mot att låta människokroppen och dess delar i sig utgöra en källa till ekonomisk vinning, i enlighet med artikel 3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, bör betraktas som en vägledande princip på hälsoområdet, särskilt på cell-, vävnads- och organdonationsområdet samt transplantationsområdet.
24. Europaparlamentet ser positivt på att kommissionen, enligt mottot "hälsa för alla", vill främja hälsa och förebygga sjukdomar i alla åldersgrupper och understryker behovet av att lyfta fram viktiga hälso-relaterade frågor, såsom kost, fetma, näringsbrist, fysisk aktivitet, bruk av alkohol, narkotika och tobak samt luftföroreningar och andra miljörisker, både på arbetsplatsen och i hemmet, liksom att under beaktande av jämställdhetsprincipen stödja ett sunt åldrande och minska bördan av kroniska sjukdomar.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inta en mer holistisk syn på näring och vid sidan om fetma göra näringsbrist till en central prioritering på hälsoområdet och att där det är möjligt införliva denna prioritering i gemenskapsfinansierade forsknings-, utbildnings- och hälsobefrämjande initiativ och partnerskap på EU-nivå.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inom ramen för EU:s hälsostrategi sträva efter att utforma riktlinjer för en gemensam definition av funktionshinder, som även kan omfatta personer med kroniska sjukdomar eller cancer. Under tiden uppmanas de medlemsstater som ännu inte har gjort detta att agera så snabbt som möjligt för att inkludera dessa personer i sina nationella definitioner av funktionshinder.
27. Europaparlamentet begär dessutom att man ska prioritera att personer med funktionshinder får lika tillgång till hälso- och sjukvård och att det beviljas anslag som speglar denna inriktning.

Torsdag 9 oktober 2008

28. Europaparlamentet kräver effektiva åtgärder för att bekämpa antibiotikaresistens, däribland åtgärder som genast gör all antibiotika receptbelagd, riktlinjer för att minska förskrivningen av antibiotika för att begränsa den till fall där den verkligen behövs, insatser för att förbättra markörtester för att uppmuntra en mer försiktig användning av antibiotika samt vid behov hygienföreskrifter. Parlamentet begär att särskild uppmärksamhet ska ägnas åt MSRA-bakterien och påpekar att ECDC bör följa upp och utvärdera tillämpningen av riktlinjer och koder.

29. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionen och medlemsstaterna på behovet av att stödja forskning och främja förebyggande åtgärder, tidig diagnostik och lämplig behandling av kroniska sjukdomar så att de personer som lider av dessa sjukdomar garanteras välbefinnande och livskvalitet.

30. Europaparlamentet understryker dessutom den viktiga roll som anhängvårdare spelar när det gäller att tillhandahålla vårdtjänster och begär därför att uppmärksamhet ska ägnas åt strategier som stöder anhängvårdare och skyddar deras hälsa och hälsan hos dem som de vårdar.

31. Europaparlamentet konstaterar att informationsutbytet mellan medlemsstaterna och mellan deras respektive tillsynsorgan för sjukvårdspersonal är avgörande för att underlätta sjukvårdspersonalens rörlighet och garantera patientsäkerheten inom EU.

32. Europaparlamentet anser att utbytet av bästa praxis måste bli effektivare inom ramen för hälsostrategin på EU-nivå, särskilt i samband med screeningprogram och diagnos och behandling av svåra sjukdomar såsom cancer.

33. Europaparlamentet anser att EU bör vidta ytterligare åtgärder för att skydda sjukvårdspersonal från olyckor eller skador i arbetet, där det finns ett vetenskapligt eller medicinskt grundat behov.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta med reproduktionstoxiska ämnen i sitt kommande förslag till ändring av direktiv 2004/37/EG.

35. Europaparlamentet ställer sig bakom de åtgärder som efterlyses i parlamentets ovannämnda resolution av den 15 januari 2008 och uppmanar kommissionen att respektera parlamentets ståndpunkt och vidta de åtgärder som efterlyses samt lägga fram de initiativ som behövs. Dessa bör omfatta följande:

- Fastställande av mål för att minska arbetsrelaterade sjukdomar.
- Ett förslag till direktiv om muskel- och skelettsjukdomar.
- Ett förslag till ändring av direktiv 2004/37/EG.
- Åtgärder för att lösa det ökande problemet med våld från tredje part.

36. Europaparlamentet beklagar att kommissionen trots parlamentets upprepade och specifika krav fortfarande inte har lagt fram något förslag till ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/54/EG av den 18 september 2000 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agens i arbetet ⁽¹⁾ för att hantera de allvarliga risker som hälso- och sjukvårdspersonal utsätts för genom sitt arbete med sprutor och annan vass sjukvårdsutrustning. Parlamentet uppmanar kommissionen att påskynda slutförandet av konsekvensbedömningen via anbudet (2007/S 139-171103) och begär att ett lämpligt förslag till ändring ska antas i god tid före den nuvarande valperiodens slut, i linje med ovan nämnda resolution av den 6 juli 2006.

37. Europaparlamentet anser att dålig tillämpning av gemenskapens miljölagstiftning också får negativa konsekvenser för EU-medborgarnas hälsa.

38. Europaparlamentet betonar att EU-medborgarna i vissa situationer löper risk att utsättas för hälsoproblem som luftföroreningar, som utgör ett allvarligt hälsohot eftersom de påverkar barns normala utveckling och sänker den förväntade livslängden i EU ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT L 262, 17.10.2000, s. 21.

⁽²⁾ Se Europeiska miljöbyråns rapport Miljön i Europa – en fjärde utvärdering (10 oktober 2007).

Torsdag 9 oktober 2008

39. Europaparlamentet anser att åtgärder för att främja en hälsosam livsstil i familjer och skolor, på sjukhus, vårdhem, arbetsplatser och platser där man tillbringar sin fritid är oundgängliga för att förebyggandet av sjukdomar ska lyckas och för en god psykisk hälsa. Familjen har stor betydelse för att skapa en hälsosam livsstil, som man ofta håller fast vid längre fram i livet.
40. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionen och medlemsstaterna på artikel 3 i FN:s konvention om barnets rättigheter, som uppmanar lagstiftande organ att prioritera barns intressen bland annat genom att anta nödvändiga bestämmelser för moderskaps- och föräldraledighet, hälsoskydd och tillgång till mödravård och i detta sammanhang särskilt beakta vikten av föräldrarnas närvaro och tillgivenhet samt amningens betydelse för barns psykiska och fysiska utveckling.
41. Europaparlamentet betonar nödvändigheten av att förbättra hälso- och sjukvården samt informationen till gravida och ammande kvinnor vad gäller riskerna med alkohol-, narkotika- och tobakskonsumtion under graviditet och amning.
42. Europaparlamentet understryker behovet av att öka allmänhetens medvetenhet i fråga om reproduktiv och sexuell hälsa för att kunna förebygga oönskade graviditeter och spridningen av sexuellt överförbara sjukdomar samt minska de sociala problem och hälsoproblem som beror på infertilitet.
43. Europaparlamentet stöder åtgärder mot vissa typer av sjukdomar och anser att man för effektivitetens skull måste hitta lämpliga arbetsmetoder och strukturer för att förbättra det interinstitutionella samarbetet.
44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att beakta hur en integrerad social- och hälsopolitik (sambandsrelevanta vårdtjänster) skulle kunna bidra till en modern metod för att främja och skydda hälsan, framför allt för de mest utsatta befolkningsgrupperna som småbarn och dem som inte är självförsörjande.
45. Europaparlamentet anser att EU i allt högre utsträckning bör inrikta sina forskningsprograminsatser på viktiga men ofta bortglömda patientgrupper, exempelvis personer med psykisk ohälsa och män.
46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inom ramen för EU:s hälsostrategi ytterligare utforska synergier mellan vetenskaplig och teknisk forskning, särskilt när det gäller nya former av forskning inom för närvarande underfinansierade medicinska områden å ena sidan, och utvecklingen av nya medicinska sektorer och terapier å andra sidan. Målet är att ge alla tillgång till dessa terapier, eftersom de kan ha en mycket positiv inverkan på EU-medborgarnas hälsotillstånd och öka effektiviteten i systemet.
47. Europaparlamentet välkomnar den syn som kommissionen ger uttryck för i syfte att på ett effektivt sätt bekämpa förfälskning av läkemedel och uppmanar kommissionen att främja utarbetandet av en internationell konvention i denna fråga eller att foga ett tilläggsprotokoll till FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (Palermokonventionen) som bilaga.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att investera i inrättandet av kompetenscentrum för varje viktig sjukdomsgrupp. Dessa bör fungera som referenspunkter och informationscentraler och ge vägledning till patienter och deras familjer, läkare, hälso- och sjukvårdspersonal, näringslivet med flera.
49. Europaparlamentet påpekar att regionala och lokala hälso- och sjukvårdsmyndigheter i många medlemsstater ofta har ansvar för planeringen, förvaltningen, driften och utvecklingen av hälsosektorn och ofta även har det ekonomiska ansvaret för sektorn, har en djupgående kunskap om och förståelse av hälsosektorn och är viktiga partner vid utformningen och genomförandet av hälsopolitiken.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta hänsyn till den erkänt positiva effekt som termiska bad har på tillfrisknandet och för att bevara människors hälsa.
51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja utvecklingen av e-hälsa, ny hälso- och sjukvårdsteknik och användardriven innovation för medicinsk utrustning.

Torsdag 9 oktober 2008

52. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att inrätta en modell för strukturerat samarbete på EU-nivå och införa ett närmare samarbete med aktörerna, med deltagande från det civila samhället, och understryker behovet av att inkludera arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer i partnerskap.

53. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillsammans med regionala och lokala myndigheter använda samarbetsmekanismen för att förbättra utbytet av bästa praxis. Parlamentet uppmanar kommissionen att vara proaktiv och utarbeta riktlinjer och rekommendationer som bygger på sådan god praxis.

54. Europaparlamentet håller med om att åtgärderna inom ramen för EU:s hälsostrategi måste stödjas genom befintliga finansieringsinstrument fram till slutet av den nuvarande budgetramen (2007–2013) utan andra budgetkonsekvenser.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ålägga medlemsstaterna att i sina nationella hälsostrategier inkludera prioriteringar som ska uppfyllas i andra projekt och inte bara inom offentlig hälso- och sjukvård.

56. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdag 9 oktober 2008

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

Samarbete för kommunikation om Europa

P6_TA(2008)0463

**Europaparlamentets beslut av den 9 oktober 2008 om godkännande av den gemensamma
förklaringen om samarbete för kommunikation om Europa (2007/2222(ACI))**

(2010/C 9 E/11)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av artikel 255 i arbetsordningen,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2002 om meddelandet från kommissionen om en ny ram för samarbetet inom informations- och kommunikationspolitiken i Europeiska unionen ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 april 2003 om en informations- och kommunikationsstrategi för Europeiska unionen ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2005 A om genomförandet av Europeiska unionens informations- och kommunikationsstrategi ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 november 2006 om vitboken om EU:s kommunikationspolitik ⁽⁴⁾,
- med beaktande av ordförandekonferensens beslut av den 25 september 2008,
- med beaktande av den föreslagna gemensamma förklaringen om samarbete för kommunikation om Europa,
- med beaktande av artiklarna 120.1 och 43.1 i sin arbetsordning,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A6-0372/2008), och av följande skäl:
 - A. Kommunikation är ett viktigt inslag både i en representativ demokrati och i en deltagandedemokrati.
 - B. En av styrkorna i EU:s demokratiska inslag står i samband med de kommunikationsstrukturer på EU-nivå som sammanlänkar institutionerna med medborgarna.

⁽¹⁾ EUT C 47 E, 27.2.2003, s. 400.⁽²⁾ EUT C 64 E, 12.3.2004, s. 591.⁽³⁾ 3 EUT C 92 E, 20.4.2006, s. 403.⁽⁴⁾ EUT C 314 E, 21.12.2006, s. 369.

Torsdag 9 oktober 2008

- C. Erfarenheten från tidigare Europaval och folkomröstningar ger vid handen att personer som är insatta i och intresserar sig för EU-frågor är mer benägna att delta, medan personer som är mindre informerade är mindre benägna att delta. Detta har bekräftats på nytt genom de undersökningar som gjorts efter Irlands folkomröstning.
- D. Kommunikation om Europa förutsätter ett politiskt åtagande från EU:s institutioner och medlemsstater på alla nivåer.
1. Europaparlamentet godkänner den bifogade gemensamma förklaringen om samarbete för kommunikation om Europa, och beslutar att bifoga förklaringen till sin arbetsordning. Parlamentet begär att förklaringen offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut och bilagan till detta till rådet och kommissionen.

BILAGA

SAMARBETE FÖR KOMMUNIKATION OM EUROPA

Mål och principer

1. Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen fäster största vikt vid förbättrad kommunikation i EU-frågor, så att medborgarna i Europeiska unionen kan utöva sin rätt att delta i unionens demokratiska liv, där besluten fattas så öppet som möjligt och så nära medborgarna som möjligt, varvid principerna om mångfald, delaktighet, öppenhet och insyn bör iakttas.
2. De tre institutionerna vill bidra till en samsyn om EU:s övergripande kommunikationsprioriteringar, främja mervärdet av ett gemensamt tillvägagångssätt för kommunikation i europeiska frågor, underlätta utbyte av information och bästa praxis, utveckla samverkansfördelar mellan institutionerna i kommunikation med anknytning till dessa prioriteringar samt vid behov underlätta samarbete mellan EU-institutionerna och medlemsstaterna.
3. De tre institutionerna är medvetna om att kommunikationen om Europeiska unionen kräver ett politiskt åtagande från EU-institutionernas och medlemsstaternas sida och att medlemsstaterna har ansvar för att kommunicera med sina medborgare om EU.
4. De tre institutionerna anser att verksamhet för information och kommunikation om europeiska frågor bör ge alla tillgång till rättvis och olikartad information om EU och göra det möjligt för medborgarna att utöva sin rätt att uttrycka sina åsikter och aktivt delta i den offentliga debatten i EU-frågor.
5. De tre institutionerna främjar respekten för flerspråkighet och kulturell mångfald, när de genomför sina informations- och kommunikationsinsatser.
6. De tre institutionerna är fast beslutna att uppnå dessa mål. De uppmanar EU:s övriga institutioner och organ att stödja deras insatser och att, om de så önskar, bidra till denna strategi.

En partnerskapsstrategi

7. De tre institutionerna inser vikten av att ta itu med den utmaning som frågan om kommunikation om EU-frågor innebär i partnerskap mellan medlemsstaterna och EU-institutionerna, så att man får effektiv kommunikation med – och når ut med objektiv information till – bredast möjliga publik på lämplig nivå.

De vill utveckla samverkansfördelar med nationella, regionala och lokala myndigheter samt med företrädare för det civila samhället.

De skulle därför vilja främja en pragmatisk partnerskapsstrategi.

Torsdag 9 oktober 2008

8. De erinrar samtidigt om den centrala roll som den interinstitutionella gruppen för information (IGI) har, eftersom den utgör ett ramverk på hög nivå när institutionerna ska stimulera den politiska debatten om informations- och kommunikationsverksamhet med EU-anknytning för att främja samverkan och komplementaritet. IGI, där ordförandeskapet delas mellan företrädare för Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen och där Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén deltar som observatörer, sammanträder i princip två gånger om året.

Ett ramverk för samarbetet

De tre institutionerna avser att samarbeta på följande sätt:

9. Samtidigt som varje enskild EU-institution och medlemsstat har ansvar för sina egna kommunikationsstrategier och prioriteringar, kommer de tre institutionerna att inom ramen för IGI årligen fastställa ett begränsat antal gemensamma kommunikationsprioriteringar.

10. Prioriteringarna kommer att grundas på de kommunikationsprioriteringar som fastställts av EU:s institutioner och organ efter interna överläggningar och där så är lämpligt komplettera medlemsstaternas strategiska upplägg och insatser, med hänsyn till medborgarnas förväntningar.

11. De tre institutionerna och medlemsstaterna kommer att verka för att främja lämpligt stöd till kommunikation inom de fastställda prioriteringarna.

12. De myndigheter i medlemsstaterna och de avdelningar inom EU:s institutioner som ansvarar för kommunikationen bör stå i kontakt med varandra för att framgångsrikt kunna genomföra de gemensamma kommunikationsprioriteringarna samt övrig verksamhet med anknytning till kommunikationen i EU-frågor, som vid behov ska bygga på lämpliga administrativa arrangemang.

13. Institutionerna och medlemsstaterna uppmanas att utbyta information om annan kommunikationsverksamhet med EU-anknytning, särskilt om den sektoriella kommunikationsverksamhet som planeras av institutionerna och organen, när denna leder till informationskampanjer i medlemsstaterna.

14. Kommissionen uppmanas att i början av varje år rapportera till de övriga EU-institutionerna om huvudinsatserna i genomförandet av de gemensamma kommunikationsprioriteringarna från det föregående året.

15. Detta politiska uttalande undertecknades den [datum].

Parlamentets användning av unionens symboler (ny artikel 202a)

P6_TA(2008)0472

Europaparlamentets beslut av den 9 oktober 2008 om att i Europaparlamentets arbetsordning införa en ny artikel 202a om parlamentets användning av unionens symboler (2007/2240(REG))

(2010/C 9 E/12)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av sin resolution av den 11 juli 2007 om sammankallandet av regeringskonferensen ⁽¹⁾, särskilt punkt 23,

— med beaktande av talmannens skrivelse av den 12 september 2007,

⁽¹⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 347.

Torsdag 9 oktober 2008

- med beaktande av den betydelse som symboler har för att knyta medborgarna till Europeiska unionen och bygga upp en europeisk identitet som kompletterar medlemsstaternas nationella identiteter,
 - med beaktande av att dessa symboler har använts i över 30 år av alla europeiska institutioner och antogs formellt av Europeiska rådet 1985 ⁽¹⁾.
 - med beaktande av artiklarna 201 och 202 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A6-0347/2008).
1. Europaparlamentet beslutar att införa nedanstående ändring i arbetsordningen.
 2. Europaparlamentet påminner om att ändringen träder i kraft dagen efter det att den antagits.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

NUVARANDE LYDELSE

ÄNDRING

Ändring 1

Europaparlamentets arbetsordning Avdelning XIII – Diverse bestämmelser – artikel 202a (ny)

Artikel 202a

Unionens symboler

1. *Parlamentet ska erkänna och ansluta sig till följande symboler för unionen:*
 - *flaggan, som föreställer en cirkel av tolv gula stjärnor på blå botten,*
 - *hymnen, som grundas på Hymn till glädjen i Ludwig van Beethovens nionde symfoni,*
 - *mottot, som är förenade i mångfalden.*
2. *Parlamentet ska högtidlighålla Europadagen den 9 maj.*
3. *Flaggan ska hissas i alla parlamentets lokaler och vid officiella arrangemang. Flaggan ska användas i parlamentets alla mötesrum.*
4. *Hymnen ska spelas vid varje konstituerande sammanträdes öppnande och vid övriga högtidliga plenarsammanträden, särskilt för att välkomna stats- eller regeringschefer eller för att hälsa nya ledamöter välkomna i samband med utvidgningar.*
5. *Mottot ska återges på parlamentets officiella handlingar.*
6. *Presidiet ska undersöka frågan om annan användning av symbolerna inom parlamentet. Presidiet ska fastställa detaljerade bestämmelser för tillämpningen av denna artikel.*

⁽¹⁾ Europeiska rådet i Milano den 28–29 juni 1985.

Torsdag 9 oktober 2008

III

(Förberedande rättsakter)

EUROPAPARLAMENTET

Protokoll till avtalet EG/Schweiz om fri rörlighet för personer (Bulgariens och Rumäniens deltagande) ***

P6_TA(2008)0464

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 oktober 2008 om förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska gemenskapens och dess medlemsstaters vägnar av ett protokoll till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer angående Republiken Bulgariens och Rumäniens deltagande som avtalsslutande parter till följd av deras anslutning till Europeiska unionen (9116/2008 – C6-0209/2008 – 2008/0080(AVC))

(2010/C 9 E/13)

(Samtyckesförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (9116/2008),
- med beaktande av protokollet till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer angående Bulgariens och Rumäniens deltagande som avtalsslutande parter till följd av deras anslutning till Europeiska unionen (8689/2008),
- med beaktande av protokollet till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer angående Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakien deltagande som avtalsslutande parter till följd av deras anslutning till Europeiska unionen ⁽¹⁾,
- med beaktande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer ⁽²⁾,
- med beaktande av den begäran om samtycke som rådet översänt i enlighet med artikel 300.3, andra stycket jämförd med artikel 300.2 första stycket andra meningen och artikel 310 i EG-fördraget (C6-0209/2008),
- med beaktande av artikel 6.2 i 2005 års anslutningsakt,

⁽¹⁾ EUT L 89, 28.3.2006, s. 30.

⁽²⁾ EGT L 114, 30.4.2002, s. 6.

Torsdag 9 oktober 2008

- med beaktande av artikel 75 och artikel 83.7 i arbetsordningen,
- med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A6-0343/2008), och av följande skäl:
 1. Europaparlamentet ger sitt samtycke till ingående av protokollet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Schweiziska edsförbundet parlamentets ståndpunkt.

Inrättande av Europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) *

P6_TA(2008)0465

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 oktober 2008 om förslaget till rådets beslut ominrättande av Europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) i enlighet med artikel 11 i rambeslut 2008/XX/RIF (KOM(2008)0332 – C6-0216/2008 – 2008/0101(CNS))

(2010/C 9 E/14)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag (KOM(2008)0332),
 - med beaktande av artikel 31 och artikel 34.2 c i EU-fördraget,
 - med beaktande av artikel 39.1 i EU-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0216/2008),
 - med beaktande av artiklarna 93 och 51 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A6-0360/2008).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Kommissionen uppmanas att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra förslaget.
 5. Om detta förslag inte antas före Lissabonfördragets ikraftträdande kommer Europaparlamentet att behandla alla sådana framtida förslag som brådskande ärenden och i nära samarbete med nationella parlament.
 6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Torsdag 9 oktober 2008

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1**Förslag till beslut
Skäl 6a (nytt)**

(6a) Det här beslutet bygger på de principer som fastställts i rådets rambeslut 2008/XX/RIF om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll. Dessa principer kompletteras och tillämpas härmed i tekniskt hänseende.

Ändring 2**Förslag till beslut
Skäl 9**

(9) För att säkerställa ömsesidig förståelse och öppenhet i fråga om den gemensamma kategoriseringen, bör varje medlemsstat tillhandahålla en förteckning över de nationella brott och påföljder som faller inom de olika kategorierna i respektive tabell, samt en förteckning över de nationella brottmålsdomstolarna. Sådan information bör vara tillgänglig för de nationella rättsliga myndigheterna, särskilt genom de elektroniska kanaler som eventuellt står till förfogande.

(9) För att säkerställa ömsesidig förståelse och öppenhet i fråga om den gemensamma kategoriseringen, bör varje medlemsstat tillhandahålla en förteckning över de nationella brott och påföljder som faller inom de olika kategorierna i respektive tabell **och en kort beskrivning av brottsrekvisiten**, samt en förteckning över de nationella brottmålsdomstolarna. Sådan information bör vara tillgänglig för de nationella rättsliga myndigheterna, särskilt genom de elektroniska kanaler som eventuellt står till förfogande.

Ändring 3**Förslag till beslut
Skäl 9a (nytt)**

(9a) Referenstabellerna i bilagorna A och B har inte alls till syfte att harmonisera de angivna brottstyperna eller de däri föreskrivna påföljderna, vilka alltjämt regleras av nationell lagstiftning.

Ändring 4**Förslag till beslut
Skäl 13**

(13) Båda referenstabellerna över brotts- respektive påföljds-kategorier, liksom de tekniska standarderna för informations-utbytet, kommer att kräva ständig översyn och regelbunden uppdatering. **Genomförandebefogenheterna i detta hänseende har därför lagts på kommissionen, biträdd av en kommitté. Det regleringsförfarande som föreskrivs enligt gemenskaps-lagstiftningen bör därför i tillämpliga delar även gälla för genomförandet av detta beslut.**

(13) Båda referenstabellerna över brotts- respektive påföljds-kategorier, liksom de tekniska standarderna för informations-utbytet, kommer att kräva ständig översyn och regelbunden uppdatering.

Torsdag 9 oktober 2008

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 5

Förslag till beslut
Skäl 14

(14) Rambeslut 2008/XX/RIF om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete **bör tillämpas vid det elektroniska utbytet av uppgifter ur medlemsstaternas kriminalregister.**

(14) **Det är i detta sammanhang av största vikt att rambeslut 2008/XX/RIF om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete antas så snart som möjligt, och att avtalet säkerställer en lämplig nivå av uppgiftsskydd och omfattar behandlingen av personuppgifter på nationell nivå.**

Ändring 6

Förslag till beslut
Artikel3 – punkt5

5. Kommissionen ska tillhandahålla allmänt stöd och övervakningstjänster för att säkerställa en effektiv drift av Ecris.

5. Kommissionen ska tillhandahålla allmänt stöd och övervakningstjänster för att säkerställa en effektiv drift av Ecris **och ska dessutom kontrollera att de åtgärder som anges i artikel 6 genomförs på rätt sätt.**

Ändring 7

Förslag till beslut
Artikel5 – punkt1 – led a

(a) En förteckning över nationella brott inom var och en av de kategorier som anges i tabellen över brott i bilaga A. Denna förteckning ska inkludera gärningens beteckning eller rättsliga klassificering samt en hänvisning till tillämplig lagbestämmelse. Den **får** även omfatta en kort beskrivning av brottsrekvisiten.

(a) En förteckning över nationella brott inom var och en av de kategorier som anges i tabellen över brott i bilaga A. Denna förteckning ska inkludera gärningens beteckning eller rättsliga klassificering samt en hänvisning till tillämplig lagbestämmelse. Den **ska** även omfatta en kort beskrivning av brottsrekvisiten.

Ändring 8

Förslag till beslut
Artikel5 – punkt1 – led a – stycke 1a (nytt)

Varje enskild medlemsstat som begär att en beskrivning av ett nationellt brott ska översättas från det berörda originalspråket ska helt på egen hand, dvs. utan hjälp från Ecris, göra denna översättning och ansvara för den. När en översättning har slutförts ska Ecris erbjuda möjligheten att införa den i databasen.

Ändring 9

Förslag till beslut
Artikel6 – inledningen

Följande **genomförandeåtgärder ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 7:**

Kommissionen ska, vid behov och i enlighet med artiklarna 34.2 c och 39 i EU-fördraget, föreslå att rådet antar alla de åtgärder som behövs för att Ecris ska fungera på bästa sätt och för att säkerställa att Ecris är driftskompatibelt med de nationella systemen; bland annat ska följande åtgärder antas:

Torsdag 9 oktober 2008

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 10

Förslag till beslut
Artikel 7

Artikel 7

utgår

Kommittéförfarande

1. När hänvisning görs till denna artikel ska kommissionen biträdas av en föreskrivande kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna med en företrädare för kommissionen som ordförande (kommittén).

2. Kommittén ska själv anta sin arbetsordning.

3. Kommissionens företrädare ska förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén ska yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden får bestämma med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den ska fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 205.2 och 205.4 i EG-fördraget ska tillämpas vid beslut som rådet ska fatta på förslag från kommissionen. Rösterna från medlemsstaternas företrädare i kommittén ska vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

4. Kommissionen ska anta de föreslagna åtgärderna om de är förenliga med kommitténs yttrande.

5. Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, ska kommissionen utan dröjsmål lägga fram ett förslag för rådet om vilka åtgärder som ska vidtas och underrätta Europaparlamentet om detta.

6. Rådet får inom tre månader från det att förslaget mottagits med kvalificerad majoritet anta kommissionens förslag.

Om rådet inom denna period med kvalificerad majoritet har meddelat att det motsätter sig förslaget ska detta omprövas av kommissionen. Kommissionen får då förelägga rådet ett ändrat förslag, åter lägga fram sitt förslag eller lägga fram ett lagstiftningsförslag på grundval av fördraget.

Om rådet vid utgången av denna period varken har fattat något beslut om den föreslagna genomförandeakten eller uttalat sig mot förslaget till genomförandeåtgärder ska kommissionen själv anta den föreslagna genomförandeakten.

Torsdag 9 oktober 2008

Avtal EG/Ukraina angående bibehållandet av åtaganden om handel med tjänster *

P6_TA(2008)0468

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 oktober 2008 om förslaget till rådets beslut om ett avtal i form av en skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina angående bibehållandet av de åtaganden om handel med tjänster som ingår i partnerskaps- och samarbetsavtalet (KOM(2008)0220 – C6-0202/2008 – 2008/0087(CNS))

(2010/C 9 E/15)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2008)0220),
 - med beaktande av artiklarna 71.1 och 80.2 i EG-fördraget,
 - med beaktande av artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0202/2008),
 - med beaktande av artikel 51 och artikel 83.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel (A6-0337/2008).
1. Europaparlamentet godkänner ingående av avtalet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Ukraina parlamentets ståndpunkt.
